

I. INFORMACJE OGÓLNE	3
1. Dane Fundacji.....	3
2. Cele Organizacji (statut).....	3
3. Główne zdarzenia prawne	4
4. Struktura organizacyjna Fundacji	4
5. Informacje Finansowe	4
6. Wynagrodzenia.....	6
7. Wykaz Pracowników ze wskazaniem stanowisk.....	6
II. NAJWAŻNIEJSZE DZIAŁANIA DOTYCZĄCE ROZWOJU INSTYTUCJONALNEGO W 2006 ROKU.	8
1. Projekt Kapitał Żelazny Polskiej Akcji Humanitarnej	8
2. Sprawozdanie z prac Zarządu Fundacji Polska Akcja Humanitarna w 2006.....	8
3. Zatwierdzenie Strategii Fundacji Polska Akcja Humanitarna na lata 2006-2008.....	9
III. POMOC HUMANITARNA I ROZWOJOWA	10
1. Afganistan: Kursy języka angielskiego i informatyki dla dziewcząt w sierocińcu Allahudin w Kabulu	10
2. Afganistan: Budowa szkoły w miejscowości Koko Kheil w prowincji Kapisa	11
3. Afganistan: Odbudowa systemu wodno-sanitarnego w zespole szkół Abdul Qadir Bedil w Kabulu	12
4. Afganistan: Zajęcia muzyczno-plastyczne i zawodowe dla dzieci z sierocińca Allahudin ..	13
5. Afganistan: Kursy w Departamencie ds. Kobiet w Mahmud Raqi w prowincji Kapisa	14
6. Afganistan: Budowa studni i systemu zaopatrzenia w wodę w prowincji Kapisa.....	15
7. Afganistan: Budowa systemu zaopatrzenia w wodę we wsi Malaspa w Prowincji Pandzszir	16
8. Federacja Rosyjska: Program dostarczania wody mieszkańcom Groznego.....	17
9. Federacja Rosyjska: Program Sanitarny w Grozным - Poprawa warunków środowiskowych i sanitarnych w Grozным i innych częściach Czeczeni”	18
10. Federacja Rosyjska: Wymiana Akademicka.....	20
11. Federacja Rosyjska: Pomoc inwalidom z polonijnej organizacji Dom Polski we Władykaukazie (Federacja Rosyjska - Północna Osetia-Alania)	21
12. Irak: „Budowa dwóch bazarów handlowych w mieście Al. Hilla”	22
13. Irak: Poprawa sytuacji wodnej i sanitarnej poprzez budowę Stacji Uzdatniania Wody w prowincji Babil	23
14. Liban: Pomoc doraźna ofiarom konfliktu izraelsko-libańskiego	24
15. Liban: Poprawa zaopatrzenia w wodę miejscowości Ain Ebel, Tiri i Rmaich.....	24
16. Autonomia Palestyńska: „Rozbudowa sieci wodociągowej w mieście Idhna, Gubernatorstwo Hebron”.....	25
17. Autonomia Palestyńska: „Małe Zwierzęta, Duża Wartość”	26
18. Autonomia Palestyńska: „Polepszenie zaopatrzenia w wodę palestyńskich szkół w Dystrykcie Betlejem”	27
19. Sri Lanka: Aktywizacja zawodowa wdów i kobiet samotnie utrzymujących rodziny, zamieszkujących tereny dotknięte przez tsunami	28
20. Sri Lanka: Program Szkolny.....	29
21. Sri Lanka: Poprawa sytuacji wodnej i sanitarnej na terenach wiejskich na Sri Lance” ..	30
22. Sri Lanka: Centrum Kształcenia	31
23. Sudan: Wiercenie studni	32
24. Sudan: Dystrybucja sieci i haczyków.....	33
25. Program Wodny w Pakistanie.	34
26. Pomoc doraźna po trzęsieniu ziemi dla mieszkańców Jawy Centralnej w Indonezji.....	35
27. Szkolenia z odbudowy domów oraz pomoc techniczna dla rodzin dotkniętych trzęsieniem ziemi w Indonezji.....	36
28. Misja rekonesansowa PAH w Izraelu	37
29. Pomoc ofiarom katastrofy w Chorzowie.....	38
30. Pomoc ofiarom huraganu Katrina	38
Nie dotyczy	31. Polska: Program PAJACYK.....
	31. Polska: Program PAJACYK
	32. Polska: Fundusz Stypendialny.....

33. Pomoc uchodźcom: Integracja społeczna i zawodowa cudzoziemców „Możesz uczyć się rozumieć - MUR”	43
34. Pomoc uchodźcom: „Refugee.pl”	45
35. Pomoc uchodźcom: Współpraca z UNHCR.....	46
36. Pomoc uchodźcom: „Historie uchodźców- Refugee stories”	48
37. Pomoc uchodźcom: Projekt Platformy e-learningowej (ARCI-Toskania)	49
38. Pomoc uchodźcom: "Być innym tutaj - wspólne doświadczenie, jedna przyszłość"	49
39. Pomoc Repatriantom: Adaptacja i integracja repatriantów w Polsce.....	50
40. Pomoc Repatriantom: Adaptacja i integracja repatriantów w woj. kujawsko-pomorskim	51
41. Pomoc Repatriantom: Aktywizacja zawodowa repatriantek na rynku pracy w Polsce	51
42. Pomoc Repatriantom: Blżej Krakowa, blżej Polski	52
43. Pomoc Repatriantom: Podniesienie kwalifikacji repatriantów na rynku pracy w Krakowie oraz wyrównywanie szans edukacyjnych	53
44. Pomoc Repatriantom: Spotkania z kulturą.....	54
45. Pomoc Repatriantom: Wsparcie i integracja	54
IV. Edukacja Humanitarna.....	56
1. Europejska Kampania na rzecz Globalnej Odpowiedzialności.....	56
2. GLEN - Global Educational Network of Young Europeans	57
3. „Mazowiecka Sieć Współpracy Nauczycieli Konsultantów i Doradców Metodycznych”	58
4. „Normalność w cieniu konfliktów”	59
5. PeaceXchange - dialog dla pokoju	60
6. „Pomagamy” - nowoczesne pismo wolontariuszy	61
7. Mazowiecki Pomost dla Rozwoju.....	62
8. „Sieć trenerów - wolontariuszy”	63
9. Nazwa projektu: Szkoła Globalna.....	64
8. Szkoła Humanitarna.....	64
9. Szkolenia dla nauczycieli w ramach Programu Edukacji Humanitarnej	65
V. Public Relations i Fundraising.....	67
1. Kampania „Jeden Procent”	67
2. Kampania „Pajacyk”	68
3. Kampania Wodna	69
5. Dzień ECHO - Wioska Humanitarna	71
6. Pomóż Pomagać	72
7. Strony Internetowe Fundacji, wystawy fotograficzne	73
8. Pozostałe działania fundraisingowe	74
9. PAH w mediach	75
10. *Wolontariat w PAH.....	75

I. INFORMACJE OGÓLNE

1. Dane Fundacji

Nazwa organizacji:	Fundacja Polska Akcja Humanitarna
Adres:	ul. Szpitalna 5/3, 00-031 Warszawa
Telefon / Fax:	(022) 828 90 86, 831 99 38, 828 88 82
e-mail:	pah@pah.org.pl
Strona internetowa:	www.pah.org.pl
Bank, który obsługuje organizację i numer konta:	Bank BPH S.A Oddział w Warszawie, ul. Nowy Świat 6/12 00-400 Warszawa 56 1060 0076 0000 4011 0000 1906
Władze organizacji:	<ul style="list-style-type: none">• Rada Fundacji• Zarząd Fundacji• Komisja Rewizyjna
Data rejestracji i numer księgi rejestrowej fundacji:	Pierwszy wpis 20 grudnia 1994, Sąd Rejonowy dla M. St. Warszawy, Sąd Gospodarczy XIX Wydział Gospodarczy Rejestrowy nr 4443; Nr KRS 0000136833 wpis 28 października 2002 r.
Nr REGON:	010849302
Zarząd Fundacji:	Prezes zarządu: Janina Ochojska-Okońska, zam. w Krakowie, ul. Siemiradzkiego 15 m. 3 Członkowie zarządu: <ul style="list-style-type: none">• Włodzimierz Sarna, zam. w Warszawie, ul. Bruzdowa 93 A• Grzegorz Gruca, zam. w Warszawie, ul. Czereśniowa 49• Małgorzata Jasiczek-Gebert, zam. w Warszawie, ul. Gałczyńskiego 3 m. 2• Aleksandra Rezunow, zam. w Warszawie, ul. Czerwonego Krzyża 6 m. 8

2. Cele Organizacji (statut)

Misją Polskiej Akcji Humanitarnej jest uczynić świat lepszym przez zmniejszanie cierpienia i niesienie wartości humanitarnych. Polska Akcja Humanitarna pomaga ludziom (społecznościom) w sytuacjach kryzysowych w jak najszybszym uzyskaniu samodzielności i przyjęciu odpowiedzialności za własną przyszłość, kształtuje postawy humanitarne i tworzy nowoczesną kulturę pomocy. Naczelną zasadą Polskiej Akcji Humanitarnej jest efektywne działanie z poszanowaniem godności człowieka.

Celem Fundacji jest organizowanie i niesienie pomocy humanitarnej i rozwojowej, dobroczynnej i charytatywnej, społecznie użytecznej i oświatowej oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Cele Fundacja realizuje w szczególności poprzez:

1. Badanie i gromadzenie informacji o potrzebach pomocy;
2. Pozyskiwanie, przewóz i dystrybucję środków pomocy;
3. Tworzenie stałych i czasowych misji pomocy;
4. Tworzenie i wspieranie placówek pomocy;
5. Prowadzenie działalności wydawniczej i szkoleniowej;
6. Organizowanie imprez kulturalno-oświatowych i kampanii informacyjnych;
7. Organizowanie zbiorów publicznych;
8. Organizowanie konferencji i seminariów;
9. Prowadzenie edukacji humanitarnej i rozwojowej;
10. Organizowanie wypoczynku i czasu wolnego dla dzieci i młodzieży.

3. Główne zdarzenia prawne

Wykaz zobowiązań działalności statutowej zabezpieczonych na majątku Organizacji: nie występują

Wykaz zobowiązań warunkowych (w tym udzielonych przez Organizację gwarancji i poręczeń), związanych z działalnością statutową: nie występują

Kontrole działalności Fundacji w 2006 roku:

18.08.2006 – 8.09.2006: Firma WASKO S.A, przeprowadziła audyt zewnętrzny w zakresie oceny projektów realizowanych przez PAH w Czeczeniu. W wyniku poprowadzonych badań, zidentyfikowane zostały pewne słabości systemu kontroli wewnętrznej oraz przedstawione rekomendacje mające na celu wzmocnienie działania mechanizmów kontrolnych. Wszystkie z rekomendacji zostały wdrożone i uzyskały pozytywną opinię.

16.10.2006 – 26.11.2006: A. Bombik, Kancelaria Biegłego Rewidenta, Sp. z o.o. przeprowadziła audyt finansowy projektów realizowanych w Czeczeniu w ramach Ramowej Umowy Partnerskiej nr 3-093 z dn. 7 listopada 2003 zawartej pomiędzy PAH a Komisją Europejską na lata 2003-2007 oraz audyt instytucjonalny. Wyniki zostały przedstawione Komisji Europejskiej. Według zaleceń audytorów, PAH powinien usprawnić wewnętrzne procedury przetargowe, sporządzić plany dotyczące przepływów gotówkowych, ustanowić funkcję audytu wewnętrznego jak również wdrożyć wewnętrzne standardy jakości. Ponadto zalecono, aby PAH posiadał udokumentowaną procedurę oceny i szkolenia pracownika, oraz przygotował procedurę zgłaszania skarg przez beneficjentów pomocy humanitarnej. Kolejne zalecenie dotyczyło podziału obowiązków kierowniczych wewnątrz fundacji.

Czerwiec 2006: Na zlecenie UNDP, Deloitte Audyt Sp. z o.o. przeprowadziła audyt raportu z realizacji projektu budowy dwóch bazarów w Al Hilla. Zalecenie wobec PAH dotyczyło zwrotu do UNDP zakupionego sprzętu technicznego. Rekomendacja została wypełniona.

08.09.2006 – 24.10.2006: Merytoryczno – finansowa kontrola projektu EQUAL została przeprowadzona przez pracowników KSW. Zalecenia dotyczyły powołania Grupy Zarządzającej. Projekt został oceniony jako realizowany zgodnie z wyznaczonymi celami, partnerstwo jest sprawnie zarządzane.

4. Struktura organizacyjna Fundacji

- Dział Misji Zagranicznych i Pomocy Doraźnej
- Dział Edukacji Humanitarnej
- Dział Fundraisingu
- Dział Public Relations
- Dział Wsparcia
- Biura Regionalne
 - 87-100 Toruń, ul. Wielkie Garbary 2, tel./fax 652 13 74
 - 31-009 Kraków, ul. Szewska 4, tel./fax 422 17 71, fax 422 08 19

5. Informacje Finansowe

Kwoty ulokowane na rachunkach bankowych ze wskazaniem banku

Bank BPH S.A : 3 550 069,80 PLN

Wartości nabytych obligacji, akcji, udziałów

- Nie dotyczy

Nabyte nieruchomości

- Nie dotyczy

Nabycie środków trwałych o wartości powyżej 5 000 pln**Ewidencja środków trwałych**

L.p.	określenie środka trwałego	
1	Zestaw komputerowy	5 276,50
2	Centrala Telefoniczna Optima	15 480,58
3	System kontroli dostępu	20 156,84
4	Sieć internetowo-telefoniczna (fzw-0709 +PK 0215)	31 341,80
5	System alarmowy	8 144,72
6	Samochód RENAULT CLIO 3 5-d Extreme 1,6	55 150,00
7	SAMOCCHÓD ŁADA VAZ 21074 (Misja w Czeczenii)	17 387,91
8	SAMOCCHÓD TOYOTA HILUX SURF (Misja w Afganistanie)	24 520,80
		177 459,15

Wartości aktywów i zobowiązań Fundacji

- Suma aktywów: 15 310 437,38 PLN
- Suma zobowiązań: 273 069,05 PLN

Informacje przychodach o uzyskanych przez Fundację z odpłatnych świadczeń

- Fundacja nie pobiera opłat za świadczone usługi pożytku publicznego.

Informacje o rozliczeniach fundacji z budżetem z tytułu ciężących zobowiązań podatkowych, a także informacje w sprawie składanych informacji podatkowych.

- podatek dochodowy od osób fizycznych (od wynagrodzeń i umów zleceń) odprowadzany jest na bieżąco, zgodnie ze składaną miesięczną deklaracją PIT-4. Zobowiązanie z tego tytułu zostało uregulowane w grudniu 2006.
- podatek od towarów i usług VAT odprowadzany jest terminowo, zgodnie ze składaną miesięczną deklaracją VAT-7. Zobowiązanie z tego tytułu na 31.12.2006 wynosi 50 872,00 PLN.
- z podatku dochodowego od osób prawnych Fundacja jest zwolniona. W związku z tym nie jest składana deklaracja CIT-2 a jedynie roczna deklaracja CIT-8.

Informacje o działalności gospodarczej

Polska Akcja Humanitarna nie prowadzi działalności gospodarczej.

Przychody statutowe Fundacji: 22 720 014,55 PLN

W tym:

- Przychody pieniężne (wpłaty od osób fizycznych i prawnych): 3 565 066,81 PLN
- Przychody pieniężne (dotacje i granty): 10 062 270,72 PLN
- Darowizny rzeczowe na rzecz PAH: 50 076,98 PLN
- Darowizny usług: 499 181,76 PLN
- W roku 2006 Fundacja nie uzyskała żadnych przychodów z tytułu spadków lub nawiązek sądowych.
- Ani w Polsce, ani poza granicami kraju Fundacja nie pobiera opłat za świadczoną działalność pożytku publicznego.
- Zgodnie ze statutem Fundacja nie prowadzi działalności gospodarczej.

Koszty statutowe Fundacji: 15 666 253,44 PLN w tym:

- Koszty pieniężne: 14 990 761,84 PLN
- Koszty niepieniężne: 675 491,16 PLN

w tym:

- Darowizny rzeczowe PAH: 203 685, 21 PLN
- Koszty usług podczas realizacji projektów: 471 806 39 PLN

Koszty administracyjne Fundacji: 1 538 674,98 PLN

Źródła finansowania Fundacji

- wpłaty i darowizny prywatne: 3 274 230,37 PLN
- wpłaty 1%: 840 095,18 PLN
- samorząd i administracja państwowa: 2 973 159,46 PLN
- ngo polskie: 95 429,52 PLN
- organizacje międzynarodowe: 672 625,02 PLN
- organizacje EU: 3 312 968,08 PLN
- organizacje UN: 3 008 088,64 PLN
- przychody finansowe: 271 541,94 PLN

Zgodnie ze statutem Fundacja nie udziela żadnych pożyczek pieniężnych.

6. Wynagrodzenia**Łączna kwota wynagrodzeń wypłaconych przez Fundację:**

- Wynagrodzenia brutto pracowników (bez ZUS pracodawcy): 2 129 985,30 PLN
- Dodatki grantowe: 5 851,75 PLN
- Ekwiwalenty za urlop: 17 341,46 PLN
- Razem wynagrodzenia brutto (bez ZUS pracodawcy): 2 153 178,51 PLN
- ZUS pracodawca: 420 638,31 PLN
- Razem wynagrodzenia brutto (wraz z ZUS pracodawcy): 2 573 816,82 PLN

Powyższe kwoty dotyczą wynagrodzeń jedynie pracowników zatrudnionych w Polsce, zgodnie z polskim prawodawstwem. Nie obejmują tym samym pracowników lokalnych zatrudnionych w ramach projektów realizowanych przez PAH poza granicami Polski na misjach zagranicznych.

Pracownicy PAH w roku 2006 nie otrzymali nagród finansowych ani premii.

Członkowie Zarządu PAH nie pobierają wynagrodzenia z tytułu wykonywanych funkcji.

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone łącznie członkom zarządu: 5 508,85 PLN

Zgodnie ze statutem Fundacji członkowie Zarządu nie pobierają wynagrodzeń. Wysokość wypłacanych wynagrodzeń wynika z faktu, iż 3 spośród 5 członków Zarządu Fundacji pełni również inne funkcje.

Wydatki na wynagrodzenia z umów zlecenia i umów o dzieło

- Razem brutto: 288 049,78 PLN
- ZUS pracodawca: 27 313,95 PLN
- Razem koszt pracodawcy: 315 363,73 PLN

7. Wykaz Pracowników ze wskazaniem stanowisk

Lp	Nazwisko	Imię	Stanowisko
1.	BAGIŃSKI	KAMIL	ASYSTENT ADMINISTRACYJNY W DZIALE WSPARCIA
2.	BALCERAK	MAGDALENA	PRACOWNIK ADMINISTRACYJNY
3.	BARTIS	ANNA	KOORDYNATOR WSPÓŁPRACY PONADNARODOWEJ
4.	BARTIS	ERVIN	KOORDYNATOR PROJEKTÓW
5.	BINICKA	JOLANTA	KOORDYNATOR ŚWIETLIC
6.	BONIEWICZ	ANNA	KOORDYNATOR MISJI W AFGANISTANIE
7.	BURDA	ZOFIA	KOORDYNATOR PROGRAMU
8.	CHAŁAS	MARZENA	DYREKTOR DZIAŁU PR
9.	CHOJECKI	ŁUKASZ	SPECJALISTA DS PR
10.	CHOJNACKA	JADWIGA	KOORDYNATOR OGÓLNOPOLSKI FINANSOWO-ORGANIZACYJNY
11.	CIEŚLEWSKA	ANNA	KOORDYNATOR PROJEKTU

12.	DUDZIŃSKA	BARBARA	KSIĘGOWA
13.	DULIAN	BOGUSŁAW	KOORDYNATOR MISJI
14.	FERENC	AGATA	KOORDYNATOR PROJEKTU SRI LANKA
15.	GACZYŃSKI	PAWEŁ	SPECJALISTA DS REPATRIACJI/KOORDYNATOR BIURA REGIONALNEGO W TORUNIU
16.	GADZINOWSKA	DOROTA	SPECJALISTA DS EDUKACJI
17.	GEBERT	MAŁGORZATA	ASYSTENT
18.	GONERSKI	JAN	MAGAZYNIER
19.	GRUCA	GRZEGORZ	DYREKTOR
20.	GRZANKA	KAROLINA	KOORDYNATOR MISJI
21.	JAŚKO	BEATA	KOORDYNATOR LOKALNY
22.	JEZIORSKA	MARIANNA	DYREKTOR
23.	KACZMARSKA	PAULINA	SPECJALISTA DS WSPÓŁPRACY NA RZECZ ROZWOJU
24.	KOŚCIELNA	AGATA	FUNDRAISER
25.	KUCZA	MARTA	KOORDYNATOR URIC
26.	KUNICKA	AGNIESZKA	KOORDYNATOR ADMINISTRACYJNO- FINANSOWY PROJ. EQUAL/MUR
27.	LEWANDOWSKA	DOROTA	DYREKTOR DZIAŁU KSIĘGOWOŚCI. GŁÓWNY KSIĘGOWY
28.	LEWANDOWSKA	MAŁGORZATA	DORADCA PRAWNY (DZIAŁ MISJI)
29.	LIPSKA	GABRIELA	KOORDYNATOR PROJEKTU
30.	ŁABACKI	LESZEK	SPECJALISTA DS PROGRAMU "PAJACYK"
31.	ŁOZIŃSKI	FILIP	KOORDYNATOR PROJEKTU W SUDANIE
32.	MAJEWSKA	IZABELA	ASYSTENT
33.	MALCZEWSKA	MAŁGORZATA	KOORDYNATOR
34.	MIELNIKIEWICZ	OLGA	KOORDYNATOR PROJEKTU
35.	NAWOJCZYK	ZIEMOWIT	KOORDYNATOR MISJI SRI LANKA
36.	OCHOJSKA-OKOŃSKA	JANINA	DYREKTOR
37.	OLASIŃSKA-CHART	MAŁGORZATA	KOORDYNATOR PROJEKTU
38.	PIETRUSZKA	JOANNA	PRACOWNIK ADMINISTRACYJNY
39.	PRZEDLACKI	MICHAŁ	KOORDYNATOR MISJI
40.	PRZYBYSZ	BEATA	PRAC. DS KADR, PŁAC I MAGAZYNU
41.	RAJCZAK - LATEK	MARZENA	KSIĘGOWA. INSPEKTOR BHP
42.	RAPACKA	DONATA	KOORDYNATOR PROGRAMU "PAJACYK"
43.	REŃSKI	KRZYSZTOF	KOORDYNATOR DS PROCEDUR ORGANIZACYJNYCH
44.	RÓŻYCZKA	BOGNA	ASYSTENT ADMINISTRACYJNY W DZIALE WSPARCIA
45.	RUCIŃSKI	KACPER	KOORDYNATOR MISJI
46.	RZEŃNIK	ARTUR	KOORDYNATOR WOJEWÓDZKI PROJEKTU
47.	SARMIENTO	ANNA	PRAC. SOCJALNY
48.	SASIN	PIOTR	KOORDYNATOR PROGRAMU MISJI W SUDANIE
49.	SKIBA-STĘPNIAK	TERESA	KOORDYNATOR
50.	STAŃCZYK	MAGDALENA	KOORDYNATOR PROJEKTÓW
51.	STĘPIEŃ	JUSTYNA	SPECJALISTA DS PR
52.	SZCZEPANIAK	TADEUSZ	DYREKTOR BIURA REGIONALNEGO
53.	SZCZEPANIAK	PIOTR	KOORDYNATOR MISJI SRI LANKA
54.	SZCZYGIEŁ	PAULINA	KOORDYNATOR PROGRAMU EDUKACJI HUMANITARNEJ

55.	SZULC	MAŁGORZATA	SEKRETARKA
56.	TARKA	JOLANTA	KOORDYNATOR WOJEWÓDZKI PROJEKTU
57.	TUR	LESZEK	KOORDYNATOR PROGRAMU
58.	TYRCZ	JOLANTA	KOORDYNATOR
59.	TYROWICZ	JOANNA	KOORDYNATOR FUNDUSZY INSTYTUCJONALNYCH
60.	WIEWIÓRKA	EWA	KOORDYNATOR PROGRAMÓW
61.	WITCZAK	ANETA	KSIĘGOWA
62.	WOJTALIK	MARCIN	SPECJALISTA DS EDUKACJI
63.	WYTRYKOWSKA	MARTA	ASYSTENT KOORDYNATORÓW PROGRAMÓW MISJI SUDAN I SRI LANKA
64.	ŻEPIELSKA	JOANNA	SPECJALISTA DS EDUKACJI

II. NAJWAŻNIEJSZE DZIAŁANIA DOTYCZĄCE ROZWOJU INSTYTUCJONALNEGO W 2006 ROKU.

1. Projekt Kapitał Żelazny Polskiej Akcji Humanitarnej

Proces wyboru firmy zarządzającej funduszami PAH rozpoczął się w 2004 roku. W wyniku selekcji ofert Rada Inwestycyjna rekomendowała Zarządowi PAH firmę CA IB Investment Management. W związku z połączeniem firmy CA IB IM z BPH TFI (przejęcie CA IB IM przez BPH TFI) umowa między PAH i CA IB została rozwiązana z dniem 20 grudnia 2005. Było to spowodowane wątpliwościami w zakresie możliwości zastosowania zwolnienia podatkowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. W kolejnym procesie selekcji Rada Inwestycyjna rekomendowała Zarządowi PAH firmę ING Investment Management, która zarządza portfelem PAH od dnia 19 maja 2006 roku. Równocześnie, PAH przystąpiła do drugiego konkursu na dotację organizowanego przez Fundację Stefana Batorego, występując o dofinansowanie rozbudowy Kapitału Żelaznego o maksymalną kwotę 400 000 PLN. Podobnie jak w przypadku pierwszego konkursu, przyznanie dotacji obwarowane jest koniecznością pozyskania samodzielnie tej samej kwoty. Decyzją Rady Dyrektorów Fundacji Stefana Batorego z dnia 12 września została przyznana dotacja wysokości 360 000 PLN. W grudniu 2006 roku Rada Dyrektorów Fundacji Stefana Batorego zdecydowała się przyznać dodatkowe 30 000 PLN, nakładając tym samym na PAH obowiązek pozyskania 390 000 PLN do końca 2009 roku. Z tej kwoty do końca 2006 roku dzięki Bankowi BPH S.A. udało się zgromadzić 30 000 PLN. Wartość portfela na dzień 31 grudnia 2006 roku wynosiła: 3.006.877,81 PLN. Ze względu na niewielką wysokość dochodów do wykorzystania zgodnie z Regulaminem Kapitału Żelaznego PAH, zarząd PAH zdecydował pozostawić całość środków na rachunku inwestycyjnym.

2. Sprawozdanie z prac Zarządu Fundacji Polska Akcja Humanitarna w 2006

W roku 2006 nie zmienił się skład Zarządu PAH. Nie zmienione pozostały składy Komisji Rewizyjnej i Rady Fundacji. W roku 2006 Zarząd Fundacji spotkał się 15 razy, podjął 18 uchwał. Został przeprowadzony audyt finansowy przez niezależnego audytora - firmę Deloitte, UNHCR w Genewie (urząd Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców przy ONZ), firmę Wasko oraz firmę A. Bombik działającą na zlecenie Biura Unii Europejskiej ds. Pomocy Humanitarnej (ECHO).

Wykaz Uchwał podjętych przez Zarząd PAH w roku 2006:

- 20.01.06 – o powołaniu na stanowisko Szefa Przedstawicielstwa Fundacji PAH w FR Rafała Farbisza
- 02.02.06 – o przystąpieniu do Funduszu OPERA NGO SFIO
- o waloryzacji wynagrodzeń pracowników Fundacji PAH
- 16.02.06 – o zatwierdzeniu raportów CA-IB Investment Management SA
- 16.02.06 – o przekazaniu zarządzania środkami Kapitału Żelaznego firmie ING Investment Management.
- 14.03.06 – o wysokości diet w zagranicznych podróżach służbowych

- 20.04.06 – o podziale zysku z oprocentowania Kapitału Żelaznego
- 28.06.06 – o zatwierdzeniu nowego Regulaminu Pracy Fundacji PAH oraz Zasad rozliczania podróży służbowych
- 01.08.06 – o odwołaniu ze stanowiska Szefa Przedstawicielstwa Fundacji PAH w FR Rafała Farbisza
- 01.08.06 – o powołaniu na stanowisko Szefa Przedstawicielstwa Fundacji PAH w FR Michała Przedlackiego
- 01.08.06 – o zatwierdzeniu nowego Regulaminu Przedstawicielstwa PAH w FR oraz dokumentu określającego cele i rodzaje działalności przedstawicielstwa
- 01.08.06 – o odwołaniu członka Rady Inwestycyjnej PAH M. Hawkes
- 01.08.06 – o powołaniu członka Rady Inwestycyjnej PAH J. Tyrowicz
- 02.08.06 – o utworzeniu stałego przedstawicielstwa na terenie Sudanu Płd
- 05.09.06 – o przyjęciu protokołu Komisji Inwentaryzacyjnej
- 26.09.06 – o zatwierdzeniu strategii PAH na lata 2006-2008
- 26.09.06 – o powołaniu stałego przedstawicielstwa na terenie Autonomii Palestyńskiej
- 20.11.06 – o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego i podziale wyniku za 2005 r.

3. Zatwierdzenie Strategii Fundacji Polska Akcja Humanitarna na lata 2006-2008

W 2006 roku przygotowana została strategia rozwoju Fundacji na lata 2006 – 2008. Prace nad jej kształtem były prowadzone przy wsparciu zewnętrznych specjalistów-wolontariuszy. W tworzenie strategii zaangażowany był zarząd, dyrektorzy działów i pracownicy zajmujący stanowiska o kluczowym znaczeniu.

Strategia zawiera program maksimum, możliwy do zrealizowania tylko przy bardzo sprzyjających warunkach. Pełny tekst strategii stanowi załącznik do niniejszego raportu.

III. POMOC HUMANITARNA I ROZWOJOWA

1. Afganistan: Kursy języka angielskiego i informatyki dla dziewcząt w sierocińcu Allahudin w Kabulu

Czas realizacji projektu:

Projekt 1 : październik 2004 – marzec 2006 rok

Projekt 2 : marzec 2006 - kwiecień 2007

Tło realizacji projektu:

W okresie radykalnych rządów Talibów położenie afgańskich kobiet i dziewcząt uległo drastycznemu pogorszeniu - nie mogły uczęszczać do szkół, wykonywać swoich wyuczonych zawodów, uczestniczyć w życiu publicznym, w końcu opuszczać domu bez towarzystwa spokrewnionego mężczyzny. Odsetek dziewczynek uczestniczących w zajęciach w szkołach podstawowych szacuje się w ostatnich latach na około 15%. Elementem niezbędnym, aby zmienić ich sytuację i poprawić perspektywy na przyszłość jest umożliwienie im dostępu do edukacji, a tym samym do awansu społecznego.

Opis podjętych działań:

Celem projektów realizowanych przez PAH od 2005 roku jest polepszenie sytuacji i perspektyw wychowanek kabulskiego sierocińca Allahudin. Dziewczęta w wieku od 12 do 16 lat uczestniczą w zajęciach języka angielskiego i informatyki. W pierwszej edycji zajęć, finansowanej ze środków przekazanych przez NOVIB, uczestniczyło 49 beneficjentek. Przez 6 miesięcy uczęszczały na zajęcia języka angielskiego dla początkujących. Zdobyte umiejętności pozwoliły im w kolejnym roku na kontynuację lekcji językowych oraz na uczestnictwo w kursie komputerowym. Opanowanie podstawowych umiejętności językowych było niezbędne, aby opanować komendy oprogramowania. Uczestniczki kursu zostały zaopatrzone przez PAH w podręczniki i inne materiały niezbędne do nauki. Kontynuacja zajęć możliwa była dzięki dotacji Ambasady Wielkiej Brytanii. W 2006 roku 34 dziewczęta kontynuowały naukę języka angielskiego, podzielone były na 2 grupy, początkującą i średniozaawansowaną. Każda z nich uczestniczy w zajęciach 6 razy w tygodniu. 27 wychowanek sierocińca uczestniczyło w zajęciach komputerowych, kursantki podzielone są na 3 grupy odpowiadające ich poziomowi zaawansowania. Grupy na wyższym poziomie spotykały się 4 razy w tygodniu, grupa dla początkujących – 2 razy. Każda z lekcji trwa półtorej godziny. Postępy kursantek są na bieżąco monitorowane

Rezultaty:

Uczestnictwo w kursach językowych i zajęciach informatyki znacząco zwiększają szansę wychowanek sierocińca Allahudin na znalezienie pracy po opuszczeniu placówki opiekuńczej. Dziewczynki bardzo szybko opanowują niuanse języka angielskiego, w zajęciach uczestniczą z wielkim zaangażowaniem. Umiejętności posługiwania się językiem obcym i posługiwania się sprzętem komputerowym nie tylko polepsza ich sytuację na rynku pracy, ale otwiera także przed nimi kolejne perspektywy edukacyjne. Już po oku realizacji projektu jego beneficjentki w rozmowach z wychowawcami z pewnością i odwagą mówią o swojej przyszłości – perspektywie zostania lekarzem lub nauczycielem. 16 dziewcząt do końca 2006 roku opanowało posługiwanie się językiem angielskim na poziomie średniozaawansowanym, 18 na poziomie podstawowym.

Źródła finansowania

- NOVIB (OXFAM Netherlands)
- Ambasada Wielkiej Brytanii
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Departament Sierocińców przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej,
- Państwowy Dom Dziecka Allahudin

Wolontariusze

- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

2. Afganistan: Budowa szkoły w miejscowości Koko Kheil w prowincji Kapisa

Czas realizacji projektu:

Styczeń 2005 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Według danych opublikowanych przez UNICEF w 2002 roku, zjawisko analfabetyzmu dotyczy ponad 70% Afgańczyków (w tym 75% dzieci w wieku szkolnym). Ta zatrważająca statystyka jest wynikiem ciągnących się ponad 20 lat wojen i radykalnych rządów Talibów. System edukacyjny kraju wraz infrastrukturą uległ niemal całkowitemu zniszczeniu. Większość afgańskich dzieci uczestniczy w lekcjach organizowanych w prowizorycznych namiotach lub gołym niebem. Powodem tej sytuacji jest brak odpowiednich budynków, ale także napływ powracających do kraju uchodźców z Pakistanu i Iranu – wraz z rodzicami w Afganistanie pojawiają się kolejne dzieci w wieku szkolnym. Po obaleniu reżimu można zaobserwować ogromny wzrost zainteresowania społeczeństwa edukacją. Rodzice zdają sobie sprawę z roli, jaką odegra w życiu ich dzieci solidne wykształcenie. Warunkiem rozwoju zniszczonego w wyniku wojen kraju jest powstawanie nowych placówek edukacyjnych.

Opis podjętych działań:

11 listopada 2005 roku miała miejsce uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod budynek szkoły w afgańskiej miejscowości Koko Kheil. Uczestniczyli w niej przedstawiciele władz prowincji Kapisa, w tym gubernator i prezes Departamentu Edukacji. Projekt budowy szkoły powstał we współpracy z przedstawicielami rządu afgańskiego, miejscowej społeczności i administracji lokalnej. We wrześniu 2005 roku przygotowana została dokumentacja przetargowa. W budowie budynku szkoły zaangażowane były trzy firmy budowlane. 28 grudnia zakończył się pierwszy etap projektu - zostały wykonane fundamenty, kamiennie-betonowa podmurówka i nasady słupów wzmacniających. Na początku 2006 roku rozpoczął się etap prac polegający na budowie bryły budynku. Placówka edukacyjna wybudowana dzięki środkom przekazanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP będzie miała 12 klas. W ramach projektu zostanie wyposażona w meble. W ramach projektu przygotowano materiały edukacyjne skierowane do polskiej młodzieży dotyczących realiów życia w Afganistanie. Opracowania książki podjął się zespół Działu Edukacji humanitarnej i Rozwojowej Polskiej Akcji Humanitarnej, metodycy i nauczyciele. W powstawanie dokumentacji i tekstów zaangażowani byli pracownicy i wolontariusze Stałej Misji PAH w Afganistanie – przeprowadzili szereg wywiadów z mieszkańcami zniszczonego w wyniku kilkudziesięciu lat działań wojennych kraju, zebrali odpowiednią dokumentację fotograficzną i fragmenty afgańskiej literatury. Stworzony materiał wraz ze scenariuszami zajęć edukacyjnych wydany został w postaci książki. Od lutego 2006 roku publikacja jest systematycznie rozsyłana do polskich nauczycieli i organizacji pozarządowych. Udostępniana jest także w postaci elektronicznej za pośrednictwem poczty i strony internetowej.

Rezultaty:

Dzięki projektowi zrealizowanemu ze środków przekazanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP, w Koko Kheil powstała placówka edukacyjna, w której uczyć się będzie 1400 chłopców ze 120 okolicznych wsi. Zajęcia rozpoczną się na początku 2007 roku, po wykonaniu prac wykończeniowych i zakupie niezbędnego wyposażenia. Powstanie nowej szkoły zwiększy także szanse edukacyjne zamieszkujących region dziewczynek. W pobliskiej szkole dla dziewcząt do chwili zakończenia projektu organizowane były także zajęcia dla chłopców. Obie szkoły będą mogły przyjąć znacznie większą liczbę uczniów. Przygotowana w ramach projektu publikacja umożliwi polskim nauczycielom wzbogacenie zajęć z uczniami o informacje dotyczące kraju, wokół którego narosło wiele legend i stereotypów. Dziesięć scenariuszy zajęć szkolnych dotyczy realiów życia w Afganistanie, Milenijnych Celów Rozwoju, projektu odbudowy szkoły przez Polską Akcję Humanitarną oraz innych działań Polskiej Akcji Humanitarnej. Książka została rozesłana do 500 polskich nauczycieli, 30 nauczycieli – konsultantów zostało przeszkolonych przez trenerów PAH w zakresie edukacji globalnej. Publikacja dotarła także do 50 polskich organizacji pozarządowych i instytucji edukacyjnych.

Źródła finansowania

- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Departament Konstrukcji przy Ministerstwie Edukacji
- Departament Edukacji prowincji Kapisa
- Urząd Gubernatora prowincji Kapisa
- Dyrekcja szkoły Mawlana Mohammad Sadiq Shahid
- Esmati Red Stone Construction Co. (pierwszy wykonawca budowy)
- EBTCAR Construction Group (drugi wykonawca budowy)
- Faisal Zabih Construction Company (trzeci wykonawca budowy)

Wolontariusze

- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

3. Afganistan: Odbudowa systemu wodno-sanitarnego w zespole szkół Abdul Qadir Bedil w Kabulu**Czas realizacji projektu:**

Październik 2005 – lipiec 2006

Tło realizacji projektu:

Większość placówek edukacyjnych działających w Kabulu boryka się z brakiem dostępu do wody pitnej. Według statystyk 32,3 % wszystkich dzieci zamieszkujących miasto (czyli ponad 191 000) cierpi z powodu chorób będących bezpośrednim skutkiem spożywania zanieczyszczonej wody i nieodpowiednich warunków sanitarnych. Polska Akcja Humanitarna dostrzegając znaczenie dostępu do bezpiecznych źródeł wody angażuje się w przedsięwzięcia przeciwdziałające skutkom kryzysu wodno-sanitarnego. Projekt zrealizowany przez Fundację włączył do pomocy mieszkańcom Afganistanu uczestników warszawskiej imprezy ECCO Walkathon – ponad 10 000 Polaków biorących udział w Marszu Dobrej Woli w 2005 roku, przyczyniło się do polepszenia losu dzieci zamieszkujących Kabul.

Opis podjętych działań:

Głównym założeniem projektu realizowanego przez PAH od stycznia do lipca 2006 roku było zapewnienie uczniom zespołu szkół Maulana Abdulqader Bidel możliwości nauki w bezpiecznych i higienicznych warunkach. Został osiągnięty poprzez budowę nowych i remont już istniejących toalet na terenie placówki edukacyjnej. Źródłem wody, z której mogą korzystać uczniowie i nauczyciele, jest wywiercona w ramach projektu studnia o głębokości 60 metrów. Na zewnątrz budynków należących do zespołu szkół powstały także dwa zbiorniki wyposażone w krany.

Rezultaty:

Polska Akcja Humanitarna stworzyła dogodne warunki sanitarne 18 000 uczniów w wieku od 7-16 lat, w tym 12 000 dziewcząt i 6 000 chłopców, z zespołu szkół Abdul Qader Bedil w Kabulu. Dzieci korzystają ze studni, z dwóch zbiorników z wodą pitną oraz z nowych i wyremontowanych toalet.

Źródła finansowania

- ECCO Walkathon
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Departament Konstrukcji przy Ministerstwie Edukacji,
- Saleem Ahmad Zai Construction Company (wykonawca)

Wolontariusze

- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

4. Afganistan: Zajęcia muzyczno-plastyczne i zawodowe dla dzieci z sierocińca Allahudin

Czas realizacji projektu:

luty 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Znaczącą rolę w życiu Afgańczyków odgrywa ich dorobek kulturalny. W okresie, w którym nad krajem kontrolę sprawowali Talibowie, ludność Afganistanu została pozbawiona możliwości odbioru i tworzenia dzieł artystycznych. Zakłócony został międzypokoleniowy przekaz tradycyjnych kanonów rękodzieła, muzyki i sztuki. Obalenie reżimu Talibów umożliwiło Afgańczykom powrót do działalności artystycznej, jednak odrodzenie niezwyklej kultury zniszczonego wojnami kraju wymaga wsparcia. Polska Akcja Humanitarna odbudowała największą Szkołę Muzyczno – Plastyczną w Kabulu. W 2006 roku pracownicy Stałej Misji PAH zaangażowali się w projekt, którego celem jest z jednej strony przekazanie dorobku kulturowego Afganistanu wychowankom kabulskich sierocińców, z drugiej strony zwiększenie ich szans dzieci pozbawionych wsparcia rodzin na odradzającym się rynku pracy. Istotny jest komponent projektu kładący nacisk na rozwój kompetencji zawodowych.

Opis podjętych działań:

Prowadzonych jest pięć kursów w sierocińcach Allahudin i Tahiyie Maskan. 3 razy w tygodniu 15 chłopców z domu dziecka Tahiyie Maskan przez półtorej godziny opanowuje grę na tradycyjnych instrumentach afgańskich - tabli i harmonii. Dzieci uczestniczące w kursie wykazują zarówno zapał jak i szczególne zdolności muzyczne. Umiejętności, które zdobywają umożliwią im podjęcie pracy zarobkowej po opuszczeniu sierocińca – wykonawcy tradycyjnej muzyki afgańskiej zorganizowani w zespoły występują podczas wesel i innych uroczystości. Drugi z kursów, w którym z tą samą częstotliwością uczestniczy kolejnych 15 chłopców, obejmuje naukę kaligrafii. W ramach trzeciego cyklu szkoleniowego chłopcy z sierocińca Tahiyie Maskan (15) oraz chłopcy i dziewczynki z sierocińca Allahudin (20) uczą się rysunku. Zajęcia odbywają się 3 razy w tygodniu po półtorej godziny. Ten element projektu wydaje się najbardziej obiecujący, wśród starszych chłopców wyróżnia się szczególnie utalentowana i pracowita grupa. Zdaniem prowadzącego kurs nauczyciela, umożliwienie im dalszej nauki zaowocuje wyszkoleniem zawodowych grafików i malarzy. Czwarty z kursów, obejmujący naukę fryzjerstwa, skierowany jest wyłącznie do dziewcząt. 15 wychowanek sierocińca Allahudin 2 razy w tygodniu zdobywają umiejętności, które w przyszłości umożliwią im podjęcie pracy zarobkowej. Ostatnie ze szkoleń prowadzonych w ramach projektu Polskiej Akcji Humanitarnej wykracza poza ramy kursu artystyczno - zawodowego. 45 dzieci z obu sierocińców 2 razy w tygodniu uczestniczy z zajęciami dotyczącymi wielokulturowości. Ma on na celu uświadomienie młodym Afgańczykom znaczenia różnorodności kulturowej w ich rodzimym kraju i na świecie. Dzieci poznają znaczenie takich pojęć jak tolerancja i uczą się poszanowania dla innych kultur. Zdobycie także wiedzę na temat dziedzictwa kulturowego i historycznego Afganistanu. Zajęcia prowadzone w oparciu o formułę interaktywnych wykładów wykorzystujących ludowe przysłowia, poezje i legendy.

Rezultaty:

Projekt realizowany przez Polską Akcję Humanitarną rozjaśnia szarą codzienność wychowanków afgańskich sierocińców. Dzieci z ośrodków Allahudin i Tahiyie Maskan uczestnicząc w zajęciach muzyczno-plastycznych i zawodowych poznają rodzimą kulturę, rozwijają swoje zainteresowania i talenty. Zdobycie umiejętności, które dają im perspektywę na stałą, uczciwą i dobrze płatną pracę. Ostatni z opisanych kursów dostarcza im wiedzę szczególnie cenną w kraju zniszczonym trwającymi dziesięciolecia wojnami – na temat pokojowej koegzystencji w regionie występowania wielu kultur, religii i języków.

Źródła finansowania

- Związek Nauczycielstwa Polskiego
- Środki Własne PAH

6) Partnerzy

- Departament Sierocińców przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej,
- Państwowy Dom Dziecka Allahudin
- Państwowy Dom Dziecka Tahiyie Maskan

7) Wolontariusze

- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

5. Afganistan: Kursy w Departamencie ds. Kobiet w Mahmud Raqi w prowincji Kapisa**Czas realizacji projektu:**

(ETAP I) czerwiec 2006 – grudzień 2006

(ETAP II) lipiec 2006 – styczeń 2007

(ETAP III) grudzień 2006 – czerwiec 2007

Tło realizacji projektu:

Uwarunkowane kulturowo zepchnięcie afgańskich kobiet na margines życia publicznego pogłębiło się jeszcze bardziej podczas radykalnych rządów Talibów. Odnajduje to odzwierciedlenie zarówno w statystykach dotyczących edukacji jak i braku wykwalifikowanej kadry urzędniczej, która mogłaby przyczynić się do ich aktywizacji. Polska Akcja Humanitarna zaangażowała się w 2006 roku w realizację trzech projektów, których celem było wsparcie nowopowstałych instytucji mających na celu rozwiązywanie problemów afgańskich kobiet i włączanie ich w mechanizmy życia publicznego. Skuteczność działań Departamentu ds. Kobiet prowincji Kapisa (rejon, w którym Fundacja zrealizowała szereg projektów pomocowych) ograniczana była ograniczonymi umiejętnościami urzędniczek i urzędników. Nieumiejętność posługiwania się sprzętem komputerowym i nieznanomość języka angielskiego uniemożliwiały współpracę z wieloma organizacjami międzynarodowymi wspierającymi społeczność regionu.

Opis podjętych działań:

Pierwszy ze zrealizowanych projektów składał się z dwóch realizowanych przez 6 miesięcy elementów, kursu języka angielskiego i zajęć informatyki. Zajęcia odbywały się 5 razy w tygodniu. Uczestnicy szkoleń podzieleni byli na 4 grupy (3 grupy kobiece, 1 męską), każde spotkanie obejmowało po jednej godzinie nauki języka i jednej nauki korzystania ze sprzętu komputerowego. Kurs języka angielskiego rozpoczął się od poziomu zerowego, pod koniec każdego miesiąca organizowane były testy kontrolujące postępy uczestników. Po wstępnym przeszkoleniu w zakresie podstaw obsługi komputerów, urzędniczki i urzędnicy rozpoczęli naukę korzystania z systemu operacyjnego Windows oraz pakietu Microsoft Office. Postępy kursantów były na bieżąco monitorowane przez nauczycieli i wolontariusza Misji PAH. Drugi z projektów wzmacniających potencjał Departamentu ds. Kobiet obejmował kurs komputerowy oraz warsztaty dotyczące praw kobiet. Krąg uczestników szkoleń realizowanych przez PAH poszerzony został o pracowników lokalnych instytucji rządowych, instytucji publicznych, organizacji pozarządowych, nauczycieli, rad wiejskich (szur) oraz mułłów. Szkolenie dotyczące praw kobiet prowadzone przez trenerów z lokalnej organizacji pozarządowej Sanayee Development Organization (SDO) obejmowały zagadnienia takie jak równouprawnienie płci, Konwencja o Eliminacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet (CEDAW), prawa kobiet zawarte w konstytucji afgańskiej i walka z przemocą w stosunku do kobiet. Większość uczestników warsztatów stanowiły kobiety. W ramach trzeciego z projektów pracownicy Departamentu ds. Kobiet Prowincji Kapisa kontynuują naukę języka angielskiego. W zajęciach uczestniczyły 25 kobiet i 14 mężczyzn. Nauka przebiegała w 2 grupach, każda z nich spotyka się 5 razy w tygodniu.

Rezultaty:

Z kursów języka angielskiego i warsztatów komputerowych uczestniczyło 60 osób. 39 osób kontynuuje naukę na poziomie średniozaawansowanym w ramach projektu, którego realizacja rozpoczęła się w grudniu 2006 roku. Podobna liczba beneficjentów opanowała, na poziomie umożliwiającym pracę, obsługę sprzętu komputerowego. Szczególne znaczenie miał komponent jednego z projektów dotyczący praw kobiet – inicjatywy tego typu mają na celu zmiany w świadomości całego społeczeństwa. Najskuteczniejszą drogą dla jego osiągnięcia wydaje się wspieranie instytucji powołanych aby promować równouprawnienie w społeczeństwie afgańskim.

Źródła finansowania

- **Projekt I** – UNESCO, środki własne PAH
- **Projekt II** – NED

- **Projekt III** – firma OTTO HIRSH

6) Partnerzy

- Departament ds. Kobiet prowincji Kapisa,
- Sanayee Development Organization

7) Wolontariusze

- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

6. Afganistan: Budowa studni i systemu zaopatrzenia w wodę w prowincji Kapisa

Czas realizacji projektu:

Październik 2005 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Mieszkańcy prowincji Kapisa od dziesięcioleci borykają się z brakiem dostępu do źródeł czystej wody. Koryta strumieni spływających z gór przecinają pastwiska i pola uprawne nawożone odchodami zwierzęcymi. Wody powierzchniowe gęsto zaludnionego regionu (ok. 200 osób/km²) zanieczyszczone są także ściekami z gospodarstw domowych. Dla wielu wiosek jedynym źródłem bezpiecznej dla zdrowia i życia ich mieszkańców pozostają studnie głębinowe. Ich budowę utrudniają szczególnie trudne warunki geologiczne i duża głębokość, na jakiej znajdują się pokłady wodonośne. Wysoki koszt wykonania studni powoduje, iż władze prowincji nie są w stanie samodzielnie wyjść naprzeciw potrzebom miejscowej ludności. Polska Akcja Humanitarna postanowiła dołączyć do kilku organizacji starających się przeciwdziałać kryzysowi wodnemu w regionie.

Opis podjętych działań:

Projekt realizowany w kilku wioskach prowincji Kapisa obejmuje budowę 8 studni, 2 zbiorników na wodę i systemu jej dystrybucji. Pierwsza ze studni wywiercona przez PAH znajduje się w wiosce Mullah Khalil. Ma głębokość 70 metrów, każdego dnia dostarcza 24 tysiące litrów życiodajnego płynu. Została wyposażona w pompę ręczną typu „Pamir” – rozwiązanie to promowane jest przez miejscowe władze. W wiosce tej wywiercone zostały jeszcze dwie studnie, pod koniec 2006 roku trwały jeszcze prace wykończeniowe przed oddaniem ich w ręce lokalnej społeczności. Czwarta studnia, o głębokości 140 metrów, została wybudowana przy akademiku Uniwersytetu Albiruni w miejscowości Sherkat. Została wyposażona w pompę zanurzeniową o wydajności 75 tysięcy litrów na dobę. W grudniu 2006 roku trwały prace wykończeniowe systemu dystrybucji wody oraz wieży ciśnień. W pompę zanurzeniową i zbiornik wyposażona jest również studnia przy szkole Meer Masjidi we wsi Ushter Gram. Na początku 2007 oddane zostaną do użytku ujęcia wody zlokalizowane przy szkole dla dziewcząt w Ghafar Kheil oraz w wioskach Qala Sarah i Tai Pushta-Jamal Agha. Zostały wyposażone w pompy ręczne.

Rezultaty:

Dzięki projektowi Polskiej Akcji Humanitarnej prawie 10 tysięcy mieszkańców sześciu wiosek w prowincji Kapisa uzyska dostęp do bezpiecznej, czystej wody. Lokalizacje studni zostały wybrane po konsultacjach z lokalną społecznością i władzami prowincji. Wybudowanie ujęć wody zwiększy bezpieczeństwo sanitarne uczniów kilku placówek edukacyjnych - 600 uczennic szkoły podstawowej dla dziewcząt w Ghafar Kheil (600 osób), 2000 uczniów i nauczyciele szkoły dla chłopców Meer Masjidi oraz 900 studentów Uniwersytetu Albiruni w miejscowości Sherkat.

Źródła finansowania

- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Departament Odbudowy i Rozwoju Wsi Prowincji Kapisa,
- OACC (Omran Afghan Construction and Road Building Co. Ltd - OACC)
- KCL (Karez Kapisa LTD)

- Sajjad (Sajjad Aria Trading and Construction Co.)
- DACAAR – duńska organizacja pozarządowa.
- Dyrekcje placówek edukacyjnych
 - Szkoły Podstawowej dla dziewcząt we wsi Ghafar Khil,
 - Szkoły Średniej dla chłopców Meer Masjidi we wsi Ushter Gram,
 - Uniwersytetu Albiruni w miejscowości Sherkat
- Rady wiejskie (szura) w miejscowościach:
 - Mulah Khail,
 - Tai Pushta-Jamal Agha,
 - Qalai Sarah

Wolontariusze

- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego
- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

7. Afganistan: Budowa systemu zaopatrzenia w wodę we wsi Malaspa w Prowincji Pandzsir

Czas realizacji projektu:

październik 2006 – trwa

Tło realizacji projektu:

Wioskę Malaspa w zamieszkuje 389 wielodzietnych rodzin (na każdą z nich przypada średnio sześcioro dzieci), czyli około 3 tysięcy osób. Wieś nie dysponuje systemem zaopatrzenia w wodę pitną, mieszkańcy muszą nosić ją z oddalonej o kilometr rzeki. Strumień płynący przez wieś jest zanieczyszczany przez owce pasące się na pobliskich pastwiskach. Woda ulega także zanieczyszczeniu przepływając przez inne wioski – ich mieszkańcy wylewają do strumienia ścieki. Pracownicy misji PAH w Afganistanie dowiedzieli się, że woda płynąca ze źródła dzieli się na przełomie zimy i wiosny na pięć strumieni, które zasilają pięć zgrupowań domostw w wiosce. Latem źródło może zasilić jedynie jeden strumień, wówczas mieszkańcy Malaspy każdego dnia przekierowują wodę. Gdy danego dnia zasilana jest jedna część wsi, cztery pozostałe są odcięte od wody. PAH planuje wybudować rurociąg doprowadzający wodę ze źródła w górach do wsi oraz system jej dystrybucji (długość instalacji 2-3 km). Instalacja będzie działała grawitacyjnie – w przeciwieństwie do studni, jego działanie nie będzie uzależnione od działania generatora prądu. Głównymi zaletami tego rozwiązania jest bezawaryjność i łatwość eksploatacji.

Opis podjętych działań:

W 2006 r. pracownicy PAH odbyli kilka spotkań z przedstawicielami rada wioski w celu uzgodnienia szczegółów realizacji projektu. Istotną kwestią było uzyskanie zgody na poprowadzenie rurociągu przez ziemie kilku mieszkańców. We współpracy z inżynierem z Departamentu ds. Odbudowy i Rozwoju Wsi prowincji Pandzsir powstała odpowiednia dokumentacja techniczna. Prace budowlane rozpoczną się wiosną 2007 roku.

Rezultaty:

W ramach projektu powstanie rurociąg doprowadzający wodę ze źródła w górach do wsi oraz system jej dystrybucji. 3 tysiące mieszkańców Malaspy uzyska dostęp do czystej wody, przedsięwzięcie PAH przyczyni się między innymi do zmniejszenia śmiertelności wśród dzieci. Zwiększy także ich szanse edukacyjne, obecnie to właśnie na nich ciąży obowiązek dostarczania wody do gospodarstw. Środki na realizację projektu zostały przekazane przez organizatorów imprezy ECCO Walkathon 2006.

Źródła finansowania

- ECCO Walkathon
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Departament ds. Odbudowy i Rozwoju Wsi

Wolontariusze

- 1 wolontariusz na stanowisku koordynatora programowego

- 1 wolontariusz na stanowisku asystenta koordynatora programu misji

8. Federacja Rosyjska: Program dostarczania wody mieszkańcom Groznego

Czas realizacji projektu:

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

6 lat po zakończeniu działań wojennych sieć wodno-kanalizacyjna w Groznm została odbudowana zaledwie w 29%. Stan techniczny wodociągów, brak laboratoriów służących do dozowania chloru oraz zanieczyszczenie wody substancjami ropopochodnymi i ściekami powoduje, iż woda dostarczana za pośrednictwem zniszczonych wodociągów nie spełnia podstawowych norm sanitarno-epidemiologicznych. Spożywanie jej zagraża zdrowiu i życiu. Szczególnie dramatyczna jest sytuacja w rejonie Staropromyslowskim, 53 000 jego mieszkańców od kilkunastu lat nie ma dostępu do wody pitnej. Właśnie tam znajduje się większość Punktów Tymczasowego Rozmieszczenia, zaadaptowanych prowizorycznie hoteli i akademików, w których mieszkają powracający do miasta uchodźcy. Większość z nich żyje w urągających godności ludzkiej warunkach. Brak dostępu do wody i sanitariatów potęgują ich problemy. Większość szkół, przedszkoli, szpitali i przychodni nie jest podłączona do centralnej sieci wodno-kanalizacyjnej, placówki użyteczności publicznej są zależne od wody dostarczanej przez PAH. Celem projektu realizowanego przez Misję Polskiej Akcji Humanitarnej w Czeczenii było doprowadzenie do poprawy sytuacji 117 000 mieszkańców zniszczonej stolicy republiki oraz wzmocnienie lokalnych instytucji i społeczności miasta poprzez szkolenia i wyposażenie ich w odpowiedni sprzęt.

Opis podjętych działań:

Program objął obszar Groznego. Produkcja wody pitnej odbywa się w na terenie dwóch „baz wodnych”, wyposażonych w wyspecjalizowany sprzęt. Na ich terenie pracuje pięć urządzeń do filtrowania i dezynfekcji wody o wydajności produkcyjnej 15 metrów sześciennych na godzinę każde. Źródłem „surowej” wody jest główna magistrala wodociągowa – okaleczony rdzeń systemu zaopatrzenia mieszkańców Groznego. Wyprodukowana woda dystrybuowana jest za pomocą 20 cystern, rozwożona jest do około 250 zbiorników (o pojemności od 1,5 do 10 ton) ulokowanych w szpitalach, szkołach, przedszkolach i obiektach sektora prywatnego. Przez cały okres realizacji projektu wszystkie elementy systemu produkcji i dystrybucji były kontrolowane i dezynfekowane. Zbiorniki ulokowane na terenie miasta były naprawiane i ocieplane. W kontrolę jakości wody zaangażowane były miejscowe instytucje – lokalny Sanepid oraz pracownicy naukowcy Wydziału Geografii i Geoekologii Uniwersytetu w Groznm. PAH wyposażył uczelnię w przenośne laboratorium do badania wody, powietrza i gleby, 4 komputery, drukarkę i kserokopiarkę. W ramach projektu sfinansowane zostało także podłączenie Uniwersytetu do Internetu. 2 lokalnych pracowników Misji uczestniczyło w kursie komputerowym, 5 kolejnych wzięło udział w szkoleniu w Polsce. W ramach działań edukacyjnych Fundacja dystrybuowała wśród beneficjentów naklejki zawierające informację o zasadach higieny i oszczędzaniu wody. W grudniu 2006 roku Fundacja oddała w ręce lokalnej instytucji Grozvodokanal realizację całego programu oczyszczania i dystrybucji wody. Stworzony system produkcji i dystrybucji nadal służy mieszkańcom Groznego. Przekazaniu projektu towarzyszyła konferencja prasowa. W lokalnej telewizji wyemitowany został film dokumentalny dotyczący sześciu lat działalności PAH w republice – „Solidarna Europa – Polacy dla Czeczenii”.

Rezultaty:

W końcowej fazie realizacji projektu każdego dnia stacje wodne Polskiej Akcji Humanitarnej dostarczały mieszkańcom Groznego około 704 000 litrów wody pitnej. W czterech rejonach miasta funkcjonowało 239 punktów jej dystrybucji, 133 obejmowało sektor prywatny, 35 – sektor ochrony zdrowia, 63 – sektor edukacyjny, 8 – inne obiekty (organizacji pozarządowych, administracji). W każdym miesiącu lokalne Stacje Sanitarno-Epidemiologiczne wykonywały 90 testów jakości wody. Pod koniec roku 2006 Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągowe (Grozvodocanalowi) przejęło 5 jednostek filtrujących, 209 punktów dystrybucji wody, 20 ciężarówek-cystern i wyposażenie znajdujące się w 2 bazach wodnych.

Źródła finansowania

- Unicef
- Lions Club Sweden
- Środki własne PAH

Partnerzy

- UNHCR, ICRC, ACF (sprzet, czesci zamienne, konsultacje)
- Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna,
- Ministerstwo Zdrowia Republiki Czeczenii,
- Ministerstwo Edukacji Republiki Czeczenii
- Ministerstwo Gospodarki Komunalnej
- Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągowe
- Komitet ds. uchodźców
- Służba Migracyjna
- Grozniński Uniwersytet Państwowy
- Instytut Naftowy

Wolontariusze

Nie dotyczy

9. Federacja Rosyjska: Program Sanitarny w Groznym - Poprawa warunków środowiskowych i sanitarnych w Groznym i innych częściach Czeczenii”**Czas realizacji projektu:**

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Od sześciu lat Czeczenia z trudem dźwiga się ze zniszczeń spowodowanych działaniami wojennymi, fatalny stan infrastruktury republiki jest najbardziej odczuwalny dla ludności cywilnej. Stolica Czeczenii - Grozny - została doszczętnie zniszczona, jej mieszkańcy cierpią z powodu ubóstwa i bezrobocia. Odszkodowania wojenne wypłacane obywatelom starczą jedynie na przeprowadzenie bardzo podstawowych remontów, mieszkańcy domów prywatnych znajdują się w lepszej sytuacji niż mieszkańcy bloków komunalnych. Instytucje odpowiedzialne za stan mienia komunalnego skarżą się na brak środków koniecznych aby odbudować infrastrukturę wodociągową, kanalizacyjną, odtworzyć system gospodarki odpadami. Główne arterie miasta zostały uprzętnięte z gruzów, jednak na podwórkach nadal zalegają gruz i hały śmieci. System kanalizacyjny Groznego został zniszczony w wyniku bombardowań w 2000 roku. Od tego czasu warunki sanitarne w mieście coraz bardziej się pogarszają. Ścieki z niesprawnej instalacji znajdują ujście na ulicach i podwórzach osiedli mieszkalnych. Wiele budynków, włączając przedszkola, szkoły i placówki ochrony zdrowia, wciąż nie jest podłączonych do systemu kanalizacji.

Opis podjętych działań:

Począwszy od maja 2006 roku Stała Misja Polskiej Akcji Humanitarnej w Czeczenii kontynuowała realizację projektu wywożenia śmieci i nieczystości z groźnieńskich szpitali, poliklinik, szkół, Punktów Czasowego Rozmieszczenia Uchodźców i przedszkoli. Cztery śmieciarki obsługiwały 342 kontenery na śmieci (39 z nich zostało wymienionych na nowe). Każdego dnia wywoziły około 100 metrów sześciennych śmieci oraz 10 metrów sześciennych nieczystości. Na początku 2006 roku Fundacja przekazała służbom miejskim 170 nowych kontenerów. W ośmiu Punktach Tymczasowego Rozmieszczenia Ludności oraz w dwóch szpitalach Fundacja, dzięki środkom przekazanych przez Comite Catholique contre la Faim et pour le Developpement, wybudowała betonowe płytki pod kontenery na śmieci. W 2006 roku PAH otworzyła dwa kolejne obiekty sanitarne. Powstały one przy Punktach Tymczasowego Rozmieszczenia Uchodźców. Z łaźni wyposażonych w prysznice oraz pralnie będzie korzystało 2200 ich mieszkańców. W ramach Programu Sanitarnego wybudowane zostały także toalety w 3 szkołach i 2 obiektach służby zdrowia na terenie Czeczenii: w szkole nr 3 w Oyshkar, szkole nr 2 w Gudermes, w szkole nr 6 w Groznym, w Poliklinice nr 2 oraz w szpitalu nr 6 w Groznym. Dzięki wysiłkom pracowników Misji Szpital nr 4 w Groznym podłączony został do systemu wodociągowego. Dostęp do wody technicznej znacznie poprawił warunki panujące w placówce. W 54 czeczeńskich szkołach zainstalowane zostały rezerwuary z kranami. Ulokowane są w stołówkach, umożliwiają uczniom mycie rąk przed posiłkami. W szkole numer 6 w Urus Martan uczy się 1800 dzieci. PAH wyremontowała w placówce system kanalizacyjny oraz oddała do użytku 19 toalet wyposażonych w umywalki. Bieżąca woda pojawiła się także w stołówce. Podczas prac remontowych okazało się, że kilkupoziomowy system kanalizacyjny jest niedrożny i wymaga całkowitej rekonstrukcji.

W systemie kanalizacyjnym odkryto niewypały, między innymi minę i pocisk czołgowy. Uzupełnieniem Programu Sanitarnego były szkolenia dla nauczycieli z czeczeńskich Szkół. Pierwsze z nich odbyło się w marcu, wzięło w nim udział stu nauczycieli klas początkowych i wykładowców przedmiotu Podstawy Bezpiecznego Życia (OBeŻe). Kolejne szkolenie zostało zorganizowane w grudniu, poprowadzili je przedstawiciele Uniwersytetu Groźnieńskiego oraz miejscowego Sanepidu. Szkolenia dla nauczycieli są najbardziej efektywnym sposobem rozpowszechniania wiedzy na temat zasad higieny i ochrony środowiska - kwestii szczególnie ważnych w regionie zniszczonym w wyniku działań wojennych. PAH opublikowała również książkę zawierającą materiały niezbędne do prowadzenia zajęć z dziećmi. Elementem programu skierowanym bezpośrednio do uczniów groźnieńskich szkół był konkurs teatralny pod hasłem „Chronię swoje zdrowie przestrzegając higieny”. Przez ponad miesiąc mali artyści przedstawiali swoim rówieśnikom teatralne scenki dotyczące zasad higieny. Cztery najlepsze grupy spotkały się w finale, w jury konkursu zasiadali reprezentanci telewizji groźnieńskiej, Sanepidu, Uniwersytetu w Groznm i Ministerstwa Edukacji. W grudniu 2006 roku realizacja projektu wywozu śmieci i nieczystości została przekazana miejscowemu przedsiębiorstwu usług komunalnych „Zhlikomtrans”. Cztery śmieciarki, wóz asenizacyjny i 342 kontenery ulokowane w instytucjach ochrony zdrowia, placówkach edukacyjnych i PWR-ach nadal służą społeczności Groznego. Od września do grudnia 2006 PAH wspierał finansowo działania przedsiębiorstwa „Zhlikomtrans”, finansując projekt wywozu śmieci i nieczystości i szkoląc jego pracowników.

Rezultaty:

Do końca 2006 roku Misja Polskiej Akcji Humanitarnej utrzymała dzienny wywóz śmieci na poziomie 100 metrów sześciennych, wywóz nieczystości osiągnął poziom 10 metrów sześciennych na dobę. PAH przyczyniła się do poprawy warunków wodno – sanitarnych w czeczeńskich placówkach edukacyjnych, wybudowała między innymi 12 podwójnych latryny w szkołach w Groznm, Oyishar i Gudermes. Zrekonstruowany został także system wodno kanalizacyjny w szkole nr 4 w Urus Martan. W sąsiedztwie dwóch Punktów Czasowego Rozmieszczenia wybudowane zostały w pełni wyposażone obiekty sanitarne, powracający do Groznego uchodźcy uzyskali dostęp do pryszniców i pralni. W 2006 roku PAH usprawniła system wywozu śmieci i nieczystości, wybudowanych zostało 18 ogrodzonych i utwardzonych placów na których ustawiane są kontenery na śmieci, zlokalizowane zostały przy 8 Punktach Tymczasowego Rozmieszczenia oraz dwóch szpitalach. Przed przekazaniem programu wywozu śmieci i nieczystości lokalnym instytucjom, Fundacja zakupiła 209 nowych kontenerów na śmieci. Stworzony przez PAH system (włączając w to 5 ciężarówek) nadal służy mieszkańcom zniszczonej stolicy Republiki. Uzupełnieniem projektu sanitarnego były wzmacniające potencjał lokalny działania edukacyjne. 190 przeszkolonych nauczycieli dzieli się zdobytą wiedzą na temat higieny i racjonalnego korzystania z zasobów wodnych z uczniami czeczeńskich szkół. Wsparciem dla ich działań są przygotowane przez Misję PAH materiały edukacyjne. Pracownicy Fundacji dotarli do najmłodszych beneficjentów projektu organizując konkurs teatralny pod hasłem „Chronię swoje zdrowie przestrzegając higieny” we wszystkich szkołach Groznego. Przeszkoleni zostali także lokalni pracownicy misji – kursy dotyczyły zasad rozliczeń finansowych, merytorycznych ocen sytuacji oraz pisania projektów.

Źródła finansowania

- Biuro Pomocy Humanitarnej Komisji Europejskiej
- CCFD Comite Catholique contre la Faim et pour le Developpement
- Środki Własne PAH

Partnerzy

- Urząd Miasta Grozny
- Ministerstwo Gospodarki Komunalnej
- Ministerstwo Zdrowia,
- Ministerstwo Oświaty,
- Groźnieński Uniwersytet Państwowy
- Politechnika Warszawska i SGGW – wsparcie merytoryczne
- Czeczeńska Służba Migracyjna,
- Sanepid groźnieński
- Czeczeński Rządowy Urząd Statystyczny

Wolontariusze

Nie dotyczy

10. Federacja Rosyjska: Wymiana Akademicka

Czas realizacji projektu:

październik 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

W wyniku działań wojennych w latach 1994-1996 oraz 1999-2002 budynki czeczeńskich uczelni zostały doszczętnie zniszczone. Spalone zostały archiwa naukowe, studenci zostali pozbawieni możliwości kontynuowania nauki, pracownicy naukowcy nie mogli kontynuować badań. Od dwóch lat w zniszczonej republice trwa odbudowa szkolnictwa wyższego. Obecnie w Groznych funkcjonują trzy państwowe i dwie niepubliczne uczelnie. Po zakończeniu działań wojennych wzrosły aspiracje edukacyjne młodych Czeczeńców. Problemem jest jednak brak wykształconej kadry naukowej, która opuściła Czeczenię i rozproszyła się po wielu krajach Europy. Nieliczni pracownicy akademicki, którzy pozostali w Czeczenii nie posiadają umiejętności menedżerskich niezbędnych do zarządzania uczelnią w systemie gospodarki rynkowej. Kryzys szkolnictwa wyższego potęguje izolacja republiki będąca skutkiem działań wojennych – zablokowana została wymiana wiedzy i doświadczeń z innymi ośrodkami akademickimi. Dodatkowym problemem jest brak odpowiedniego zaplecza technicznego - kosztownego wyposażenia niezbędnego do prowadzenia badań i pracy dydaktycznej. Polska Akcja Humanitarna zaopatruje mieszkańców Czeczenii w wodę pitną od 2000 r. W roku 2006 rozpoczął się proces przekazywania projektu w ręce lokalnych instytucji. W ewaluację opisanych działań zaangażowali się naukowcy z polskich uczelni wyższych działający na rzecz ochrony środowiska w kraju. Pełnią oni także rolę ekspercko – doradczą w innych projektach pomocowych realizowanych przez PAH. Współpraca tego typu jest szczególnie istotna na obszarze silnie skażonym w wyniku działań wojennych.

Opis podjętych działań:

Głównym elementem projektu były wizyty pracowników naukowych z Polski w Czeczenii oraz naukowców z uczelni groźnieńskich w Polsce. Wykładowcy z Politechniki Warszawskiej i SGGW zapoznali się z sytuacją wodno-sanitarną w Groznych i charakterem realizowanych przez Polską Akcję Humanitarną programów pomocowych. Nawiązana została współpraca z kadrami naukowymi partnerskich uczelni – Uniwersytetu Groźnieńskiego i Instytutu Naftowego. Podczas wizyty na Uniwersytecie w Groznych przekazany został przedstawicielom uczelni sprzęt audiowizualny – laptop, rzutnik multimedialny oraz aparat fotograficzny. Naukowcy z polskie spotkali się także z lokalnymi uczestnikami projektu wodnego (miejskimi służbami komunalnymi) oraz przedstawicielami społeczności Groznego. Dwunastu ankietatorów (studentów Uniwersytetu Groźnieńskiego) przeprowadziło 500 wywiadów z mieszkańcami stolicy republiki dotyczących sytuacji wodno-sanitarnej w mieście. Ankieta posłużyła jako źródło danych dla przygotowywanego przez polskich wykładowców raportu ewaluacyjnego projektów wodnych PAH w Czeczenii. Ankieteryzy zostali odpowiednio przeszkoleni w zakresie przeprowadzania, kodowania i odczytywania wyników badań. Podczas wizyty w Polsce czeczeńscy naukowcy odwiedzili warszawskie uczelnie wyższe. Podczas wizyty mieli okazję zapoznać się z nowoczesnymi sposobami oczyszczania wody w aglomeracjach miejskich oraz sposobami prowadzenia zajęć z młodzieżą akademicką (ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania Internetu). Zostali również przeszkoleni w kwestiach dotyczących zarządzania projektami oraz pozyskiwania środków na działalność naukową. Goście mieli także okazję poznać kulturę i historię Polskę - zwiedzili Muzeum Powstania Warszawskiego oraz zabytki Warszawy i Krakowa. W ramach projektu sporządzone zostały przez pracowników polskich uczelni niezależne raporty ewaluacyjne. Przygotowana została również publikacja dotycząca działań PAH w Czeczenii, opisująca między innymi projekty finansowane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP.

Rezultaty:

Projekt umożliwił zainicjowanie współpracy pomiędzy wykładowcami akademickimi z dwóch uczelni polskich i dwóch czeczeńskich. Szczególnie istotnym elementem projektu jest wymiana doświadczeń zarówno w kwestiach naukowych jak dydaktycznych. Czeczeńscy goście, poza możliwością skorzystania z dorobku polskich uczelni, powrócili do republiki z konkretnymi propozycjami dalszej współpracy – ofertą przyjęcia przez polskie uczelnie studentów i doktorantów na studia i praktyki zawodowe. Projekt przyczynił się do rozwoju szkolnictwa wyższego w Czeczenii. Polscy wykładowcy mieli okazję rozszerzyć wiedzę i doświadczenie w kwestii działań na terenie spustoszonego w wyniku działań wojennych.

Źródła finansowania

- Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Instytut Naftowy w Groznym
- Groźnieński Uniwersytet Państwowy
- Komitet ds. Uchodźców przy Rządzie Republiki Czecheńskiej
- Ministerstwo Zdrowia Republiki Czecheńskiej
- Sanepid Grozny
- Politechnika Warszawska
- Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Wolontariusze

Zakres prac wolontariuszy w projekcie:

- Szkolenia z funkcjonowania społeczeństwa obywatelskiego, finansowania instytucjonalnego i zarządzania projektem, wykorzystania internetu i obsługi poczty elektronicznej; minimalne standardy udzielania pomocy humanitarnej (łącznie 15 godzin) – 2 osoby
- Obsługa logistyczna i koordynacja projektu – 2 osoby
- Usługi przewodnickie i tłumaczenia – 4 osoby

11. Federacja Rosyjska: Pomoc inwalidom z polonijnej organizacji Dom Polski we Władykaukazie (Federacja Rosyjska – Północna Osetia-Alania)**Czas realizacji projektu:**

wrzesień 2006

Tło realizacji projektu:

Współpraca PAH z organizacją Dom Polski datuje się od 2000 r. - momentu założenia stałej misji działającej na rzecz ofiar konfliktu w Czeczenii. Siedziba Stałej Misji znajdowała się w Nazranii (w Inguszetii), 20 km od Władykaukazu. Członkowie Domu Polskiego skorzystali ze wsparcia PAH w 2004 r., pomoc została udzielona poszkodowanym w wyniku ataku na szkołę w Biesłanie. W 2006 r. Organizacja „Dom Polski” ponownie zwróciła się o pomoc dla 12 członków organizacji. Beneficjentami projektu pomocowego byli ubodzy inwalidzi, których nie stać na opłacenie leków i niezbędnych zabiegów. Ich jedynym źródłem utrzymania są niewielkie renty.

Opis podjętych działań:

PAH przekazała organizacji Dom Polski środki pieniężne na zakup leków zgodnie z receptami wydanymi przez lekarzy. Była to pomoc jednorazowa.

Rezultaty:

Inwalidzi i obłożnie chorzy członkowie organizacji Dom Polski z Władykaukazu otrzymali lekarstwa, środki opatrunkowe oraz środki higieny osobistej. Dwie osoby obłożnie chore otrzymały przeciwoleżynowe artykuły pościelowe.

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- Związek Polaków Północnej Osetii Alanii Dom Polski

Wolontariusze

- 1 wolontariusz – koordynator

12. Irak: „Budowa dwóch bazarów handlowych w mieście Al. Hilla”

Czas realizacji projektu:

listopad 2005 - czerwiec 2006

Tło realizacji projektu:

Prawie 4 lata po upadku reżimu Saddama Husajna sytuacja w Iraku nadal nie jest stabilna. Irakijczycy żyją ciągłym strachem, każdego dnia w wyniku krwawych zamachów ginie przeciętnie 100 osób. Najpoważniejszym problemem, z którym muszą się zmagać jest jednak rosnące bezrobocie. Wydział Ekonomii Uniwersytetu w Bagdadzie w 2005 roku ocenił je na 70 %, według nieoficjalnych źródeł bez pracy pozostaje ponad 80% społeczeństwa. Brak optymistycznych prognoz potęguje niezadowolenie Irakijczyków – obok zapewnienia poczucia bezpieczeństwa, zapewnienie stabilnych źródeł utrzymania jest ich najpilniejszą potrzebą.

Opis podjętych działań:

Celem projektu zrealizowanego przez PAH było zapewnienie jak największej liczbie mieszkańców miasta Al. Hilla stabilnego źródła dochodu. W jego wyniku powstały dwa bazyry o łącznej powierzchni 5100 metrów kwadratowych. Projekt realizowany był w kilku, powiązanych ze sobą etapach. W pierwszym z nich przygotowano porozumienie oraz list intencyjny pomiędzy PAH a Urzędem Miejskim w Al. Hilla, przeprowadzony został także przetarg, w wyniku którego spośród irackich firm inżynierskich wyłoniony został wykonawca bazarów. Ze względów bezpieczeństwa do spotkań pomiędzy koordynatorem projektu a przedstawicielami kontraktora dochodziło w Ammanie. Podczas trzech konsultacji podpisano umowę oraz na wybudowanie bazarów w mieście Al. Hilla, omówiono także szczegóły dotyczące zakresu prac. W lutym 2006 r. rozpoczęło się przygotowanie terenu pod budowę bazarów. Zgodność ze specyfikacją techniczną dostarczanych na plac budowy elementów i materiałów pilnował Komitet Odbiorczy, w skład którego wchodził dyrektor Urzędu Miejskiego w Al. Hilla, lokalny koordynator Polskiej Akcji Humanitarnej, inżynier zatrudniony przez Fundację oraz inżynierowie budowlani pracujący w Urzędzie Miejskim w Al. Hilla.

Rezultaty:

Dwa obiekty handlowe wybudowane przez Polską Akcję Humanitarną są wyposażone w ujęcia wody, kanalizację i elektryczność. Pod zadaszeniem znajduje się 80 stoisk, 16 pomieszczeń sklepowych oraz 4 toalety. Po zakończeniu budowy bazyry zostały przekazane Lokalnemu Urzędowi Miejskiemu, który sprawuje nad nimi opiekę. Sklepy i stragany zostały wynajęte w drodze konkursu osobom bezrobotnym, mającym na utrzymaniu rodzinę i nie posiadającym innego źródła dochodu. Opłaty za wynajęcie zostały zredukowane do minimum – pokrywają jedynie koszty prądu, wody, wywozu śmieci, sprzątnięcia. Z bazarów, oprócz osób bezrobotnych, korzystają także lokalni producenci i rolnicy. Ziemia, na której zostały wybudowane obydwa obiekty, została przekazana przez Urząd Miejski w Al. Hilla. Stanowiła ona znaczący wkład w wartość projektu. Podczas budowy bazarów czasową pracę uzyskało 100 osób. 100 kolejnym Irakijczykom oraz ich rodzinom projekt zapewnił stałe źródło dochodów. 50 000 mieszkańców dwóch dzielnic miasta Al. Hilla - Al Muhizem District i Al Mualimeen - może zaopatrywać się w towary bez konieczności udawania się do niebezpiecznego centrum miasta.

Źródła finansowania

- UNDP Iraq
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Urząd Miejski Al Hilla (uczestniczył w przygotowaniu projektu, jego realizacji oraz przekazał ziemię. Obecnie sprawuje on opiekę i administruje obydwoma bazarami)

Wolontariusze

- 1 wolontariusz jako koordynator

13. Irak: Poprawa sytuacji wodnej i sanitarnej poprzez budowę Stacji Uzdatniania Wody w prowincji Babil

Czas realizacji projektu:

wrzesień 2006 do grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Stacje uzdatniania wody (SUW) są jedynym źródłem wody pitnej w miejscowościach leżących w prowincji Babil. W latach 80-tych zainstalowano ponad 1000 takich urządzeń. W latach 90-tych, wskutek złego zarządzania przez irackie władze oraz braku funduszy, system SUW uległ niemal całkowitemu zniszczeniu. Wpłynęło to na znaczne pogorszenie warunków sanitarnych w regionie, brak dostępu do bezpiecznej wody przyczynił się do wzrostu śmiertelności, głównie wśród najmłodszych Irakijczyków. Jedna czwarta zgonów dzieci spowodowana jest brakiem dostępu do czystej wody i odpowiednich warunków sanitarnych. W 2006 roku Polska Akcja Humanitarna wyremontowała i oddała w ręce lokalnej społeczności sześć systemów uzdatniania wody. W 2006 roku Fundacja zaangażowała się w kolejny projekt, którego beneficjentami są mieszkańcy regionu Shomaly. Do chwili powstania systemu zmuszeni byli czerpać zanieczyszczoną wodę z kanałów.

Opis podjętych działań:

W ramach projektu wybudowana została Stacja Uzdatniania Wody system jej dystrybucji. W ramach projektu wybudowana została Stacja Uzdatniania Wody system jej dystrybucji. Lokalizacja systemu została wskazana przez Departament Wody prowincji Babil, głównego partnera PAH. Projekt realizowany był w pięciu powiązanych z sobą etapach. W pierwszym z nich przygotowano porozumienie z Departamentem Wody. Spośród irackich firm inżynierskich, w oparciu o procedurę przetargową, wybrano wykonawcę Stacji Uzdatniania Wody (SUW). Podpisano także list intencyjny pomiędzy Polską Akcją Humanitarną i Departamentem Wody Al Hilla, w którym ustalono szczegółowy zakres prac, terminy zakończenia poszczególnych etapów realizacji projektu oraz zasady nadzoru. W drugim etapie w Ammanie doszło do trzech spotkań koordynatora projektu z Polakiem z koordynatorem z Iraku. Podczas spotkań podpisano umowę z kontraktorem oraz omówiono szczegóły dotyczące zakresu prac. Na mocy podpisanej umowy 28 września 2006 rozpoczął się trzeci etap realizacji projektu. Teren budowy został przygotowany z wykorzystaniem ciężkiego sprzętu. Instalacja składa się z pompowni czerpiącej wodę do systemu oraz jednostki filtrującej o wydajności 50 m³ na godzinę. Zgodność dostarczonych elementów i materiałów ze specyfikacją techniczną podpisaną przez kontraktora pilnował utworzony do tego celu Komitet Odbiorczy, w skład którego wchodził dyrektor Departamentu Wody, lokalny koordynator PAH, lokalny inżynier wodny PAH oraz inżynierowie wodno-sanitarni pracujący w Departamencie Wody Al Hilla. PAH na bieżąco kontrolowała realizację projektu, w jego monitorowanie zaangażowani byli również beneficjenci - mieszkańcy wsi Attab.

Rezultaty:

Stacja Uzdatniania Wody wybudowana we wsi Attab produkuje 50 m³/h wody pitnej odpowiadającej najsurowszemu standardom. Rozprowadzana jest za pośrednictwem 8 km rurociągu wybudowanego przez PAH. Stacja Uzdatniania Wody zapewnia stały dostęp do wody pitnej 5000 mieszkańcom regionu Shomaly.

Źródła finansowania

- Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Departament Wody w Al Hilla

Wolontariusze

- 1 wolontariusz

14. Liban: Pomoc doraźna ofiarom konfliktu izraelsko-libańskiego

Czas realizacji projektu:

sierpień 2006

Tło realizacji projektu:

Konflikt izraelsko-libański spowodował cierpienie około miliona ludzi - zostali zmuszeni do opuszczenia swoich domów i przeniesienia się do organizowanych w pośpiechu obozów. 3 sierpnia do Libanu wyruszyła misja rekonesansowa Polskiej Akcji Humanitarnej, której celem było zapoznanie się z sytuacją i potrzebami poszkodowanych oraz udzielenie im pomocy poprzez zakupienie i dystrybucję najbardziej potrzebnych produktów.

Opis podjętych działań:

Działania Misji Rekonesansowej PAH skupiły się w regionie Jbeil. W tamtejszych szkołach i innych budynkach użyteczności publicznej przebywało ponad 21 000 uchodźców wewnętrznych. PAH była jedyną zagraniczną organizacją pomocową obecną na terenie regionu. Większość zagranicznych i międzynarodowych organizacji humanitarnych niosła pomoc w Bejrucie i okolicy (mimo iż większość uchodźców przemieszcza się dalej na północ). Misja Polskiej Akcji Humanitarnej zakupiła i dostarczyła potrzebującym zestawy kuchenne (między innymi garnki i kuchenki gazowe), zestawy higieniczne (detergenty, proszki do prania, płyny do mycia naczyń, mydła, szampony, ręczniki, podpaski), zestawy do pielęgnacji dzieci (chusteczki, pieluchy, mleko, przytulanki) oraz inne niezbędne produkty - wiadra, miski, naczynia, materace, koce, poduszki, prześcieradła oraz leki. W lokalizacji grup uchodźców i określaniu ich potrzeb uczestniczyli Księża Salezjanie z Don Bosco Technique w Fidarze.

Rezultaty:

Pomoc dotarła do ludność w 12 centrach uchodźców i 9 miejscowościach (uchodźcy uciekali przed działaniami wojennymi do swoich rodzin). W sumie Fundacja pomogła 293 rodzinom (ponad 1100 osobom) w miejscowościach: Jbeil, Fidar, Hboub, Amchit, Ehmej, Annaya, Halat, Kartaboun, Kfarmassoun, Mastita, Jouret Bedran and Mar Yousef. Dzięki pomocy Księża Salezjanów dary przekazywane rodzinom były ściśle dostosowane do ich potrzeb. Należy podkreślić ogromne zaangażowanie wolontariuszy – uczniów i studentów.

Źródła finansowania

- Zbiórka publiczna

Partnerzy

- Zakon Księża Salezjanów

Wolontariusze

- 2 wolontariuszy

15. Liban: Poprawa zaopatrzenia w wodę miejscowości Ain Ebel, Tiri i Rmaich

Czas realizacji projektu:

wrzesień 2006 - grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

W wyniku walk toczących się w lipcu i sierpniu 2006 r. pomiędzy wojskami izraelskimi a Hezbollahem, najbardziej ucierpiały miejscowości znajdujące się na południu Libanu. Najbardziej dotkliwe dla ich mieszkańców są uszkodzenia sieci wodno-kanalizacyjnej. W wyniku bombardowań przecinane były główne arterie instalacji wodociągowej – znajdowały się one pod drogami i mostami traktowanymi przez lotnictwo jako cele strategiczne. Jeszcze przed wybuchem konfliktu występowały trudności w zaopatrywaniu miejscowości na południu Libanu w energię elektryczną i wodę.

Opis podjętych działań:

Celem projektu zrealizowanego przez PAH było udzielenie pomocy mieszkańcom miejscowości Ain Ebel, Tiri i Rmaich. We wrześniu przedstawiciele Fundacji podpisali list intencyjny z Zarządem Wody

Południowego Libanu, określający warunki współpracy oraz zobowiązania stron. Polska Akcja Humanitarna podjęła się zakupu elementów instalacji wodociągowej – 2000 metrów rur o średnicy 160 mm, 700 metrów rur o średnicy 110 mm, 900 metrów rur o średnicy 90mm oraz zaworów odpowietrzających i innych części elektro-mechanicznych. Dostawca elementów wyłoniony został w drodze przetargu, 21 grudnia 2006 zostały dostarczone do miejscowości objętych programem. Zarząd Wody Południowego Libanu zobowiązał się do instalacji przekazanych elementów elektro-mechanicznych w sieci wodociągowej miejscowości Rmaich i wybudowania z użyciem przekazanych przez PAH rur wodociągu w miejscowości Tiri. Budowa rozpoczęła się w styczniu 2007 roku. 20 grudnia 2006 zorganizowana została konferencja z udziałem przedstawicieli lokalnych władz, mediów oraz Ambasady RP w Libanie. W spotkaniu udział wzięli burmistrz miasta Tiri - pan Atalah Shaito, wice burmistrz miasta Rmaich - pan Halil Said Fakim, Dyrektor Generalny Zarządu Wody Południowego Libanu - pan Ahmad Nizam.

Rezultaty:

Przekazanie elementów zakupionych przez Polską Akcję Humanitarną umożliwiło odbudowę i uruchomienie sieci wodociągowych zaopatrujące miasta objęte projektem. 3000 beneficjentów uzyskało dostęp do wody pitnej.

Źródła finansowania:

- Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP
- Środki własne PAH

Partnerzy:

- Zarząd Wody Południowego Libanu (South Lebanon Water Establishment).

Wolontariusze:

- 2 wolontariuszy (koordynacja projektu)

16. Autonomia Palestyńska: „Rozbudowa sieci wodociągowej w mieście Idhna, Gubernatorstwo Hebron”

Czas realizacji projektu:

wrzesień 2006 - grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

W ciągu ostatnich lat zaopatrzenie w wodę pitną i techniczną mieszkańców obszarów miejskich i wiejskich południowej części Zachodniego Brzegu Jordanu znacznie się pogorszyło. Główną przyczyną narastającego kryzysu jest fatalny stan infrastruktury w regionie i brak środków na rozbudowę sieci wodociągowej i sanitarnej. Na obszarach wiejskich znacząca część ludności ma dostęp do wody jedynie za pośrednictwem cystern. Wadą tej metody dystrybucji są jej rosnące koszty oraz nieregularność dostaw wynikająca z izraelskich blokady dróg.

Opis podjętych działań:

Polska Akcja Humanitarna objęła projektem pomocowym społeczność miasta Idhna położonego w zachodniej części Gubernatorstwa Hebron. 17 tysięcy osób cierpiało z powodu utrudnionego dostępu do wody pitnej dostarczanej za pośrednictwem cystern i nieszczelnej, szczątkowej sieci wodociągowej. PAH zdecydowała się poszerzyć projekt o komponent edukacyjny, po wstępnej analizie sytuacji okazało się, że dla realizacji jego założeń konieczne jest podniesienie świadomości lokalnej społeczności w kwestii racjonalnego gospodarowania zasobami wodnymi. Głównym elementem przedsięwzięcia była budowa 5300 metrów rurociągu dostarczającego wodę pitną do dzielnic miasta wcześniej nie podłączonych do sieci wodociągowej. Przed zakończeniem projektu 3000 mieszkańców zamieszkujących 370 domów kupowało wodę w kanistrach. Koszt jednego litra wody dystrybuowanego w ten sposób wahał się pomiędzy 5 a 12 USD. Dzięki sieci wybudowanej przez Polską Akcję Humanitarną, koszt ten spadł do 0,95 USD. Zaoszczędzone pieniądze palestyńskie rodziny będą mogły przeznaczyć na inwestycje służące poprawie warunków życia. Komponent edukacyjny projektu obejmował 20 godzin szkoleń, w których uczestniczyły 4 dziesięcioosobowe grupy przedstawicieli lokalnej społeczności. Szkolenia dotyczyły między innymi zaopatrzenia w wodę, konstrukcji instalacji, konserwacji i renowacji sieci wodociągowych oraz

minimalizacji zużycia. Omówiona została także kwestia oszczędnego gospodarowania wodą na poziomie gospodarstw domowych. Wśród beneficjentów rozdyskrybowano materiały informacyjne.

Rezultaty:

Dzięki projektowi zrealizowanemu przez PAH 3000 osób, które były dotychczas zmuszone do zakupu wody w kanistrach po wygórowanych cenach, uzyskało dostęp do głównej sieci wodociągowej miasta. Przedsięwzięcie zostało zrealizowane przy udziale miejscowych organizacji pozarządowych, rady miasta i społeczności lokalnej. Ich zaangażowanie w projekt miało na celu wzmocnienie zdolności organizacyjnych Palestyńczyków na różnych szczeblach instytucjonalnych.

Źródła finansowania

- Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP
- Środki własne PAH

Partnerzy

- PHG (Palestinian Hydrology Group - Palestyńska Grupa Hydrologiczna)
- Lokalny kontrahent - Abu Flan Co.

Wolontariusze

- 1 wolontariusz (koordynacja)

17. Autonomia Palestyńska: „Małe Zwierzęta, Duża Wartość”

Czas realizacji projektu:

sierpień 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Trwający dziesięciolecia konflikt pomiędzy Izraelem i społecznością palestyńską odnajduje odbicie w gospodarce Autonomii, szczególnie w pogarszającej się kondycji rolnictwa i fatalnym stanie infrastruktury. Pogarsza się zaopatrzenie gospodarstw domowych. Według raportu Banku Światowego, 60% społeczności zamieszkującej Zachodni Brzeg żyje poniżej granicy ubóstwa. W regionie dominują małe gospodarstwa rolne, rozdrobnienie własności spowodowane jest między innymi budową muru oddzielającego zwaśnione społeczeństwa. Docelowa długość zapory to 670 km, wybudowano już 243 km. Po zakończeniu przedsięwzięcia 38 miast zamieszkałych przez 50 tysięcy Palestyńczyków zostanie otoczonych murem. Wielu z nich znajdowało zatrudnienie na terenach Izraelskich. Teraz odcięci są nie tylko od miejsca pracy – często mają utrudniony dostęp do własnych pól. Polska Akcja Humanitarna postanowiła zaangażować się w realizację pilotażowego projektu polegającego na umożliwieniu grupie palestyńskich kobiet rozpoczęcie hodowli owiec.

Opis podjętych działań:

Celem projektu zrealizowanego przez PAH na terytorium Autonomii była poprawa warunków życia kilkunastu palestyńskich rodzin poprzez zapewnienie im dodatkowego źródła dochodu. Palestyńska organizacja współpracująca z PAH wytypowała 18 kobiet zamieszkujących tereny rolnicze obszaru Al-Azariya. Pracownicy Shorouq zostali przeszkoleni w zakresie zarządzania projektem pomocowym w Negev Institute for Strategies of Peace and Development. Dzięki inicjatywie PAH lokalny parter Fundacji nawiązał współpracę z izraelską organizacją pozarządową. W pierwszym etapie projektu kobiety wzięły udział w szkoleniach dotyczących produkcji przetworów mlecznych oraz zasad higieny związanych z hodowlą i wytwarzaniem produktów spożywczych. W kolejnym etapie w gospodarstwach beneficjentek wybudowano zagrody hodowlane. Każdej z kobiet Polska Akcja Humanitarna przekazała 3 ciężarne owce, jednego tryka oraz paszę. Wszystkie zakupy poprzedził przetarg, wybór dostawcy zwierząt odbył się w oparciu o surowe kryteria oraz rekomendacje otrzymane z Ministerstwa Rolnictwa. Owce zostały skontrolowane przed zakupem przez zespół złożony z weterynarzy i inżynierów rolnych. Fundacja, poprzez lokalną organizację partnerską, zapewniła beneficjentkom wsparcie merytoryczne i doradztwo marketingowe. Dzięki zastosowanym rozwiązaniom kobiety będą w stanie pogodzić hodowlę zwierząt z innymi obowiązkami domowymi.

Rezultaty:

W ostatnich miesiącach 2006 roku 15 palestyńskich rodzin rozpoczęło hodowlę owiec. Do końca grudnia na świat przyszło 25 jagniąt, jedno z nich zmarło przy narodzeniu. Po upływie 5 – 6 miesięcy

beneficjentki projektu będą mogły sprzedać młode osobniki, każda z owiec ma wartość około 250 USD. Dochód ten znacząco wpłynie na sytuację finansową ich rodzin. Mleko owcze, po zakończeniu okresu karmienia jagniąt, będzie wykorzystywane do wyrobu produktów mlecznych. Istotnym skutkiem projektu jest również podniesienie statusu społecznego beneficjentek. Wzmacnia się również ich pozycja w rodzinie. Generują stały i znaczący dochód, są także odpowiedzialne za stan i rozwój stada. Daje im to poczucie własnej wartości i pewność siebie. Dzięki przeprowadzonym w ramach projektu szkoleniom w dziedzinie produkcji przetworów mlecznych, przestrzegania zasad higieny i hodowli polepszeniu uległa sytuacja zdrowotna ich rodzin.

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- Shorouq Charitable Women's Society
- Negev Institute for Strategies of Peace and Development

Wolontariusze

- 1 wolontariusz

18. Autonomia Palestyńska: „Polepszenie zaopatrzenia w wodę palestyńskich szkół w Dystrykcie Betlejem”

Czas realizacji projektu:

wrzesień 2006 do grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Napięta sytuacja polityczna i budowa muru oddzielającego zwaśnione społeczeństwa przyczyniły się do zahamowania rozwoju infrastruktury na terenie Autonomii Palestyńskiej. Brak odpowiednich środków finansowych na jej rozbudowę jest szczególnie odczuwalny w ostatnich pięciu latach. Skutki kryzysu wodnego w regionie potęgowane są przez niski rozwój systemów wodno-sanitarnych. Palestyńczycy zostali pozbawieni dostępu do wody z Jordanu – strona Izraelska kontroluje 90% jej zasobów. O ile przeciętny mieszkaniec Izraela dysponuje w skali roku 128 metrami sześciennymi wody, na przeciętnego mieszkańca Autonomii przypada zaledwie 24 metry sześcienne - a więc ponad 30% mniej niż norma ustalona przez Światową Organizację Zdrowia. Celem projektu zrealizowanego przez Polską Akcję Humanitarną była poprawa warunków wodno-sanitarnych w trzech szkołach dla chłopców i dziewcząt zlokalizowanych w dystrykcie Betlejem (Zachodni Brzeg).

Opis podjętych działań:

Polska Akcja Humanitarna objęła projektem pomocowym trzy placówki edukacyjne: szkołę średnią dla dziewcząt w Al Ubeidiya, szkołę średnią dla chłopców w Biet Sahuor oraz szkołę średnią dla dziewcząt w Nahalen. Głównym elementem przedsięwzięcia była budowa w każdej z nich zbiorników służących do zbierania wody deszczowej. Roczne opady na obszarze dystryktu Betlejem szacowane są na 300-400 mm na metr kwadratowy. Do zbierania deszczówki wykorzystywana jest między innymi powierzchnia dachów szkół. Każdy z wybudowanych zbiorników ma pojemność 90 metrów sześciennych. Ilość ta wystarcza, aby zapewnić uczniom i nauczycielom stały dostęp do wody pitnej. Drugim komponentem projektu była budowa w każdej z placówek stacji oczyszczania tak zwanej „szarej wody”, każda z nich filtruje 10 metrów sześcienny ścieków dziennie. Urządzenia nie wymagają konserwacji ani obsługi przez przeszkolony personel, proces oczyszczania wody nie powoduje zużycia energii. Pozyskiwana w ten sposób woda wykorzystywana będzie do nawadnianie terenów zielonych wokół szkół. Ich powstanie jest jednym z głównych elementów projektu, ogrody będą miały powierzchnię od 400 do 1000 metrów kwadratowych. Ich budowa oraz wykonanie systemu nawadniającego jest wkładem gminy i szkół w projekt. Stworzenie terenów zielonych daje dzieciom możliwość uczestniczenia spędzania wolnego czasu w bezpiecznych warunkach. Przed rozpoczęciem projektu szkoły otaczała spalona słońcem pustynia. Elementem uzupełniającym działania PAH są szkolenia mające na celu podniesienie świadomości beneficjentów w kwestiach takich jak ochrona środowiska i racjonalne eksploataowanie zasobów wodnych. W sumie odbyło się 60 godzin zajęć (20 godzin w każdej z placówek). W warsztatach i wykładach uczestniczyli uczniowie klas 10, 11 i 12. 20 grudnia 2006 roku w miejscowości Al Ubeidyah miała miejsce uroczystość przekazania zbiorników i systemu filtrowania wody szkołom. Uczestniczyli w niej przedstawiciel PAH, Prezes Fundacji – pani

Janina Ochojska, Przedstawiciel RP przy Autonomii Palestyńskiej - Piotr Puchta oraz Dyrektor Generalny PHG - Dr. Abed Al-Rahman Tamimi.

Rezultaty:

Realizacja projektu przyczyniła się do poprawy dostępu do wody pitnej w trzech palestyńskich szkołach. Rozbudowa infrastruktury wodnej jest szczególnie ważna w dystrykcie Betlejem - warunki życia w regionie są wyjątkowo trudne. Wybudowanie systemów filtrujących szarą wodę umożliwi pozyskiwanie w skali roku 1100 metrów sześciennych wody służącej do nawadniania terenów zielonych wokół placówek edukacyjnych. Istotne dla realizacji programu było zaangażowanie miejscowych władz i społeczności lokalnej w budowę przyszłolnych ogrodów. Dzięki systemowi zbierania deszczówki uczniowie oraz nauczycieli uzyskali dostęp do bezpiecznej, czystej wody. Dzięki szkoleniom i dystrybucji 2000 broszur wzrosła także ich świadomość w kwestiach takich jak ochrona środowiska i racjonalne gospodarowanie wodą.

Źródła finansowania:

- Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych
- Środki własne PAH

Partnerzy

- lokalna organizacja PHG (Palestinian Hydrology Group - Palestyńska Grupa Hydrologiczna),

Wolontariusze

- 1 wolontariusz

19. Sri Lanka: Aktywizacja zawodowa wdów i kobiet samotnie utrzymujących rodziny, zamieszkujących tereny dotknięte przez tsunami

Termin realizacji projektu:

grudzień 2005 – czerwiec 2007

Tło realizacji projektu:

W tradycyjnym modelu rodziny, jaki dominuje we wschodniej części Sri Lanki, kobiety mają ograniczone możliwości podejmowania pracy zarobkowej. Ich głównym zajęciem są prowadzenie gospodarstwa domowego i opieka nad rodziną, środki na utrzymanie zapewniają mężczyźni. Śmierć lub utrata zdolności do pracy męskich żywicieli rodziny prowadzą do drastycznego ubożenia kobiet i ich dzieci. Problem ten stał się szczególnie widoczny po tragedii Tsunami – dziesiątki Lankijek, które w wyniku katastrofy utraciły mężów i synów muszą zmierzyć się z wyzwaniem, jakim jest zapewnienie utrzymania swoim dzieciom. Działania pomocowe mające na celu ich aktywizację zawodową mogą powstrzymać rozwój patologicznych zjawisk takich jak praca nieletnich, przerywanie nauki szkolnej, wykorzystywanie kobiet i dzieci oraz prostytucja. W skrajnych przypadkach dzieci pozbawione perspektyw edukacyjnych i środków do życia stają się łatwym celem uzbrojonych bojówek separatystycznych, które w zamian na „służbę” zapewniają im utrzymanie. Status społeczny lankijskich kobiet pozbawionych opieki ze strony mężów i synów znacznie się obniża – narażone są szkodliwym i wykorzystywanie ze strony mężczyzn. Projekt Aktywizacja zawodowa wdów i kobiet samotnie utrzymujących rodziny, zamieszkujących tereny dotknięte przez tsunami ma na celu umożliwienie opisanej grupie kobiet podjęcie pracy przynoszącej dochody, a jednocześnie zgodnej z funkcjonującymi na Sri Lance normami kulturowymi.

Opis podjętych działań:

Projekt zainicjowany w 2005 r. realizowany jest we współpracy z lokalną organizacją CELSS (Centre for East Lanka Social Services). Ma on charakter cykliczny i długofalowy, obejmuje ponad 200 rodzin zamieszkujących ubogi rejon Nintavur. Polega on na udzielaniu mikrokredytów najbardziej potrzebującym rodzinom. Po zakończeniu kolejnego etapu projektu, beneficjentki zatrzymują część zysku, a część wpłacają do wspólnej kasy. Kapitał uzyskany w ten sposób wykorzystywany jest jako podstawa kolejnego cyklu kredytów. W pierwszej, zakończonej już fazie projektu, kapitał początkowy przeznaczony został na zakup narzędzi i surowców potrzebnych do produkcji tradycyjnych artykułów spożywczych z mąki ryżowej. Kobiety zostały wyposażone w garnki, sita, misy, opał oraz produkty żywnościowe takie jak ryż, olej, jaja oraz orzechy kokosowe. Dodatkowo, w ramach projektu, sfinansowane zostało mielenie ryżu na mąkę. Organizacja CELSS zorganizowała zbyt wytworzonych

produktów – ich odbiorcami są okoliczne sklepy i miejscowa ludność. W drugiej fazie projektu kolejna grupa beneficjentek mogła rozpocząć działalność zarobkową polegającą na hodowli kurcząt (produkcja jaj oraz mięsa). Każdej z kobiet przekazano po 50 kurcząt, klatki dla drobiu wyposażone w dozowniki wody oraz pełnowartościowa karma. Dodatkowo PAH stworzyła system opieki weterynaryjnej, hodowle zaopatrywane są w szczepionki i witaminy. Beneficjentki uczestniczyły w szkoleniu, podczas którego przekazano im podstawową wiedzę na temat nowoczesnych metod hodowli drobiu.

Rezultaty:

Mimo prostoty rozwiązań zastosowanych w projekcie, system pożyczek okazał się skutecznym sposobem na polepszenie standardu życia najuboższych rodzin zamieszkujących rejon Nintavur. Beneficjentki uzyskały pewien stopień niezależności materialnej. Wiedza i podstawowe umiejętności uzyskane w trakcie przygotowań do wdrożenia projektu umożliwią im kontynuację działalności zarobkowej. Istotnym i pożądanym rezultatem projektu są również przemiany w mentalności kobiet objętych programem - dzięki własnej pracy podnoszą swój status społeczny, zyskały również większą wiarę we własne siły.

Źródła finansowania:

- POLSAT
- Zbiórka publiczna
- Środki własne PAH

Partnerzy:

- Organizacja CELSS

Wolontariusze

Nie dotyczy

20. Sri Lanka: Program Szkolny

Termin realizacji

maj 2006 – czerwiec 2007

Tło realizacji projektu

Fale tsunami, które uderzyły w wybrzeże Sri Lanki w grudniu 2004 r., spowodowały śmierć około 36 tysięcy mieszkańców wyspy, około miliona osób pozbawiły dachu nad głową. Najbardziej ucierpiała wschodnia prowincja, zwłaszcza Dystrykt Ampara. W wyniku kataklizmu zniszczone lub poważnie uszkodzone zostały położone na wybrzeżu obiekty użyteczności publicznej. Stan techniczny dużej części ocalałych budynków szkolnych nie pozwalał na bezpieczne kontynuowanie w nich zajęć lekcyjnych. Wyposażenie większości placówek edukacyjnych zostało zniszczone. Stan zabudowań szkolnych pogorszył się także w wyniku wykorzystywania ich jako tymczasowych schronień dla osób, które utraciły domy. Tragedia Tsunami odebrała tysiącom uczniów możliwość kontynuowania nauki. Rodzin zamieszkujących jeden z najuboższych dystryktów Sri Lanki nie stać, aby dzieci dojeżdżały do szkół położonych w głębi lądu.

Opis podjętych działań

W 2006 roku Misja Polskiej Akcji Humanitarnej na Sri Lance rozpoczęła realizację drugiego etapu Programu Szkolnego. Polega on na budowie, rozbudowie i remoncie pięciu kompleksów szkolnych położonych na wybrzeżu spustoszonego w 2004 roku przez fale tsunami. Prace wykonywane są przez lokalne firmy budowlane: Farzan, Access oraz Sanwa. W szkole podstawowej i średniej Thirukkivil MMTMS przed katastrofą uczyło się ponad 750 dzieci. Placówka została bezpośrednio dotknięta przez fale, woda zniszczyła budynki szkolne i ich wyposażenie. Od maja do końca 2006 r. trwały prace mające na celu renowację 6 budynków oraz budowę od podstaw 2 kolejnych. Szkoła została wyposażona w studnię głębinową, która dostarcza wody pitnej dla uczniów, nauczycieli oraz personelu szkoły. Szkoła podstawowa i średnia Kannakipuram, w której przed tsunami uczyło się 513 dzieci, przez wiele miesięcy wykorzystywana była jako schronienie dla uchodźców. Zniszczeniu uległy sale lekcyjne, meble i wyposażenie szkoły. Od lipca do grudnia 2006 r. na terenie placówki toczyły się prace mające na celu odnowienie 5 istniejących oraz budowę 2 nowych budynków. W Szkole podstawowej Semmanpulai Ganesha przed tsunami uczyło się 120 dzieci. Zlokalizowana w odległości

100 m od wybrzeża, została zniszczona przez tsunami w stopniu tak poważnym, że lokalne władze zdecydowały się zmienić jej lokalizację. Prace na nowym terenie rozpoczęły się w listopadzie 2006 r., do końca grudnia przygotowano teren, ukończono fundamenty pod wszystkie 3 planowane budynki oraz rozpoczęto budowę bloków A, B i C. Zakończenie budowy planowane jest na II kwartał 2007 r. Prace na terenie szkoły podstawowej Pannankadu (536 uczniów) rozpoczęły się w lipcu 2006 r., celem PAH jest odremontowanie 6 uszkodzonych przez wodę budynków, a także budowa 2 nowych. Ostatnia z objętych programem szkół to szkoła podstawowa As Shifaya, do której przed tsunami uczęszczało 172 uczniów. Tak jak w przypadku szkoły Kannakipuram, pomieszczenia na terenie szkoły As Shifaya służyły za tymczasowe schronienie ofiarom tsunami, wskutek czego uległy zniszczeniu i wymagały generalnego remontu. Prace remontowo-budowlane rozpoczęły się tu w lipcu 2006 r. i obejmują odnowienie 5 istniejących budynków oraz budowę 2 nowych.

Rezultaty

Szkoły remontowane przez PAH zostaną oddane do użytku w II kwartale 2007 roku. Dzięki projektowi przywrócone zostaną odpowiednie warunki nauki ponad 2000 dzieciom zamieszkujących rejony najbardziej dotkniętych przez tsunami. Nauczycielom zapewnione zostaną dogodne warunki pracy. Pośrednim celem programu szkolnego jest umożliwienie ludności poszkodowanej przez kataklizm powrotu do względnie normalnego życia, jakie prowadzili przed grudniem 2004 r. Powrót dzieci do szkół pośrednio odciąży rodziców, którzy będą mogli poświęcić więcej uwagi poszukiwaniu i wykonywaniu pracy zarobkowej (konieczność opieki nad dziećmi nieuczęszczającymi do szkół stała się tuż po tsunami jedną z przeszkód w powrocie do normalnego trybu życia).

Źródła finansowania

- Thirukkivil – Fundacja TVN oraz środki własne PAH
- Kannakipuram – Zbiórka publiczna, IDEA, środki własne PAH
- Ganasha – IDEA oraz środki własne PAH
- Pannankadu – Fundacja POLSAT, zbiórka publiczna, środki własne PAH
- As Shifaya – Fundacja POLSAT, zbiórka publiczna, środki własne PAH

Partnerzy

- Firmy lokalne – wykonawcy projektu (Farzan, Access, Sanwa)
- ARM Consultants – firma konsultancka
- Ministerstwo Edukacji SL
- Środki własne PAH

Wolontariusze

Nie dotyczy

21. Sri Lanka: Poprawa sytuacji wodnej i sanitarnej na terenach wiejskich na Sri Lance”

Termin realizacji projektu:

grudzień 2005 – wrzesień 2006

Tło realizacji projektu:

Fale tsunami, które uderzyły w wybrzeża Azji Południowo-Wschodniej pod koniec grudnia 2004 r., spowodowały ogromne zniszczenia w nadmorskich regionach Sri Lanki. W niektórych dystryktach woda wdarła się 2 kilometry w głąb lądu niosąc śmierć i zniszczenie. Życie straciło 225 tysięcy ludzi. Na wschodnim wybrzeżu wyspy, przed tsunami, dostęp do wody pitnej zapewniały przydomowe studnie. W wyniku katastrofy zostały zanieczyszczone, niosąca słoną wodę morską fala nie tylko spustoszyła powierzchnię ziemi, wdarła się także w podziemne pokłady wodonośne. Ponad 100 tysięcy studni zostało zniszczonych lub zanieczyszczonych. Brak dostępu do wody pitnej spowodował pogorszenie sytuacji sanitarnej na obszarze dotkniętym katastrofą, zauważalny jest deficyt zasobów wody w sektorze rolniczym. Ampara – dystrykt, na terenie którego działa Misja Polskiej Akcji Humanitarnej - jest jednym ze słabiej rozwiniętych rejonów Sri Lanki. Od 20 lat miejscowa społeczność cierpi z powodu konfliktu wewnętrznego. Zaopatrywanie w wodę ludności poszkodowanej w wyniku katastrofy jest nieregularne i szczególnie utrudnione ze względu na brak zbiorników oraz systemu dystrybucji.

Opis podjętych działań:

Po przeprowadzeniu analizy sytuacji wodnej w Dystrykcie Ampara oraz zebraniu ofert od firm, które zajmują się wierceniem studni głębinowych i montażem pomp, Stała Misja Polskiej Akcji Humanitarnej rozpoczęła realizację kolejnego projektu wodnego. 28 listopada 2005 r., podpisana została umowa z rządowym przedsiębiorstwem Water Resources Board (WRB) na wywiercenie 44 studni głębinowych. W lutym 2006 roku zostało podpisane porozumienie z firmą WATERMech Engineering na mocy którego zainstalowane miały być 44 pompy. Prace budowlane rozpoczęły się 12 grudnia 2005, lokalizacje studni zostały potwierdzone po ekspertyzie hydrologicznej. 28 grudnia 2005 rozpoczęło się pierwsze wiercenie.

Rezultaty projektu:

W ramach projektu do końca roku 2006 powstało 31 z 44 zaplanowanych studni. W dziewięciu lokalizacjach przeprowadzono testy wydajności i zainstalowano pompy. Uruchomione ujęcia dostarczają około 300 tysięcy litrów wody pitnej na dobę. Jest to ilość wystarczająca aby zaopatrzyć 100 tysięcy osób - 1/3 populacji zamieszkującej wybrzeże Dystryktu Ampara. Dzięki zapewnieniu miejscowej ludności dostępu do dobrej jakości wody pitnej w regionie poprawiły się warunki sanitarne. Studnie o dużej wydajności zapewniają również dostęp do wody technicznej. Skutki projektu realizowanego przez PAH są szczególnie odczuwalne dla kobiet, które nie muszą pokonywać znaczących odległości aby zdobyć wodę.

Źródła finansowania:

- Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP
- Środki własne PAH

Partnerzy:

- Firmy WRB
- WaterMech

Wolontariusze

Nie dotyczy

22. Sri Lanka: Centrum Kształcenia**Termin realizacji projektu:**

- marzec 2006

Tło realizacji projektu:

W 2007 roku w lankijskich szkołach wprowadzona zostanie zmiana programu nauczania. Dotychczas dzieci rozpoczynają naukę języka angielskiego w trzeciej klasie, po reformie w zajęciach językowych będą uczestniczyli już pierwszoklasiści.

Opis podjętych działań:

Polska Akcja Humanitarna postanowiła zwiększyć potencjał placówki edukacyjnej wybudowanej w miejscowości Akkaraipattu przez lankijską organizację House of English. HoE zajmuje się nauczaniem języka angielskiego dzieci w przedziale wiekowym od 4 do 15 lat. PAH wyremontował, umeblował oraz wyposażył pracownię komputerową – zakupione zostały komputery, drukarka laserowa oraz projektor multimedialny. W marcu 2006 roku odbyło się uroczyste otwarcie Centrum Kształcenia - Learning Resource Center. Spośród 367 uczniów uczestniczących w zajęciach, 170 pochodzi z ubogich rodzin poszkodowanych w wyniku Tsunami.

Rezultaty projektu:

W wyniku wprowadzonej reformy najmłodsze dzieci pozbawione były możliwości nauki przedmiotów w języku angielskim - nowopowstałe Centrum Kształcenia poprzez swoją działalność wypełniło tę lukę. Lekcje językowe prowadzone są z wykorzystaniem technik zapożyczonych z British Council. Projekt zwiększył szanse dzieci na zdobycie lepszego wykształcenia oraz - w przyszłości - lepszej pracy.

Źródła finansowania:

- Środki własne PAH

- Fundacja Polsat Dzieciom

Partnerzy:

- lokalna organizacja House of English

Wolontariusze

Nie dotyczy

23. Sudan: Wiercenie studni

Czas realizacji projektu:

Listopad 2006 - trwa

Tło realizacji projektu:

Jednym z największych problemów, z którym borykają się mieszkańcy wiosek hrabstwa południowego Bor, jest brak dostępu do wody - szczególnie pitnej. Ludzie mieszkający z dala od zbiorników wodnych każdego dnia pokonują wiele kilometrów aby zdobyć życiodajny płyn. Sytuacja ta jest najbardziej krzywdząca dla dzieci i kobiet – to na nie spada obowiązek dostarczania wody dla domostw. Kobiety nie są w stanie podejmować innych działań mających na celu zdobycie pożywienia lub polepszenie warunków życia swoich rodzin. Dzieci muszą rezygnować z nauki, w dłuższej perspektywie przekreślając swoje szanse na podniesienie statusu społecznego. Spożywanie wody pochodzącej z niezabezpieczonych zbiorników jest powodem występowania niebezpiecznych dla życia chorób. Środki na realizację projektu zostały pozyskane w ramach Kampanii Wodnej Polskiej Akcji Humanitarnej. Koszt budowy studni w regionie objętym projektem jest bardzo wysoki - wynosi około 13.000 -15. 000 USD. Wysoka cena wynika z trudności z transportem sprzętu wiertniczego a także wyjątkowo dużej głębokości, na której znajdują się pokłady zdanej do picia wody.

Opis podjętych działań:

Polska Akcja Humanitarna realizuje projekt wiercenia studni w Sudanie we współpracy z lokalną organizacją PARAD. Jego pierwszy etap polegał na konsultacjach z organizacjami pomocowymi działającymi w regionie południowego Bor, lokalnymi władzami oraz miejscową ludnością w celu wyboru lokalizacji ujęć wody. Szczegółowe rozpoznanie sytuacji miało na celu najpełniejsze zaspokojenie potrzeb beneficjentów. Następnie wykonane zostały niezbędne badania geologiczno - fizyczne. Założeniem projektu było doprowadzenie do powołania w wioskach tak zwanych Komitetów Wodnych - grup osób odpowiedzialnych za przygotowanie terenu pod budowę studni i ich późniejszą konserwację. Pracownicy PAH przeprowadzili przetarg mający na celu wyłonienie wykonawcy. Najlepszą ofertę przedstawiła organizacja Penykou Agency for Relief and Development (PARAD). Po zainstalowaniu pomp wykonane zostały testy ilościowe i jakościowe dostarczanej przez nie wody. Polska Akcja Humanitarna do grudnia 2006 roku wybudowała 4 z planowanych w ramach projektu 8 studni. Beneficjentami przedsięwzięcia są mieszkańcy miejscowości Pariak, Malek, Ulwac, Maper i Jerwong. Utworzone komitety uczestniczyły w wierceniu studni pomagając pracownikom PAH i PARAD przy ochronie sprzętu wiertniczego i pracach fizycznych. Zaangażowanie ludności lokalnej w realizację projektu jest jednym z kluczowych założeń projektu. Społeczność lokalna dostrzega w ten sposób współodpowiedzialność za wybudowaną infrastrukturę, konieczność troski o stan techniczny studni a także uczy się ich racjonalnej eksploatacji. Pracownicy PAH w 2007 roku będą monitorowali sytuację w wioskach objętych projektem oraz stan techniczny pomp. Realizacja programu była możliwa dzięki funduszom zebranych w czasie trwania pierwszej edycji Kampanii Wodnej realizowanej przez PAH w okresie 2005/2006

Rezultaty:

Studnie wybudowane przez PAH w wioskach południowego Bor każdego dnia zaopatrywać będą w wodę pitną 25 000 osób. Ułatwienia w dostępie do wody odczują przede wszystkim kobiety i dzieci – czas, które poświęcały na donoszenie wody do wioski będą mogły poświęcić na edukację i produkcję żywności. Jakość wody dostarczanej przez studnie z pewnością przyczyni się do zmniejszenia liczby zachorowań i zgonów w regionie. Pośrednim rezultatem zaangażowania w projekt beneficjentów jest reintegracja powracających do regionu Bor uchodźców zewnętrznych (z Kenii i Ugandy) i wewnętrznych. Poprawa warunków życia na terenach objętych projektem spowoduje, że większa liczba uchodźców powróci w ojczyste strony. Obecnie reintegracja 4,5 mln osób przesiedlonych w

wyniku konfliktu stanowi jeden z priorytetów zarówno organizacji humanitarnych jak i autonomicznego rządu Południowego Sudanu.

Źródła finansowania

- Kampania Wodna PAH (zbiórka publiczna, sprzedaż gadżetów)

Partnerzy

- Penykou Agency for Relief and Development – partner implementujący PAH
- South Sudan Relief and Rehabilitation Commission – agencja koordynująca działania humanitarne z ramienia autonomicznego rządu Południowego Sudanu.
- Ministry of Physical Infrastructure
- UNHCR
- FAO
- WFP

Wolontariusze

Nie dotyczy

24. Sudan: Dystrybucja sieci i haczyków

Czas realizacji projektu:

Listopad 2006 - trwa

Tło realizacji projektu:

W lipcu 2006 roku pracownicy Polskiej Akcji Humanitarnej uczestniczyli w misji rekonesansowej na terenie południowego Sudanu. Jej rezultatem było założenie stałego przedstawicielstwa fundacji w mieście Bor - stolicy stanu Jonglei. Oprócz ograniczonego dostępu do wody, opieki medycznej oraz edukacji, jednym z największych problemów z którym boryka się miejscową ludność są trudności ze zdobyciem odpowiedniej ilości pożywienia gwarantującej przetrwanie. Większość mieszkańców Stanu Jonglei należy do plemion Dinka i Nuer – ludy te tradycyjnie zajmują się pasterstwem. Hodowla krów nie gwarantuje jednak produkcji żywności na odpowiednim poziomie, dlatego konieczne jest wsparcie rolnictwa i rybołówstwa - gałęzi kluczowych dla dywersyfikacji źródeł uzyskania dochodu i pożywienia. Według danych UNHCR i FAO, wielu uchodźców zamieszkujących obozy deklaruje chęć powrotu do swoich dawnych siedzib. Obawiają się jednak podjęcia tego rodzaju ryzyka nie posiadając wyposażenia umożliwiającego uprawę ziemi lub łowienie ryb w Nilu. Polska Akcja Humanitarna wspólnie z Organizacją Narodów Zjednoczonych ds. Rolnictwa i Żywności od listopada 2006 dystrybuje narzędzia służące do połowu ryb (sieci, haczyki, odważniki) wśród wyselekcjonowanych ze względu na wyjątkowo złą sytuację materialną 100 rodzin w wioskach Paciagor, Pakun i Malek.

Opis podjętych działań:

Pierwszym i najbardziej czasochłonnym etapem realizacji projektu było wyłonienie grupy 100 rodzin, które ze względu na złą sytuację materialną najbardziej potrzebują pomocy. Pomocą zostały objęte wioski położone nad Nilem. Wybrane zostały rodziny, których jedynymi żywicielkami są kobiety, w których członkami są osoby niepełnosprawne, bądź też - jak w przypadku wioski Malek – rodziny, których członkowie cierpią na trąd. Zostały one wskazane przez rady starszych poszczególnych miejscowości. Następnie pracownicy PAH, FAO oraz przedstawiciele władz w Bor dokonali weryfikacji kandydatur organizując formalnie i nieformalne spotkania z beneficjentami. Stworzona została lista osób upoważnionych do odbioru sieci. Drugim etapem realizacji projektu była dystrybucja narzędzi prowadzona w obecności przedstawicieli rady starszych oraz lokalnych władz. Trzecia fazą projektu jest trwający monitoring, mający na celu identyfikację rodzin, które skorzystały na dystrybucji narzędzi w sposób najbardziej kompletny (tzn. nie zniszczyły lub nie sprzedały sprzętu). Opisanie przedsięwzięcie miało charakter pilotażowy. PAH i FAO planuje realizację kolejnych, bardziej złożonych projektów mających na celu dywersyfikację źródeł dochodu i pożywienia w stanie Jonglei.

Rezultaty:

Bezpośrednim rezultatem realizacji opisanego projektu jest stworzenie możliwości 100 rodzinom usamodzielnienia się i uniezależnienia się od pomocy żywieniowej przekazywanej przez międzynarodowe organizacje. Daje on szanse beneficjentom na powrót do normalnego życia i odzyskania poczucia kontroli nad własnym życiem, którego utratę często doświadczają przebywając w

obozach dla uchodźców lub będąc na utrzymaniu społeczności zamieszkującej daną miejscowość. Pośrednim rezultatem projektu jest reintegracja powracających uchodźców zewnętrznych (z Kenii i Ugandy) i wewnętrznych (z innych części Sudanu). Uchodźcy wiedząc, iż polepsza się dostęp do źródeł utrzymania i żywności, chętniej powracają w ojczyste strony. Reintegracja 4,5 mln osób przesiedlonych w wyniku konfliktów w Sudanie stanowi jeden z priorytetów organizacji humanitarnych jak i autonomicznego rządu Południowego Sudanu.

Źródła finansowania

- FAO
- Środki własne PAH

Partnerzy

- South Sudan Relief and Rehabilitation Commission – agencja koordynująca działania humanitarne z ramienia autonomicznego rządu Południowego Sudanu.
- Ministry of Physical Infrastructure
- FAO
- WFP

Wolontariusze

Nie dotyczy

25. Program Wodny w Pakistanie.

Czas realizacji projektu:

luty 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

8 października 2005 roku na terytoriach Pakistanu, Indii i Afganistanu miało miejsce potężne trzęsienie ziemi. Jego epicentrum znajdowało się 95 kilometrów od stolicy Pakistanu, Islamabadu. Według danych rządu pakistańskiego, w wyniku kataklizmu zginęło 73 tysięcy osób, 69 tysięcy zostało rannych, ponad 3,5 miliona zostało dotkniętych jego skutkami. Fundacja Polska Akcja Humanitarna zdecydowała się pomóc mieszkańcom wioski Union Council Butail w dystrykcie Shangla realizując projekt mający na celu zapewnienie im dostępu do bezpiecznej wody pitnej. W wyniku katastrofy wszystkie ujęcia w wiosce zostały zniszczone, odcinki instalacji, które ocalały, były nieszczelne. Spożywanie zanieczyszczonej wody groziło rozprzestrzenieniem się zachorowań na żółtaczkę, cholera oraz biegunkę. Aby zdobyć wodę kobiety z wioski każdego dnia pokonywały wiele kilometrów do rzeki Indus. Zdarzały się przypadki poronień (wywołanych noszeniem ciężkich dzbanów) oraz utonięć w czasie nabierania wody.

Opis podjętych działań:

Fundacja we współpracy z Ambasadą RP w Pakistanie i Ambasadą Pakistanu w Polsce przeanalizowała sytuację w regionie katastrofy. Ze względu na niską kwotę uzyskaną podczas ogłoszonej zbiórki publicznej, PAH zdecydowała się na przekazanie pozyskanych środków jednej z pakistańskich organizacji pozarządowych. Po konsultacjach z lokalnymi konsorcjami organizacji pomocowych oraz agendami rządowymi wybrana została organizacja SPO (Strenghtening Participatory Organisation). Odpowiednie porozumienie zostało podpisane 17 lipca 2006 roku. Celem projektu realizowanego za pośrednictwem lokalnego partnera było wybudowanie grawitacyjnego systemu zaopatrywania w wodę wioski Union Council Butail. Woda dostarczana do instalacji pochodzi ze źródła znajdującego się na sąsiadujących z wioską wzgórzach. Po zakończeniu prac 3000 kobiet i dzieci uzyskało dostęp do czystej wody. Częścią projektu były szkolenia z zakresu higieny i gospodarowania wodą.

Rezultaty:

Dzięki współpracy z lokalną organizacją SPO, Polska Akcja Humanitarna przyczyniła się do poprawy warunków wodno-sanitarnych w dotkniętej skutkami trzęsienia ziemi wiosce Union Council Butail. 5000 osób zostało przeszkolonych w zakresie racjonalnego gospodarowania zasobami wody.

Źródła finansowania

- Środki ze zbiórki publicznej

Partnerzy

- SPO – Strengthening Participatory Organization
- Ambasada Rzeczypospolitej Polski w Pakistanie
- Ambasada Pakistanu w Polsce

7) Wolontariusze

- 2 wolontariuszy w Polsce

26. Pomoc doraźna po trzęsieniu ziemi dla mieszkańców Jawy Centralnej w Indonezji**Czas realizacji projektu:**

Maj 2006 - lipiec 2006

Tło realizacji projektu:

Wczesnym rankiem 27 maja 2006 roku, trzęsienie ziemi o sile 5,9 w skali Richtera uderzyło w Indonezyjską wyspę Jawa. Epicentrum znajdowało się 37 kilometrów na południe od Jogjakarty. W wyniku katastrofy zginęło około 5760 osób, 38 000 osób zostało rannych. Największe zniszczenia odnotowano na terenach prowincji Jawy Środkowej (okręgi Klaten, Bantul i Prambanan) oraz w mieście Jogjakarta. W wyniku katastrofy całkowitemu zniszczeniu uległo około 145 000 budynków mieszkalnych, poważnie uszkodzonych zostało 190 000 kolejnych. Kataklizm pozbawił dachu nad głową 1,5 miliona osób. Ludność zamieszkująca tereny dotknięte katastrofą bała się przebywać w ocalałych budynkach. Ich domami stały się namioty lub plastikowe wiaty zawieszane na bambusowych palach.

Opis podjętych działań:

Do działań pomocowych włączyła się Polska Akcja Humanitarna. Drugiego czerwca na lotnisku w Solo (Surakarta), wylądował rządowy samolot z pomocą z Polski. Transport został zorganizowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP, Fundację Polska Akcja Humanitarna, Caritas Polska i Polską Misję Medyczną. PAH dostarczyła na miejsce katastrofy najbardziej niezbędne materiały medyczne: igły, strzykawki, wenflony, aparaty do przetaczania płynów, rękawiczki lekarskie, gipsy, usztywnienia i materiały opatrunkowe. Dary PAH i Caritas Polska trafiły do szpitala ortopedycznego w Klaten – Rumah Sakit Ortopedi imienia prof. dr R. Soeharso. Szpital był przepełniony – dysponuje jedynie 200 łózkami, na terenie placówki przebywało około 600 pacjentów poszkodowanych w wyniku katastrofy. Na Jawę udał się przedstawiciel PAH, który zorganizował także odbiór i transport darów PCK, CARITAS i PKPS. Dary zostały przekazane organizacji BAKORNAS, która z ramienia rządu Indonezji koordynuje napływającą pomoc. Trzynastego czerwca PAH uruchomiła projekt pomocy 280 rodzinom zamieszkujących 19 wiosek w okręgach Klaten i Bantu. Jego celem była pomoc ich mieszkańcom w odbudowie domostw zniszczonych w wyniku katastrofy. Część rodzin próbowała samodzielnie rozpocząć prace, napotkali jednak na przeszkody wynikające z braku środków, narzędzi oraz wiedzy na temat konstrukcji budynków odpornych na wstrząsy. PAH we współpracy z organizacją pozarządową JARNOP zakupiła narzędzia niezbędne do usuwania zniszczeń oraz odbudowy. Dystrybuowane narzędzia zakupione zostały od małych lokalnych producentów, miało to na celu wsparcie finansowe dostawców wyrabiających narzędzia w swoich przydomowych warsztatach. Projekt pomocowy zrealizowany został z poszanowaniem struktur społecznych i norm funkcjonujących w wioskach. Pakiety narzędzi trafiły do tak zwanych RT (najmniejsza jednostka wioski, skupiająca 5-10 rodzin, najczęściej spokrewnionych).

Rezultaty:

Dzięki pomocy Polskiej Akcji Humanitarnej mieszkańcy kilkunastu wiosek w okręgach Klaten i Bantu mogli rozpocząć odbudowę i remont domów zniszczonych w wyniku trzęsienia ziemi. W sumie w ręce beneficjentów trafiło 1000 zestawów. Dary dostarczone przez PAH drogą lotniczą trafiły do szpitala ortopedycznego w Klaten – Rumah Sakit Ortopedi imienia prof. dr R. Soeharso

Źródła finansowania

- rezerwa PAH
- Dotacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych RP

Partnerzy

- Lokalna organizacja pozarządowa - JARNOP
- Indonezyjskie konsorcjum organizacji Lokalnych Suara
- Polski Czerwony Krzyż, Caritas Polska, Polska Misja Medyczna
- Krajowe Centrum Koordynacji Ratownictwa i Ochrony Ludności

Wolontariusze

- 3 wolontariuszy w Indonezji
- 1 wolontariusz w Polsce

27. Szkolenia z odbudowy domów oraz pomoc techniczna dla rodzin dotkniętych trzęsieniem ziemi w Indonezji

Czas realizacji projektu:

czerwiec 2006 – wrzesień 2006

Tło realizacji projektu:

W wyniku trzęsienia ziemi na Jawie Centralnej dach nad głową straciło półtora miliona osób. Wielu mieszkańców zniszczonych wiosek bała się powrócić do swoich domostw, zamieszkanie w nich wymagało przeprowadzenia gruntownych napraw. Tysiące ludzi znalazło schronienie pod namiotami i prowizorycznymi wiatami. Naprzeciw oczekiwaniom i potrzebom mieszkańców Jawy wyszedł projekt PAH polegający na dystrybucji zestawów narzędzi niezbędnych, aby rozpocząć remonty. W sumie do rąk beneficjentów trafiło 1000 kompletów niezbędnego sprzętu. Mieszkańcy wiosek objętych pomocą Fundacji zajmują się rolnictwem. Ich wiedza i umiejętności budowlane nie były wystarczające, aby rozpocząć niezbędne prace na własną ręką. Konieczne było także przeprowadzenie oględzin poszczególnych budynków w celu określenia ich przydatności do zamieszkania.

Opis podjętych działań:

Pracownik Fundacji nawiązał współpracę z największymi na Jawie Centralnej uczelniami - Uniwersytetem Gadjah Mada w Jogjakarcie oraz Uniwersytetem Negri Surakarta w Solo. Na mocy porozumienia podpisanego przez Szefa Działu Pomocy Natychmiastowej PAH i przedstawicieli władz uczelni, uruchomiony został pilotażowy program obejmujący ocenę techniczną domów uszkodzonych w wyniku trzęsienia ziemi oraz przeprowadzenie szkoleń dla ich właścicieli. Mieszkańcy wiosek, którzy w ramach innego projektu Polskiej Akcji Humanitarnej otrzymali zestawy narzędzi, przeszkoleni zostali w zakresie technik budowy konstrukcji odpornych na wstrząsy tektoniczne. Propagowane rozwiązania techniczne wykorzystują tradycyjne, ogólnodostępne i tanie materiały. W czasie szkoleń przedstawiona została również metoda budowy tymczasowych schronień z wykorzystaniem gałęzi bambusa – na wypadek kolejnych wstrząsów. Studenci ostatnich lat architektury i pracownicy uczelni uczestniczyli również w oględzinach domów określając możliwość ich odbudowy i wskazując odpowiednie rozwiązania techniczne.

Rezultaty:

950 mieszkańców wiosek zniszczonych w wyniku trzęsienia ziemi zostało przeszkolonych w zakresie odbudowy zabudowań z wykorzystaniem wstrząsoodpornych technologii. W oparciu o wypracowane rozwiązania odbudowanych zostało 250 domów. Realizując projekt Fundacja kierowała się jedną ze swoich podstawowych zasad, rozbudzając wśród beneficjentów ducha inicjatywy. Sukces przedsięwzięcia udowodnił, iż lokalne struktury mogą być istotnymi partnerami dla zagranicznych organizacji pozarządowych. Dzięki działaniom PAH Uniwersytet Gadjah Mada zaczął pełnić rolę koordynatora odbudowy wiosek, świadcząc między innymi pomoc z zakresu doradztwa technicznego. Około 200 studentów wolontariacko pomagało na miejscu katastrofy. Inne organizacje działające na miejscu katastrofy uruchomiło podobne programy bazując na rozwiązaniach wypracowanych przez PAH. Projekt pilotażowy został powtórzony w większej skali przez UNDP, IOM, CHF, IFRC, UN Habitat oraz JICA.

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- Uniwersytet Gadjah Mada – Jogja Jateng Archquick Response
- Uniwersytet Negri Surakarta
- Administracja dystryktów Bantul i Klaten

7) Wolontariusze

- Indonezyjscy studenci architektury: 12
- Wolontariusz w Polsce: 1

28. Misja rekonesansowa PAH w Izraelu

Czas realizacji projektu: 13 sierpnia 2006

W okresie konfliktu izraelsko-libańskiego - w lipcu i sierpniu 2006 roku - delegacja Polskiej Akcji Humanitarnej (Janina Ochojska, prezes PAH i Szymon Wudarski, wolontariusz PAH) przebywała na północy Izraela. Celem misji rekonesansowej było rozpoznania sytuacji ludności zamieszkującej miejscowości bombardowane z terytorium Libanu. Wyjazd został zorganizowany we współpracy z Ambasadą RP w Izraelu, Ambasadą Izraela w RP, MSZ Izraela i Unię Władz Lokalnych (ULAI). PAH była jedyną organizacją, której przedstawiciele w czasie trwania wojny przebywali po obu stronach konfliktu.

Opis podjętych działań:

Delegacja PAH dotarła do miejscowości Qiryat Shemona, Shemoli, Naharija i Acco. W Qiryat Shemona przedstawiciele Fundacji spotkali się z burmistrzem Haim Barbivai. Miasto zamieszkałe przez 24 000 ludzi oddalone jest zaledwie o 5 kilometrów od strony północnej i kilometr od zachodniej granicy z Libanem. Spośród wszystkich miast Izraela najbardziej ucierpiało w wyniku bombardowań - w ciągu miesiąca na zabudowania spadło 945 rakiet. 5 z 10 szkół znajdujących się w mieście zostało uszkodzonych. W różnym stopniu zniszczeniu uległo ok. 2 tys. mieszkań. Delegacja PAH odwiedziła centrum koordynujące pomoc dla mieszkańców Qiryat Shemona oraz jeden ze schronów publicznych. Kolejnym miejscem, do którego dotarli przedstawiciele Fundacji było Shemoli, małe miasteczko oddalone ok. 200 metrów od granicy libańskiej. Mieszka w nim 6200 mieszkańców. Delegacja PAH spotkała się z szefem rady lokalnej, Gabrielem Na'aman oraz odwiedziła centrum koordynacji pomocy. W Shemoli m. in. został całkowicie zniszczony budynek przedszkola. Naharija jest miastem zamieszkałym przez 56 tys. osób. Podczas działań wojennych wojny spadło na nie 550 bomb, podczas ataków zginęły 2 osoby. Uszkodzonych zostało 1,4 tys. mieszkań, sklepów i warsztatów. Zniszczeniu uległy 4 szkoły. Delegacja PAH spotkała się z burmistrzem miasta Jacky Sabag oraz odwiedziła jeden ze schronów publicznych. Ostatnim miastem które odwiedzili przedstawiciele misji było 52 tysięczne Acco. Jego mieszkańcy po raz pierwszy raz odczuli skutki wojny. Zginęło osób, 200 zostało rannych. Uszkodzonych zostało 100 budynków mieszkalnych, całkowicie zniszczone jedno przedszkole. 11 sierpnia 2006 roku PAH ogłosiła zbiórkę publiczną na rzecz ofiar wojny w Izraelu, Libanie i Syrii.

Rezultaty:

Polska Akcja Humanitarna była pierwszą i jedyną humanitarną organizacją zagraniczną, która dotarła na bombardowane tereny północnego Izraela. Przedstawiciele Fundacji Byli świadkami kilkunastu alarmów, niektóre z nich przeczekali w schronach razem z lokalną ludnością. Byli świadkami ogromnego cierpienia ludzi zamkniętych pod ziemią - zwłaszcza dzieci przerażonych odgłosami wybuchów. Społeczności we wszystkich miastach do których dotarła misja rekonesansowa były doskonale zorganizowane, do schronów były dostarczane ciepłe posiłki, zapewniona była także pomoc lekarska.

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- Ambasada RP w Izraelu,
- Ambasada Izraela w RP
- MSZ Izraela
- Unia Władz Lokalnych (ULAI)

7) Wolontariusze

1 wolontariusz (Szymon Wudarski) - zbierał dane, przygotował wyjazd rekonesansowy i w nim uczestniczył

29. Pomoc ofiarom katastrofy w Chorzowie

Termin realizacji projektu:

Luty 2006

Tło realizacji Projektu:

28 stycznia 2006r. podczas wystawy gołębi pocztowych, zawalił się dach hali Międzynarodowych Targów Katowickich (MTK). W wyniku katastrofy w hali zginęło 65 osób, ponad 170 zostało rannych. Była to największa katastrofa budowlana we współczesnych dziejach Polski.

Przebieg realizacji Projektu:

Ranni trafili do szpitali w Katowicach, Chorzowie, Siemianowicach Śląskich, Bytomiu, Sosnowcu, Rudzie Śląskiej, Dąbrowie Górniczej, Tychach i Piekarach Śląskich. Akcja ratownicza prowadzona była znakomicie, na miejscu katastrofy pracowało ponad 1300 strażaków oraz grupy poszukiwawcze z psami. W związku z tym Polska Akcja Humanitarna zdecydowała się nie włączać w działania ratownicze. Po zakończeniu akcji pomocowej, Fundacja przekazała sprzęt ochronny oraz ratowniczy grupie poszukiwawczo-ratowniczej przy OSP Warszawa, która brała czynny udział w działaniach w Chorzowie.

Rezultaty projektu:

Grupa poszukiwawczo-ratownicza przy OSP Warszawa otrzymała wyposażenie niezbędne do niesienia pomocy ofiarom katastrof budowlanych.

Źródło finansowania:

- Wpłaty indywidualne

Partnerzy:

- Brak

Wolontariusze

Nie dotyczy

30. Pomoc ofiarom huraganu Katrina

Termin realizacji Projektu:

Wrzesień 2005 – luty 2006

Tło realizacji Projektu:

29 sierpnia 2005 Huragan Katrina - potężny cyklon tropikalny - zdewastował wybrzeża amerykańskich stanów Luizjana, Missisipi i Alabama. W wyniku huraganu doszło do katastrofalnej powodzi w Nowym Orleanie.

Realizacja projektu:

Polska Akcja Humanitarna ogłosiła zbiórkę pieniędzy. 11 września na scenie w Kawiarni Ratuszowa przy Rynku Głównym w Krakowie odbyła się impreza „Niedziela Nowoorleańska - Kraków dla Nowego Orleanu”. Impreza została zorganizowana przez Cracovia Music Agency, pod honorowym patronatem krakowskiego biura PAH. Na imprezie była obecna Janina Ochojska oraz konsul USA w Krakowie Kenneth Fairfax. Charytatywnie zagrały Jazz Band Ball Orchestra, Boba Jazz Band, Beale Street Band, Hot Swing i Renata Świerczyńska i inne zespoły jazzowe. Zebrane środki zostały przekazane St. Bernard Parish School Board na podstawie umowy „Donation Agreement Between Polish Humanitarian Organisation and St. Bernard Parish School Board” z dnia 17 lutego 2006r.

Rezultaty projektu:

Dzięki środkom przekazanych przez Fundację została wyposażona pracownia komputerowa St. Bernard Parish School – 12,500 dolarów posłużyło jako wkład własny szkoły w projekt. Pozostałą część kwoty 131,550 dolarów pokryła United State Federal Emergency Management Agency.

Partnerzy:

Brak

Źródła finansowania:

- Zbiórka publiczna

Wolontariusze:

Nie dotyczy

31. Polska: Program PAJACYK

Czas trwania:

Program stały, realizowany pod obecną nazwą bez przerw od 1998 roku

Tło realizacji programu:

Pajacyk to nazwa, a zarazem symbol, prowadzonego od 1998 r. przez Polską Akcję Humanitarną programu dożywiania dzieci w szkołach i świetlicach. Na terenach o wysokim stopniu bezrobocia liczne rodziny pozostają bez środków do życia. Rządowe i gminne działania, z powodu niewystarczającego budżetu i stosowania sztywnych kryteriów, pozostawiają wiele dzieci bez pomocy. Fundacja stara się - w miarę swoich możliwości - zapełnić tę lukę. Pomoc polega na finansowaniu obiadów dla wychowanków szkół podstawowych, gimnazjów i świetlic środowiskowych, które nie są objęte pomocą gmin. Dzięki gorącym posiłkom mali beneficjenci Programu Pajacyk regularnie chodzą do szkoły, co wpływa na ich wyniki w nauce. Rozwiązania stosowane podczas realizacji programu mają na celu przekształcenie szkół i świetlic w centra aktywności lokalnej. Polska Akcja Humanitarna na bieżąco monitoruje charakter i skalę zjawiska niedożywienia dzieci w Polsce, czego wynikiem są regularnie publikowane raporty. PAH przyznaje środki na dożywianie w ramach programu Pajacyk w oparciu o mechanizm konkursu - spływające do Fundacji wnioski oceniane są przez powołowaną do tego celu Komisję. Sposób oceny wniosków faworyzuje placówki dbające o wszechstronny rozwój uczniów i przekazywanie im wiedzy przydatnej na rynku pracy.

Realizacja Programu:

W 2006 roku środki zebrane w ramach Programu Pajacyk rozdzielane były dwukrotnie. Komisja, która zebrała się 16.01.2006 r. rozpatrzyła 65 wniosków nadesłanych do siedziby Fundacji. Przyznała środki na dożywianie w drugim semestrze roku szkolnego 2005/2006 36 placówkom. Po raz drugi komisja zebrała się 16.08.2006 r. Rozpatrzyła 179 wniosków, środki na dożywianie przez cały rok szkolny 2006/2007 zostały przyznane 59 placówkom. W pierwszej połowie 2006 roku z funduszy Programu Pajacyk dożywiane były także dzieci z 61 szkół zakwalifikowanych do dożywiania w obu semestrach roku szkolnego 2005/2006. Tak więc w pierwszym semestrze roku 2006 ze środków przekazanych przez fundację korzystało 97 placówek, w kolejnym semestrze dożywianie prowadzone było w 59 szkołach i świetlicach środowiskowych.

Dożywianie w ramach Programu Pajacyk w okresie stycznia - czerwiec 2006

I.p.	województwo	liczba szkół	liczba dzieci dożywianych przez PAH	Liczba posiłków	Przekazana kwota PLN na dożywianie	średnia cena posiłku PLN
1.	Dolnośląskie	5	184	16 158	35 798,84	2,68
2.	Kujawsko-pomorskie	19	955	91 605	272 961,15	1,17
3.	Lubelskie	3	128	10 880	18 602,45	1,83
4.	Małopolskie	14	558	44 809	84 631,19	1,84
5.	Mazowieckie	3	30	2 760	7 311,95	2,48
6.	Podkarpackie	15	791	74 670	158 764,74	2,46
7.	Podlaskie	4	166	15 776	59 626,48	2,80
8.	Pomorskie	11	321	31 093	95 535,87	2,40
9.	Śląskie	2	50	4 950	11 971,75	2,50
10.	Świętokrzyskie	2	90	8 210	12 873,20	1,75
11.	Warmińsko-mazurskie	18	820	77 890	295 193,90	2,53
12.	Wielkopolskie	1	35	3 465	13 670,00	2,50
	RAZEM	97	4128	382 266	635 215,63	2,33

Dożywianie w ramach Programu Pajacyk w okresie wrzesień - grudzień 2006

I. p.	województwo	Liczba szkół	Liczba dzieci dożywianych przez PAH	Liczba posiłków	Przekazana kwota PLN na dożywianie	średnia cena posiłku PLN
1.	Dolnośląskie	6	208	16 224	51138,00	2,25
2.	Kujawsko-pomorskie	12	549	42 822	90355,50	2,02
3.	Lubelskie	3	58	4 524	8 964,00	1,43
4.	Małopolskie	10	369	28 782	74 634,00	1,99
5.	Podkarpackie	15	636	49 608	177 714,00	2,58
6.	Podlaskie	1	38	2 964	11 542,50	3,75
7.	Pomorskie	2	55	4 290	8 545,5	2,1
8.	Śląskie	3	85	6 630	22 680,00	2,5
9.	Świętokrzyskie	1	32	2 496	8 640,00	2,5
10.	Warmińsko-mazurskie	6	318	24 804	69 417,00	2,72
	RAZEM	59	2348	183 144	523 630,50	2,38

Polska Akcja Humanitarna zastrzega sobie w podpisywanych z placówkami umowach możliwość przeprowadzania kontroli wydatkowania środków. W roku 2006 pracownicy i wolontariusze Fundacji odwiedzili 5 placówek otrzymujących środki na dożywianie. Skontrolowana została przede wszystkim zgodność stawek żywieniowych z danymi zawartymi w przygotowywanych przez szkoły raportach żywieniowych. W kontrolowanych placówkach nie stwierdzono nieprawidłowości w wydatkowaniu pieniędzy. W czerwcu 2006 roku opublikowane zostały wyniki badań przeprowadzonych dla Polskiej Akcji Humanitarnej przez firmę Synovate. Zebrane dane wskazują, że do 79% badanych placówek uczęszczają niedożywione dzieci. Jedynie 27% ankietowanych - osób odpowiedzialnych za dożywianie - deklaruje, że dzieci w ich szkołach nie muszą być objęte dożywianiem. Badanie zostało przeprowadzone na reprezentatywnej próbie 584 szkół podstawowych i gimnazjalnych w Polsce przy wykorzystaniu techniki wywiadów telefonicznych CATI. Raport jest dostępny na stronie www.pah.org.pl.

Rezultaty Projektu:

W 2006 roku dzięki środkom finansowym zebranym w ramach programu Pajacyk Fundacja mogła przekazać na dożywianie dzieci 1 158 846,13 PLN. Polska Akcja Humanitarna, w roku szkolnym 2005/2006, objęła dożywianiem 4 128 uczniów, w I semestrze następnego roku szkolnego - 2348. Codzienny ciepły posiłek jest warunkiem zdrowia dziecka i efektywnej nauki.

Partnerzy:

- Szkoły, świetlice środowiskowe

Źródła finansowania:

- Wpłaty indywidualne
- Wpłaty od firm
- Nawiązki sądowe
- Strona www.pajacyk.pl

Wolontariusze:

40 wolontariuszy

32. Polska: Fundusz Stypendialny

Projekt Fundusz Stypendialny został zainicjowany w listopadzie 2003 roku i jest kontynuowany do chwili obecnej. Jego celem jest stworzenie młodym ludziom szans edukacyjnych i życiowych poprzez przyznawanie ogólnodostępnych, regularnych stypendiów naukowo-socjalnych. Projekt adresowany jest do dzieci i młodzieży uczęszczających do toruńskich szkół średnich. Uczniowie korzystają ze stypendiów przez okres jednego roku z możliwością kontynuacji. Pomoc materialna trafia przede wszystkim do uczniów wykazujących się dużą aktywnością społeczną pochodzących z rodzin o niskich dochodach - młodzieży która ze względu na złą sytuację materialną, brak wsparcia ze strony rodziny lub państwa, nie może kontynuować nauki w wybranych szkołach średnich i zdobyć wykształcenia na miarę swoich możliwości intelektualnych, a nie materialnych.

Działania 2006:

W roku szkolnym 2005/2006 Komisja Stypendialna przyznała stypendia 26 osobom (20 uzyskało stypendia finansowe, 6 innych osób skorzystało z możliwości udziału w kursie języka angielskiego). W kolejnym roku szkolnym liczba stypendystów uległa zmianie, stypendia finansowe otrzymało 16 osób, nie udało się niestety pozyskać w tym roku miejsc dla stypendystów w szkołach językowych. W październiku roku 2006, we współpracy z pedagogami szkolnymi PAH przeprowadziła rekrutację stypendystów na rok szkolny 2006/2007 i spośród 40 zgłoszonych osób wybranych zostało 16. PAH zorganizowała 3 zbiórki publiczne, których celem było zdobycie środków na program (marzec Akcja Zajętek, sierpień i wrzesień Loterie Fantowe). W ich efekcie udało się zgromadzić 7770,91 zł. W ramach projektu przygotowano i przeprowadzono szkolenia dla nowych stypendystów dotyczące wolontariatu oraz działalności PAH. Większość stypendystów została zaangażowana w działania Biura Pomorskiego.

Rezultaty:

Wszyscy stypendyści PAH dzięki comiesięcznemu stypendium mogli kontynuować naukę w szkole. Pieniądze przeznaczone były na opłaty za internat, posiłki, dojazd do szkół, zakup podręczników i artykułów szkolnych oraz innych rzeczy przydatnych w nauce. Stypendia w formie kursów umożliwiły uczniom polepszenie znajomości języka obcego i tym samym dały im szansę na lepszą przyszłość (lepsze wyniki na maturze, dostanie się na studia wyższe, a w przyszłości więcej możliwości na rynku pracy). Wszyscy stypendyści z klas maturalnych otrzymali świadectwa dojrzałości.

Źródła finansowania:

- Fundacja Batorego
- Zbiórka publiczna
- Środki Własne PAH

33. Pomoc uchodźcom: Integracja społeczna i zawodowa cudzoziemców „Możesz uczyć się rozumieć – MUR”

Czas realizacji projektu:

07.2005 – 03.2008

Tło realizacji projektu:

W 2005 r. Do polskich urzędów złożonych zostało 6860 wniosków o przyznanie statusu uchodźcy, podobna liczba wniosków została złożona w roku 2006 r. W ciągu roku około 1500 osobom umożliwiono pozostanie w Polsce - 300 z nich uzyskuje status uchodźcy, 1200 może przebywać na terenie kraju w oparciu o tak zwany „pobyt tolerowany”. Cudzoziemcy po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku w większości przypadków nie są przygotowani do podjęcia samodzielnego życia i pracy w Polsce. Nie posiadają odpowiednich kwalifikacji zawodowych lub ich umiejętności nie są adekwatne do zapotrzebowania na polskim rynku pracy. Problemem wielu z nich jest brak zaświadczeń dokumentujących i potwierdzających ich wykształcenie i przygotowanie zawodowe. Nie znają polskich przepisów, przysługujących im praw i ciążących na nich obowiązków. Głównym czynnikiem hamującym ich integrację ze społeczeństwem jest nieznanostwo języka polskiego. Większość cudzoziemców oczekujących na decyzję w sprawie przyznania statusu uchodźcy mieszka w jednym z 17 znajdujących się w Polsce ośrodków. Okres pobytu w ośrodku trwa około 12 miesięcy, nierzadkie są jednak sytuacje, gdy wydłuża się on nawet do 3 lat. W tym czasie nie mają prawa do podejmowania pracy zarobkowej. Istnieje możliwość ubiegania się o specjalne zezwolenie na zatrudnienie, jednak procedura jej wydawania jest trudna i długotrwała. W rezultacie, po otrzymaniu pozytywnej decyzji o przyznaniu statusu uchodźcy lub zgody na „pobyt tolerowany”, cudzoziemcy, którzy stają przed koniecznością opuszczenia ośrodka, nie są przygotowani do konfrontacji z „poza-ośrodkowym” światem. Jak wynika z przeprowadzonego przez OBOP (na zlecenie UNHCR) badań, dwie trzecie Polaków sądzi, że uchodźcom powinno się umożliwić życie w Polsce, akceptują przyjęcie ich „na stałe” albo „na dłuższy czas”. Jednak deklaracjom Polaków nie towarzyszy gotowością udzielenia im pomocy. Choć większość Polaków sądzi, że uchodźców należy chronić (72 procent społeczeństwa powołuje się przy tym na historyczne doświadczenia Polaków), zaledwie 16 procent przyznaje, że uchodźcom należy pomóc znaleźć pracę, 8 procent - iż trzeba zapewnić uchodźcom naukę języka polskiego. Celem projektu realizowanego przez Polską Akcję humanitarną jest pomoc w pre-integracji cudzoziemcom starających się w Polsce o nadanie statusu uchodźcy.

Opis podjętych działań:

W 2006 roku, na terenie ośrodka dla Uchodźców w Lininie, PAH zainicjowała obejmujące 136 godzin zajęć warsztaty krawieckie. Otworzone zostały również pracownie - fotograficzna i plastyczna. W czerwcu rozpoczęły się zajęcia fryzjerskie (do końca roku przeprowadzono 74 godziny zajęć), w grudniu zainicjowane zostały warsztaty manicure (do końca roku odbyło się 16 godzin zajęć). 20 czerwca miało miejsce uroczyste otwarcie świetlicy z udziałem władz lokalnych, przedstawicieli Wojewody, MSWiA i pozostałych organizacji zaangażowanych w projekt. Zorganizowano kilka spotkań pracowników PAH z uchodźcami: na temat sytuacji uchodźców we Francji i francuskiego systemu pomocy uchodźcom, na temat poszukiwania pracy, ze starszyzną ośrodka na temat oczekiwań cudzoziemców w stosunku do samodzielnego życia w Polsce, przygotowania do podejmowania pracy, ale też zainteresowań cudzoziemców i ich udziału w projekcie. W listopadzie PAH zorganizował wizytę Grupy Teatralnej REMUS oraz ich zagranicznych gości (w sumie ok. 40 osób). Na spotkanie przybyli prawie wszyscy mieszkańcy Ośrodka, którzy uczestniczyli w zajęciach teatralnych. W grudniu 2006 r. Centrum Pomocy Uchodźcom i Repatriantom PAH zorganizowało szkolenia z zakresu prac budowlano-wykończeniowych dla mężczyzn (malowanie, kładzenie glazur, drobna hydraulika). W tym samym miesiącu rozpoczęły się także przygotowania do uruchomienia pracowni komputerowej. W warszawskim Centrum Pomocy Uchodźcom i Repatriantom w 2006 roku miało miejsce otwarcie świetlicy integracyjnej dla uchodźców. Uroczystości towarzyszył pokaz przygotowanych przez uczestniczki warsztatów w świetlicy w Lininie strojów i fryzur oraz wystawa fotograficzna prezentująca prace wykonane przez beneficjentów projektu. Przez cały rok 22 wolontariusze PAH prowadziło zajęcia z języka polskiego dla cudzoziemców. Z zajęć korzystało regularnie 90 cudzoziemców (głównie mieszkańców ośrodka na Siekierkach i osoby spoza ośrodków). Wolontariusze raz w miesiącu korzystali z konsultacji metodycznych pracownika UW (metodyk nauczania j. polskiego jako obcego) organizowanych w świetlicy integracyjnej PAH. Przez cały rok prowadzona były spotkania z zakresu poradnictwa pracy - z pomocy w poszukiwaniu pracy skorzystało 600 cudzoziemców. Jednocześnie CPUiR nawiązywało kontakty z pracodawcami i poszukiwało ofert pracy dla beneficjentów projektu. Tygodniowo pozyskiwano 6 ofert zatrudnienia, w rezultacie pracę znalazło

niemal 50% beneficjentów. W grudniu PAH zorganizowała pierwsze zajęcia kulinarne dla uczestników projektu „MUR”. Poświęcone były przygotowaniu polskiej Wigilii i stanowiły lekcję polskiej tradycji. W spotkaniu wzięło udział około 25 osób, w tym mieszkańcy ośrodków dla uchodźców (Linin, Siekierki). W ramach projektu odbyło się również spotkanie z przedstawicielami Urzędu Pracy m.st. Warszawy oraz Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Warszawie w sprawie podjęcia działań (wyznaczenia obszarów współpracy) pomiędzy ww. instytucjami w zakresie obsługi cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub zgodę na pobyt tolerowany. Na spotkaniu omówiono kwestię trudności w zatrudnianiu cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub zgodę na pobyt tolerowany oraz określono plan działań mających polepszyć ich sytuację. Wydział Polityki Społecznej (partner w projekcie MUR) przygotował analizę sytuacji prawnej na polskim rynku pracy w zakresie aktywizacji zawodowej cudzoziemców. Członkowie Stowarzyszenia Praw Człowieka im. Dr Nieć przygotowali informacje o możliwości uzyskiwania bezpłatnych porad prawnych na terenie ośrodka detencyjnego w Lesznowoli oraz udzielali indywidualnej pomocy prawnej osobom starającym się o status uchodźcy. Polskie Stowarzyszenie Edukacji Prawnej przygotowało scenariusze szkoleń z zakresu procedury oraz polskiego prawa dla uchodźców, przeszkoliło metodycznie i merytorycznie grupę studentów prawa UW (12 osób) do prowadzenia zajęć z cudzoziemcami. Odbyło się 113 godzin szkoleń w ośrodkach dla uchodźców objętych projektem. PSEP udzielił 27 bezpłatnych porad prawnych beneficjentom projektu - cudzoziemcom ubiegającym się o status uchodźcy. Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej UW kontynuował w ramach projektu badania jakościowe w ośrodkach w Dębaku, Wołominie i Siekierkach. Tematyka wywiadów koncentrowała się wokół spraw związanych z przebywaniem uchodźców w ośrodkach. Kontynuowano również przygotowanie studentów etnologii do prowadzenia badań etnologicznych osób ubiegających się o status uchodźcy w ramach grupy seminaryjnej pod kierunkiem dr Macieja Ząbka. W ramach projektu wszyscy Partnerzy uczestniczyli w pracach partnerstwa ponadnarodowego ASAP. W marcu w Warszawie odbyło się trzydniowe spotkanie grupy zarządzającej partnerstwem ponadnarodowym oraz spotkanie międzynarodowych grup roboczych w ramach partnerstwa ASAP. 35 przedstawicieli organizacji partnerskich uczestniczących w projekcie uczestniczyło w 10 wyjazdach zagranicznych (Szkocja, Austria, Finlandia, Litwa). 5 pracowników partnerów zagranicznych w ramach „study visits” przebywało w Warszawie i zapoznało się z przebiegiem projektu MUR oraz warunkami stworzonymi w Polsce dla cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy.

Rezultaty:

Dzięki projektowi powstały dwie, wyposażone w podstawowe sprzęty, świetlice integracyjne służące cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy na terenie Warszawy i okolic. Jego beneficjentami była grupa około 1000 cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy. Stworzona została piaszczynna współpraca pomiędzy organizacjami pozarządowymi uczestniczącymi w projekcie a kluczowymi dla rozwiązywania spraw beneficjentów instytucjami: Urzędem ds. Repatriacji i Cudzoziemców MSWiA (URiC) i Wydziałem Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego- również partnerami w projekcie. Nawiązana została również robocza współpraca z organizacjami fińskimi, szkockimi, austriackimi, włoskimi i litewskimi.

Źródła finansowania

- Program Inicjatywy Wspólnotowej Equal dla Polski 2004-2006

Partnerzy

- Urząd ds. Repatriacji i Cudzoziemców MSWiA,
- Wydział Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego,
- IOM- Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji,
- Stowarzyszenie Praw Człowieka im. Dr Haliny Nieć,
- PSEP- Polskie Stowarzyszenie Edukacji Prawnej,
- Instytut Etnologii i Antropologii Kulturowej UW

Partnerstwa:

- Atlas Scotland – Ukgb-94 (Szkocja)
- InPower- AT-6-18/342 (Austria)
- Becaming More Visible- FI-93 (Finlandia)
- Integra 2004- IT- IT- S2- MDL- 147 (Włochy)
- In Corpore- LT-1 (Litwa)

Wolontariusze

- 22 wolontariuszy- nauczycieli języka polskiego dla cudzoziemców w wymiarze ok. 14 godz. miesięcznie,
- 2 wolontariuszki- psycholożki, uczestniczące w spotkaniach z uchodźcami w wymiarze ok. 12 godzin miesięcznie
- 4 wolontariuszy cudzoziemców (beneficjentów ostatecznych projektu) uczestniczy w zajęciach w świetlicach integracyjnych jako współprowadzący – w wymiarze ok. 8 godzin w miesiącu

34. Pomoc uchodźcom: „Refugee.pl”**Czas realizacji projektu:**

- 1) 01.2006– 10.2006 (I FAZA REALIZACJI)
- 2) 11.2006– 10.2007 (II FAZA REALIZACJI)

Tło realizacji projektu:

Integracja uchodźców ze społeczeństwem jest procesem dwustronnym – wymaga zaangażowania zarówno samych uchodźców jak i polskich obywateli. Podstawą procesu integracji jest dialog, który umożliwia wzajemne poznanie obu grup, wymianę myśli i doświadczeń. Celem projektu Refugee.pl jest stworzenie płaszczyzn nawiązania dialogu, który konieczny jest dla rozwinięcia i poprawy integracji uchodźców. Proces ten jest zależny od świadomości i otwartości społeczeństwa. Wiedza Polaków na temat uchodźców jest wciąż powierzchowna, a zrozumienie trudności z jakimi mają do czynienia cudzoziemcy z tej grupy - niewystarczające. Jednocześnie dostęp cudzoziemców do informacji na temat ich praw i obowiązków, ale też na temat polskiego społeczeństwa, jest bardzo ograniczony. Możliwość korzystania z polskich mediów ograniczona jest przez nieznaną języka polskiego i brak źródeł informacji skierowanych bezpośrednio do uchodźców.

Opis podjętych działań:

Polska Akcja Humanitarna stworzyła portal internetowy Refugee.pl w maju 2006 roku. Prowadzony jest on w trzech wersjach językowych, zespół redakcyjny przez cały okres trwania projektu regularnie aktualizuje informacje znajdujące się na stronie. We wrześniu 2006 każdego dnia witrynę odwiedzało 150 osób, w październiku jej oglądalność osiągnęła poziom 220 wejść dziennie. Portal Refugee.pl objął patronatem medialnym szereg imprez organizowanych w ramach obchodów Dnia Uchodźcy oraz kilku konferencji o tematyce uchodźczej. Był także patronem książki „Zupa z Granatów” M. Merlan, wydanej przez wydawnictwo WAB. Od początku działania portalu „refugee.pl” rozsyłany jest E-biuletyn (raz na tydzień) - ostatni biuletyn został wysłany do 343 abonentów (30% stanowią instytucje publiczne). Kolejnym komponentem projektu jest „drukowana” wersja gazety Refugee.pl. W 2006 roku PAH wydała i rozdystrybuowała 3 numery czasopisma. Wersja anglojęzyczna i polskojęzyczna pojawiają się w nakładach po 1000 egzemplarzy, rosyjskojęzyczna osiąga nakład 3000 egzemplarzy. Projekt opierają się w znacznym stopniu na pracy wolontariuszy - w ramach przygotowania do otwarcia portalu i gazety „refugee.pl” zostało przeprowadzonych 5 stacjonarnych warsztatów dla przyszytych autorów i redaktorów z zakresu problematyki uchodźczej, obsługi technicznej portalu, i zasad pisanie tekstów. PAH zorganizował też dwa wyjazdowe szkolenia dla wolontariuszy (kwiecień- do Serocka i październik- do Izabelina). Ze względu na nieznaną języka polskiego wśród uchodźców zostały dla nich zorganizowane dodatkowe szkolenia na temat mediów oraz podstaw dziennikarstwa – wzięło łącznie w nich udział 18 cudzoziemców (w dwóch grupach językowych). Jeszcze przed Międzynarodowym Dniem Uchodźcy przeprowadzone zostało szkolenie dla dziennikarzy dotyczące tematyki uchodźczej – organizatorem szkolenia był UNHCR - partner projektu. W wizytach w ośrodkach dla uchodźców i spotkaniu szkoleniowym wzięło udział 8 dziennikarzy prasowych. W czerwcu po raz 12 PAH organizował (wspólnie z UNHCR) Obchody Międzynarodowego Dnia Uchodźcy. Na terenie całej Polski (Kraków, Poznań, Wrocław, Białą Podlaska, Gorzów, Gorlice, Toruń) miały miejsce wydarzenia kulturalne. 25 czerwca na terenie warszawskiego parku Agrykola odbył się całonocny piknik. Impreza została poprzedzona warsztatami muzycznymi przeprowadzonymi w ośrodkach dla uchodźców. Piknik zgromadził zarówno Warszawiaków jak i uchodźców (około 3 500 osób). W programie znalazły się pokazy tańca, występy artystyczne, zajęcia dla dzieci, warsztaty plastyczne, degustacje i prezentacje. Impreza poprzedzona była kampanią społeczną – w całej Polsce pojawiły się plakaty, billboardy, dystrybuowane były także ulotki. Informacje dotyczące święta i imprez pojawiły się w mediach. Po raz pierwszy obchodom Dnia Uchodźcy towarzyszył Przegląd Filmów o Uchodźcach Refugee.pl. Filmy prezentowane były w warszawskim kinie Muranów w dniach 26 – 29 czerwca. Pokazano 7 obrazów – 6 fabularnych oraz 1

dokumentalny - poświęconych i dotyczących uchodźców. Impreza spotkała się z dużym zainteresowaniem i przychylnym odbiorem, także w mediach. Finałem projektu „Refugee.pl” było rozstrzygnięcie konkursu dziennikarskiego. W skład jury weszli: Halina Bortnowska (przewodnicząca), Anna Fostakowska (Gazeta Wyborcza), Agnieszka Kosowicz (Refugee.pl), Jakub Chełmiński (Dziennik), Marek Rapacki (Gazeta Wyborcza). Na konkurs ogłoszony w gazecie i portalu „Refugee.pl” wpłynęło 26 prac. Jury zakwalifikowało do konkursu 18 z nich, ocenione zostały w dwóch kategoriach - prace pisane przez Polaków oraz teksty pisane przez cudzoziemców). W każdej kategorii przyznano pierwszą nagrodę, trzy drugie nagrody oraz także rzeczowe nagrody pocieszenia. Gala rozdania nagród miała miejsce 26 października 2006 i była połączona z pokazem filmu dla uchodźców. W ramach drugiej fazy projektu rozdystrybuowany został czwarty numer gazety Refugee.pl. Pod koniec 2006 roku rozpoczęły się również przygotowania do kolejnej edycji Dnia Uchodźcy i przeglądu filmowego.

Rezultaty:

W ramach projektu „Refugee.pl” powstał popularny portal dla i o uchodźcach oraz gazeta o tej samej tematyce. Niewątpliwym sukcesem jego autorów było zainteresowanie działalnością dziennikarską samych uchodźców. W obchodach Międzynarodowego Dnia Uchodźcy w ośmiu lokalizacjach w Polsce wzięło łącznie udział ok. 10 000 osób. Projekt „Refugee.pl” z pewnością przyczynił się do wzrostu zainteresowania losami uchodźców w polskim społeczeństwie i wolontariatem.

Źródła finansowania

Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Uchodźczego

Partnerzy

- Biuro Wysokiego Komisarza ds. Uchodźców w Warszawie,
- Agencja Artystyczna „Krab”

Wolontariusze

W pracach nad portalem zaangażowanych było 30 wolontariuszy (w wymiarze ok. 20 h/mieś.)

W pracach nad gazetą internetową „refugee.pl” zaangażowanych było 30 wolontariuszy oraz 5 wolontariuszy – beneficjentów ostatecznych (w wymiarze ok. 10 h/mies.)

35. Pomoc uchodźcom: Współpraca z UNHCR

Czas realizacji projektu:

styczeń 2006 – grudzień 2006

Projekt w podobnym zakresie prowadzony od 1993 r.

Tło realizacji projektu:

Założeniem projektu jest udzielanie porad, świadczenie podstawowej pomocy socjalnej oraz diagnozowanie problemów beneficjentów - cudzoziemców ubiegających się o status uchodźcy oraz osób, które otrzymały pozytywną decyzję w kwestii nadania im statusu uchodźcy. W grupie tej dominują osoby, które do Polski przyjechały z Czeczenii - obywatele Federacji Rosyjskiej. W ramach projektu wspierane są również inicjatywy, których celem jest stworzenie kolejnych projektów służących opisanej grupie beneficjentów. W 2006 r. PAH objął różnymi formami pomocy 1230 osób.

Opis podjętych działań:

PAH przez cały 2006 r. program podstawowego poradnictwa socjalnego dla cudzoziemców - pracownicy Fundacji przyjmowali beneficjentów od poniedziałku do piątku w godzinach 9.00-17.00. W niektórych przypadkach podejmowane były interwencje, mające na celu wyjaśnienie sytuacji interesantów. W celu zapewnienia im odpowiedniej pomocy organizowane były także spotkania ze specjalistami odpowiednimi dla konkretnych grup spraw. Pracownik PAH świadczył także beneficjentom pomoc z zakresu poszukiwania pracy (obejmowała ona osoby, które uzyskały w tym zakresie zgodę polskich władz). Z tej pomocy skorzystało w 2006 r. 600 osób. W razie konieczności zapewnienia cudzoziemcowi specjalistycznej opieki medycznej, PAH nawiązywał kontakty z placówkami opieki i zabiegał o zewnętrzne finansowanie usług. Pracownicy PAH opiniowali wnioski cudzoziemców o przydziały mieszkań komunalnych z zasobów gminy. W Warszawie w 2006 roku przydzielono uchodźcom 5 lokali. Pracownicy CPUiR utrzymywali stały kontakt z instytucjami, organizacjami i osobami, które są zobowiązane do udzielenia pomocy cudzoziemcom (szkołami,

Ośrodkami Pomocy Społecznej, Centrami Pomocy Rodzinie, Ośrodkami dla Cudzoziemców, urzędami pracy, organizacjami pozarządowymi). Polska akcja Humanitarna prowadzi Dom Uchodźcy, dający schronienie najslabiej radzącej sobie grupie beneficjentów. W 2006 roku skorzystały z niego 179 osób: 56 kobiet, 54 mężczyzn i 69 dzieci. Średni czas przebywania beneficjentów w ośrodku wynosi około 3 miesięcy. Dom Uchodźcy jednocześnie może przyjąć 30 mieszkańców. Miesięczny Koszt utrzymania Domu Uchodźcy ponoszony przez PAH wynosi ok. 230 PLN/osobę. Beneficjenci sami koszty wyżywienia pokrywają sami, tylko osoby nie posiadające żadnych środków otrzymują dodatkowe finansowanie. W 2006 roku pracownicy CPUiR PAH uczestniczyli w 9 konferencjach, naradach i otwartych dyskusjach o tematyce uchodźczej.

Rezultaty:

Dzięki projektom Centrum Pomocy Uchodźcom i Repatriantom cudzoziemcy i uchodźcy mają możliwość skorzystania z porad i pomocy. Problemy beneficjentów związane z pobytem w Polsce i integracją ze społeczeństwem są stale monitorowane i diagnozowane. PAH dąży do aktywizacji beneficjentów – w 2006 roku rozpoczęła się procedura rejestracji „Stowarzyszenia Somalijczyków w Polsce”, w 2006 roku powstało także „Stowarzyszenie Przyjaźni Polsko- Sudańskiej „Wisła-Nil”.

Źródła finansowania

- Dotacja UNHCR
- Dotacja WSP MUW
- Wpłaty osób indywidualnych

Partnerzy

- Urząd do spraw Repatriacji I Cudzoziemców (w tym Biuro Organizacji Ośrodków dla Cudzoziemców Ubiegających się o Status Uchodźcy i o Azyl)
- Warszawskie Centrum Pomocy Rodzinie, Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie w powiatach pruszkowskim, grodziskim, Warszawa-Zachód, inne
- Ośrodki Pomocy Społecznej,
- Urząd Miasta St. Warszawa, Biurą Kultury, Polityki Społecznej, inne.
- Wydział Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego
- Wojewódzki i powiatowe Urzędy Pracy,
- Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich,
- Biuro Rzecznika Praw Dziecka,
- Stowarzyszenie Praw Człowieka im. Dr H. Nieć,
- Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
- Kliniki Prawne UJ, UW , KUL,
- Polskie Stowarzyszenie Edukacji Prawnej,
- Stowarzyszenie Interwencji Prawnej,
- Caritas Polska oraz Caritas Diecezji Warszawskiej, Lubelskiej, Białostockiej
- Fundacja “A-Venir” (Lublin, Białystok),
- Organizacje prowadzące schroniska I noclegownie dla osób bezdomnych,
- Organizacje zajmujące się handlem ludźmi.

Wolontariusze

29 wolontariuszy (średnio ok. 6 h/mies.) opiekujących się beneficjentami.

36. Pomoc uchodźcom: „Historie uchodźców- Refugee stories”

Czas realizacji projektu:

grudzień 2005 – listopad 2006

Tło realizacji projektu”:

Projekt powstał z inicjatywy ECRE - Europejskiej Rady do spraw Uchodźców (platformy organizacji aktywnych w tematyce uchodźczej). Jego celem było zarejestrowanie indywidualnych doświadczeń uchodźców i osób ubiegających się o status uchodźcy w krajach Unii Europejskiej. Dzięki zebranych indywidualnym historiom cudzoziemców zamierzano opisać warunki, w jakich przebywają uchodźcy, zarówno w okresie oczekiwania na decyzję o przyznaniu statusu jak i po jej otrzymaniu. Dzięki przeprowadzonym wywiadam i uzyskaniu subiektywnych ocen cudzoziemców zamierzano określić bariery w integracji cudzoziemców w krajach UE. Beneficjentami projektu byli uchodźcy i cudzoziemcy ubiegający się o status uchodźcy – byli oni aktywnymi uczestnikami przedsięwzięcia włączając się w różne etapy jego realizacji.

Opis podjętych działań:

Koordynator projektu ze strony PAH uczestniczył w spotkaniu organizacyjnym w Brukseli, podczas którego uzgodniono wspólną metodologię przeprowadzania wywiadów, warunki techniczne jakie muszą spełniać spisane historie oraz zasady przesyłania gotowych materiałów do koordynatora projektu (ECRE). W oparciu o ustalenia z Brukseli przygotowane zostały wytyczne dla osób prowadzących wywiady, zasady ich zapisywania, tłumaczenia i akceptowania. W kolejnym etapie realizacji programu wytypowano i przeszkolono 5 osób. Przeprowadziły one 24 wywiady zarejestrowane na taśmach magnetofonowych. Wszystkie materiały przetłumaczone zostały na język angielski. 17 najciekawszych wywiadów - najlepiej odpowiadających potrzebom projektu - przesłano do koordynatora. W oparciu o stworzoną dokumentację stworzono stronę internetową „historie uchodźców”. W listopadzie koordynator ze strony administratora projektu (ECRE) przygotował i zorganizował spotkanie w Brukseli. Wzięli w nim udział także autorzy najciekawszych relacji. Ze strony polskiej w spotkaniu uczestniczyło 2 uchodźców: z Czeczenii i Sudanu. Otwarcie spotkania towarzyszyła konferencja prasowa podczas której uchodźcy udzielili wywiadów brukselskim mediom. Fragmenty historii zostały opublikowane w prasie. Goście odwiedzili siedzibę Parlamentu Europejskiego oraz spotkali z europarlamentarzystami.

Rezultaty:

Dzięki projektowi zebrane i spisane zostały subiektywne relacje uchodźców, którzy znaleźli schronienie w 13 krajach UE. w oparciu o zebrane materiały w Brukseli zorganizowana została kampania medialna. Istotnym elementem inicjatywy było spotkanie członków Parlamentu Europejskiego z uchodźcami. Dało ono decydentom możliwość bezpośredniego zapoznania się z sytuacją uchodźców w krajach członkowskich. Uchodźcy udzielając wywiadów mieli możliwość publicznego wyrażenia subiektywnej oceny własnej sytuacji w kraju przyjmującym. Zapoznali się także z funkcjonowaniem instytucji europejskich i metodami kształtowania polityki EU.

Źródła finansowania

- Projekt współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Uchodźczego

Partnerzy

- Radio Afrika
- Jesuit Refugee Service - Belgium
- Poradna Pro Integraci
- Pro Asyl
- Greek Council for Refugees
- Menedek – Hungarian Association for Migrants
- Consiglio Italiano per i Refugiati
- Jesuit Refugee Service – Malta
- VluchtelingenWerk Nederland
- Asociación Comisión Católica Española de Migración (ACCEM)
- British Refugee Council
- Education Action

Wolontariusze

- 4 wolontariuszy

37. Pomoc uchodźcom: Projekt Platformy e-learningowej (ARCI-Toskania)**Czas realizacji projektu:**

listopad 2006– październik 2007

Tło realizacji projektu:

W ramach projektu, którego koordynatorem jest organizacja ARCI-Toscana, planowane jest zbudowanie platformy e-learningowej dostosowanej do potrzeb pracowników i wolontariuszy pracujących z uchodźcami w czterech krajach UE: Włoszech i Malcie, Szwecji i Polsce. Dotychczas nie stworzono narzędzia pracy z cudzoziemcami, które pozwoliłoby na dzielenie się doświadczeniami pracownikom zatrudnionym lub pracującym jako wolontariusze w projektach socjalnych na rzecz uchodźców. Ze stworzenia systemu skorzystają osoby pracujące z uchodźcami oraz cudzoziemcami ubiegającymi się o status uchodźcy: pracownicy socjalni, nauczyciele języka miejscowego jako obcego, wolontariusze.

Opis podjętych działań:

Stworzone zostały dwa moduły nauczania: językowy (dotyczący nauki języka polskiego jako obcego) oraz socjalny (dotyczący praw cudzoziemców, warunków i zasad korzystania z pomocy). W trakcie przygotowania jest kolejny moduł dotyczący rynku pracy. W grudniu został przetestowany na grupie ochotników sposób funkcjonowania modułu językowego. We wrześniu odbyło się na Malcie spotkanie uczestników projektu, poświęcone omówieniu pierwszych dwóch powstałych modułów oraz metodom sprawdzania ich funkcjonowania. W spotkaniu brały udział ze strony PAH dwie osoby - koordynator i autorka modułu językowego. Na bieżąco, w konsultacji z autorami, przeprowadzana jest korekta treści modułów.

Rezultaty:

Projekt został rozpoczęty, rezultaty zostaną przedstawione w raporcie za rok 2007.

Źródła finansowania

- Dotacja Komisji Europejskiej, Projekt INTI

6) Partnerzy

- ARCI Toscana

7) Wolontariusze

Nie dotyczy

38. Pomoc uchodźcom: "Być innym tutaj - wspólne doświadczenie, jedna przyszłość"**Termin realizacji projektu:**

sierpień 2005 - kwiecień 2006

Tło realizacji projektu:

Celem projektu było zainicjowanie dyskusji w środowisku lokalnym na temat sytuacji rodzin mieszanych - w których jedno z rodziców reprezentuje mniejszość narodową lub jest uchodźcą. Na przykładzie wybranych 5 rodzin z Krakowa i 3 rodzin z Frankfurtu pracownicy i wolontariusze Fundacji pragnęli rozpoznać i porównać problemy, z jakimi takie małżeństwa i ich dzieci spotykają się w społecznościach lokalnych i jak te problemy rozwiązują. Interesowała ich sytuacja wyjściowa - począwszy od problemów związanych z faktem zawarciem małżeństwa, poprzez odnalezienie się na rynku pracy, adaptację w społeczności lokalnej, aż do problemów dzieci w grupie rówieśniczej.

Realizacja Projektu:

Wolontariusze z Krakowa udali się na tydzień do Frankfurtu, ich koledzy i koleżanki z Frankfurtu udali się do Krakowa. Grupa „badaczy” składała się z osób znających problemy uchodźców i mniejszości

narodowych, a także osób potrafiących przygotować dokumentację zdjęciowo-filmową. Wolontariusze po przybyciu do miasta partnerskiego pracowali po opieką organizacji partnerskiej z wybranymi rodzinami. Każda para uczestników projektu w założeniu miała pracować z konkretną rodziną. Praca wolontariuszy polegała na przeprowadzeniu wywiadu, nakręceniu filmu-dokumentu oraz wykonaniu serii zdjęć.

Rezultaty projektu:

Powstało 8 filmów dokumentalnych, 8 serii zdjęć i 8 wywiadów. W kolejnym etapie realizacji projektu zmontowane zostały dwa filmy dokumentalne oraz wybranych zostało 45 zdjęć. Wyprodukowano 300 egzemplarzy płyt - 100 w języku niemieckim i 200 w języku polskim. Jednodniowa konferencja z udziałem mediów i zaproszonych gości rozpoczynająca 30-dniową wystawę 45 wielkoformatowych zdjęć - prezentowanych w Holu Kamiennym Urzędu Miasta Krakowa w lutym i marcu 2006 - zakończyła realizację projektu.

Partnerzy:

- PRO ASYL, Frankfurt n. Menem

Źródła finansowania:

- Fundacja Batorego
- Środki własne PAH

Wolontariusze:

- Koordynatorzy i uczestnicy projektu

39. Pomoc Repatriantom: Adaptacja i integracja repatriantów w Polsce

Czas realizacji projektu:

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Przyjeżdżający do Polski repatrianci borykają się z wieloma problemami: nieznaną rzeczywistością życia w nowej-starej ojczyźnie, niewystarczającą znajomością języka polskiego oraz języka angielskiego (niezbędnego aby znaleźć dobrą pracę) oraz nieumiejętnością odnalezienia się na polskim rynku pracy. Państwo polskie nie stworzyło systemu adaptacji i integracji przyjeżdżających.

Opis podjętych działań:

W ramach działań wspierających adaptację i integrację repatriantów w Polsce, PAH zorganizowała na terenie woj. mazowieckiego system stałej pomocy w załatwianiu formalności, poradnictwo społeczno-prawne, kurs języka polskiego dla dorosłych, zajęcia z języka angielskiego dla młodzieży oraz spotkania integracyjne. Wsparciem dla projektu jest wydany przez Fundację Poradni dla repatriantów „Polska dla Ciebie”. Porad społeczno-prawnych udzielał wolontariusz Programu Pomocy Repatriantom. Pomocy w załatwianiu formalności oraz doradczej PAH udzieliła ponad 30 rodzinom repatriantów. W kursach języka polskiego wzięło udział 13 osób. Z zajęć z języka angielskiego (wyrównujących różnice programowe) skorzystało 2 młodych repatriantów. Odbyły się cztery spotkania integracyjno-kulturalne dla rodzin repatriantów zamieszkujących woj. mazowieckie: wielkanocne, wizyta w Muzeum Kampinoskiego Parku Narodowego, wycieczka do Muzeum Narodowego w Warszawie oraz z spotkanie okazji świąt Bożego Narodzenia. Uczestniczyło w nich 100 osób.

Rezultaty:

Rodziny repatriantów otrzymały kompleksową pomoc umożliwiającą odnalezienie się w Polsce. PAH pomagała im między innymi finalizować procedurę legalizacji pobytu i wydawania niezbędnych dokumentów. Dzięki udzielanym przez wolontariuszy poradom beneficjenci zdobyli wiedzę dotyczącą funkcjonowania w Polsce oraz egzekwowania swoich praw. Osoby biorące udział w kursie języka polskiego poprawiły swoje umiejętności językowe, młodzież uczęszczająca w kursie języka angielskiego wyrównała różnice programowe, co umożliwia im efektywną naukę w szkołach

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- Urząd Miasta Stołecznego Warszawy
- Miejskie Zakłady Autobusowe
- Gimnazjum nr 56 w Warszawie.

Wolontariusze

Jolanta Tarka, Anna Błaszczynska, Adam Piotrowski, Monika Wasilewska.

40. Pomoc Repatriantom: Adaptacja i integracja repatriantów w woj. kujawsko-pomorskim

Czas realizacji projektu:

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Kolejny projekt PAH wspierający adaptację i integracją uchodźców z polskim społeczeństwem został zrealizowany przez Pomorskie Biuro Fundacji. Podobnie jak w województwie mazowieckim, jego celem była pomoc beneficjentom w rozwiązaniu problemów takich jak nieznamość przepisów prawnych oraz nieumiejętność odnalezienia się na polskim rynku pracy.

Opis podjętych działań:

W ramach działań realizowanych w woj. kujawsko-pomorskim, PAH udzielała pomocy nowoprzybyłym rodzinom, prowadziła poradnictwo oraz współpracowała z instytucjami samorządowymi. Nieodpłatne porady były udzielane na bieżąco, spotkania miały charakter indywidualny. Dotyczyły obszaru społeczno-prawnego, zawodowego, psychologicznego oraz kwestii związanych z systemem ubezpieczeń. Porad udzielali doradcy społeczno-prawni, psychologowie, prawnicy.

Rezultaty:

PAH objęła niezbędnym wsparciem nowoprzybyte rodziny repatriantów. Dzięki współpracy z pracownikami samorządów udało się uzyskać dla nich szereg udogodnień, nieprzewidywalnych wcześniej przez gminy. Repatrianci uzyskali fachowe porady oraz odpowiedzi na nurtujące ich pytania. Projekt przygotował ich do wejścia na rynek pracy i pomógł im zrozumieć swoją sytuację w nowym kraju. Współpraca z przedstawicielami instytucji samorządowych wpłynęła na zwiększenie zainteresowania urzędników problemami repatriantów. W ramach projektu bezpośrednią i pośrednią pomocą PAH objęła około 40 osób.

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

Urząd Miasta w Wąbrzeźnie, Urząd Miasta Torunia, MOPS Wąbrzeźno, MOPS Sępólno Krajeńskie, Urząd Gminy Świecie nad Osą

Wolontariusze

Ewa Ładysz, Łukasz Lewandowski, Ewa Popielarczyk, Joanna Fik.

41. Pomoc Repatriantom: Aktywizacja zawodowa repatriantek na rynku pracy w Polsce

Czas realizacji projektu:

luty 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Na podstawie wieloletniego doświadczenia w pracy z repatriantkami, pracownicy PAH dostrzegli, iż jest to grupa wymagająca szczególnego podejścia. Ich głównym problemem jest nieumiejętność

przystosowania się i funkcjonowania w nowych realiach ekonomiczno-społecznych oraz kulturowych. Szczególnie trudna jest dla nich konfrontacja z polskim rynkiem pracy, ich kwalifikacje okazują się niewystarczające bądź nieadekwatne do zapotrzebowania. Trudną sytuację wielu z nich potęguje fakt, że przyjechały do Polski same lub jedynie z dziećmi. Głównymi problemami, z którymi muszą się zmagać repatriantkami są nieznanostwo języka polskiego i języków obcych, degradacja zawodowa, bariery formalno-prawne, bariery emocjonalne oraz brak dostępu do aktualnych materiałów informacyjnych.

Opis podjętych działań:

Rekrutacja beneficjentek przeprowadzona została wśród repatriantek i członkiń rodzin repatriantów zamieszkujących województwa mazowieckie, dolnośląskie, kujawsko-pomorskie i małopolskie. Na potrzeby projektu Fundacja zakupiła podręczniki, artykuły biurowe, sprzęt komputerowy drukarkę oraz sprzęt fotograficzny. Przygotowane zostały także odpowiednie materiały informacyjne. Projekt obejmował 542 godziny lekcji języka polskiego, 36 godzin zajęć z twórczego pisania, 1318 godzin kursu języka angielskiego, 432 godziny kursu komputerowo-internetowego, 31 godzin spotkań adaptacyjno-zawodowych (obejmujących moduły tematyczne: społeczno-prawny, zawodowy, psychologiczny, historyczno-kulturowy), 40 godzin zajęć w grupie wsparcia, 164 godziny doradztwa prawnego oraz 160 godzin doradztwa zawodowego. Postępy uczestniczek były na bieżąco monitorowane przez koordynatorów projektu. Na koniec roku w woj. mazowieckim i dolnośląskim zakończyła kursy j. polskiego, wraz z twórczym pisaniem oraz komputerowo-internetowe, a w woj. małopolskim – tylko komputerowo-internetowe, w związku z czym beneficjentki napisały testy sprawdzające ich poziom wiedzy i postęp w nauce. Zgodnie z harmonogramem kurs j. polskiego miał się zakończyć również w woj. małopolskim, ale ze względu na zgłaszane przez beneficjentki zapotrzebowanie na kontynuację tegoż kursu i w wyniku otrzymania zgody MPIPS na jego kontynuację kurs j. polskiego w woj. małopolskim będzie kontynuowany w 2007 roku.

Rezultaty:

W projekcie wzięło udział 78 beneficjentek, 59 spośród nich weźmie udział w jego kontynuacji w 2007 roku. Umiejętności zdobyte w ramach kursów poprawią ich sytuację na rynku pracy, szczególnie istotne wydaje się podwyższenie ich umiejętności językowych. Panie uczestniczące w kursach komputerowo-internetowych opanowały w podstawowym zakresie obsługę programów Word, Excel, Power Point, nauczyły się także korzystać z Internetu i poczty elektronicznej.

Źródła finansowania

- Administracja państwowa
- Środki własne PAH

Partnerzy

- Muzeum Narodowym w Warszawie
- Muzeum Narodowego we Wrocławiu

Wolontariusze

Jolanta Tarka, Dominika Słodka, Anna Błaszczńska, Ewa Szyjkowska, Adrianna Paluszek, Anna Jaśkowska, Anna Przybylska, Katarzyna Kowalska, Michał Kowalski, Magdalena Lesińska, Beata Jaśko, Artur Staśkowski, Anna Zielińska, Marta Kuts, Magdalena Tymczyk.

42. Pomoc Repatriantom: Blżej Krakowa, bliżej Polski

Czas realizacji projektu:

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Repatrianci, przybyli do Małopolski w oparciu o procedurę regulowaną Ustawą o repatriacji mają problemy z adaptacją w nowym środowisku. Borykają się z nieznanostwami polskiej historii i kultury nowej-starej ojczyzny. Szkoły, do których uczęszczali, realizowały program nauczania eksponujący dorobek Rosji i byłych republik ZSRR.

Opis podjętych działań:

Polska Akcja Humanitarna kontynuowała w 2006 roku projekt „Blżej Krakowa, bliżej Polski”. W jego ramach repatrianci poznawali polską historię i polską kulturę odwiedzając z przewodnikiem (wolontariuszem PAH) muzea i zwiedzając miasto. W 2006 roku odwiedzili Muzeum Narodowe, Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha”, Muzeum Narodowe w Sukiennicach, Collegium Maius i Miasteczko Uniwersyteckie, Muzeum Farmacji, Muzeum Historyczne m. Krakowa, Muzeum Archeologiczne, Zamek Królewski na Wawelu (Katedra, Zbrojownia, Skarbiec, Komnaty), Wzgórze Wawelskie, dzielnicę żydowską Kazimierz ze Starą Synagogą. Przeszli też Drogą Królewską, zaczynając od Murów Obronnych i Bramy Floriańskiej, zwiedzając Kościół Mariacki Sukiennice, Rynek Główny, ul. Grodzką do Wzgórza Wawelskiego, a także Kościół Franciszkanów i Dominikanów.

Rezultaty:

Repatrianci podnieśli swój poziom wiedzy o historii i kultury Krakowa. Poznali polską sztukę i architekturę korzystając z wyczerpujących wykładów przewodnika..

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- W/w muzea krakowskie.

Wolontariusze

- Urszula Imamura, Teresa Mazepa.

43. Pomoc Repatriantom: Podniesienie kwalifikacji repatriantów na rynku pracy w Krakowie oraz wyrównywanie szans edukacyjnych**Czas realizacji projektu:**

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Jednym z problemów repatriantów przybyłych do Małopolski są luki w wykształceniu względem rówieśników i niewystarczający poziom kwalifikacji zawodowych. Uzyskane w kraju poprzedniego pobytu wykształcenie, mimo pozornych podobieństw, ma mniejszą wartość niż analogiczne w Polsce. PAH odpowiada na potrzebę wyrównania różnic w poziomie wiedzy repatriantów, zwłaszcza w obszarze znajomości języka angielskiego i obsługi sprzętu komputerowego.

Opis podjętych działań:

Wykorzystując nawiązane w ubiegłych latach kontakty i wiedzę, PAH zaktualizowała bazę szkół językowych działających w Krakowie i Małopolsce. Wolontariusze pozyskali 37 miejsc w 15 szkołach językowych, w tym 10 miejsc na codzienne intensywne kursy języka angielskiego, na które co 2 miesiące rejestrowani są kolejni repatrianci. Ze wsparcia skorzystało 42 repatriantów. W odpowiedzi na prośbę repatriantów PAH zorganizowała indywidualne kursy obsługi komputera pozyskując miejsca w kawiarence internetowej. Porad udziela wolontariusz PAH. Ze wsparcia skorzystało 6 repatriantów.

Rezultaty:

Repatrianci podnieśli swoje kwalifikacje oraz ogólny poziom wykształcenia. Uczęszczając na kursy języka angielskiego podnieśli swój poziom znajomości tego języka. Świadectwo ukończenia kursu mogą przedstawić je potencjalnemu pracodawcy – podnosi to ich szanse na rynku pracy.

Źródła finansowania

- Brak – projekt jest realizowany przez wolontariuszy.

Partnerzy

- Kawiarnia Internetowa „Hetmańska”, szkoły językowe.

Wolontariusze

- Tomasz Lis, Krzysztof Andrelczyk.

44. Pomoc Repatriantom: Spotkania z kulturą

Czas realizacji projektu:

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Ceny biletów wstępu do teatrów, filharmonii i kina są dla repatriantów zdecydowanie za drogie. Tymczasem to dostęp do polskiej kultury i języka decyduje o ich integracji ze społeczeństwem.

Opis podjętych działań:

PAH zaktualizowała bazę danych instytucji kulturalnych w Krakowie i zwróciła się do nich z prośbą o przekazywanie nieodpłatnych biletów na spektakle teatralne, koncerty oraz seanse filmowe. Na apel Fundacji odpowiedziały pozytywnie: Teatr Stary, Teatr im. Słowackiego, Teatr Bagatela, Teatr Groteska, Filharmonia Krakowska i Apollo Film. Wolontariuszki przygotowały system powiadamiania repatriantów, oparty na wysyłaniu SMSów oraz maili. Także w DPS "Pod Dębami" co miesiąc odbywają się przedstawienia.

Rezultaty:

Repatrianci mają okazję stykać ze sztuką, w ten sposób wzbogacają swoje wykształcenie.

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- Teatry krakowskie
- Filharmonia Krakowska
- Domy Kultury.

Wolontariusze

Katarzyna Rodak, Anna Przebieracz, Ewelina Durańska, Katarzyna Podgórska, Marta Makowska, Olga Lorek.

45. Pomoc Repatriantom: Wsparcie i integracja

Czas realizacji projektu: styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Repatrianci starają się pokonać problemy z integracją wewnątrz własnego środowiska, często chcą nawiązać kontakt z innymi rodzinami repatriacyjnymi, nie wiedzą jednak jak dotrzeć do ich adresów. Repatrianci potrzebują wsparcia prawnego, rzeczowego, często psychologicznego. Nie stać ich na zakup wielu rzeczy, a także na korzystanie z odpłatnych, profesjonalnych usług.

Opis podjętych działań:

PAH stworzyła i stale aktualizuje bazę zawierającą dane repatriantów z Małopolski. Dzięki współpracy z Urzędem Wojewódzkim i Urzędem Miasta, nowoprzybyli repatrianci są kierowani do biur PAH. Pod koniec roku 2006 w bazie Fundacji znajdowało się 345 osób. PAH pozyskała wolontariuszy, prawnika i psychologa, którzy udzielają porad beneficjentom. Repatriantom przekazywane są także pozyskane przez PAH dary rzeczowe - odzież, sprzęt AGD, książki, żywność. W lutym w restauracji „Moliere” odbyło się Spotkanie Noworoczne, w którym wzięło udział blisko 90 repatriantów. Repatrianci zapoznali się z projektami realizowanymi przez Polską Akcję Humanitarną.

Rezultaty:

Dzięki działaniom PAH repatrianci mają możliwość spotykania się, dzielą się doświadczeniami, rozmawiają o swoich problemach, integrują się. Jest to dla nich istotne wsparcie psychologiczne, mogą poczuć, że są dużą grupą połączoną doświadczeniami historycznymi i kulturowymi. Dzięki wsparciu rzeczowemu i poradom pozyskanym przez PAH repatrianci pozbywają się poczucia osamotnienia i pozostawienia ich samym sobie. Przekazane książki wzbogacają ich wykształcenie.

Źródła finansowania

- Środki własne PAH

Partnerzy

- Restauracja Moliere
- BP Polska S.A.
- Wydawnictwo ZNAK
- Carrefour
- Centrum Handlowe M1

7) Wolontariusze

Teresa Mazepa, Katarzyna Rodak, Katarzyna Podgórska, Dorota Szelağ, Ewa Sołtowska, Bożena Odrowąż-Pieniążek, Ewelina Durańska, Anna Przebieracz.

IV. Edukacja Humanitarna

1. Europejska Kampania na rzecz Globalnej Odpowiedzialności

Czas realizacji projektu:

sierpień 2006 – wrzesień 2006

Tło realizacji projektu:

Ideą projektu jest zwiększanie świadomości i podnoszenie poziomu wiedzy społeczeństwa europejskiego na temat problemów dotyczących kraje rozwijające się oraz, założeń i realizacji Milenijnych Celów Rozwoju. Z powodu niskiej świadomości polskiego społeczeństwa w dziedzinach dotyczących krajów rozwijającym, coraz bardziej widoczna staje się potrzeba docierania do niego poprzez programy o charakterze edukacyjnym. Istotna wydaje się również potrzeba wypracowania potencjału organizacyjnego i merytorycznego programu Edukacji Humanitarnej poprzez wzmocnienie współpracy z europejskimi organizacjami – partnerami GLEN. Istotnym elementem projektu realizowanego między innymi przez Polską Akcję Humanitarną, było stworzenie metodykom i nauczycielom możliwości poszerzenia wiedzy z zakresu edukacji rozwojowej, by przekazywali ją uczniom i studentom.

Opis podjętych działań:

Na przełomie sierpnia i września 2006 roku grupa 50 młodych ludzi z całej Europy podróżowała autostopem z Rygi do Strasbourga, biorąc aktywny udział w wydarzeniach kulturalnych, zorganizowanych w kilkunastu europejskich miastach. Mobilna kampania zorganizowana została przez europejską sieć organizacji pozarządowych Global Education Network of Young Europeans (GLEN). Autostopowicze dotarli do ośmiu krajów. „Polska” część projektu koordynowana przez krakowskie biuro PAH obejmowała piknik w Parku im. Jordana (26.08.2006 r.), imprezę skierowaną głównie do rodzin z dziećmi oraz młodzieży. Odbyły się warsztaty tematyczne dotyczące problemu ubóstwa, stosunków międzynarodowych i handlu międzynarodowego, uchodźców, praw człowieka, dzieci świata oraz kultury, sztuki i muzyki krajów Południa. Swoją działalność zaprezentowały organizacje zajmujące się tematyką edukacji rozwojowej oraz działalnością rozwojową. Goście imprezy bawili się podczas koncertów zespołów wykonujących muzykę Krajów Południa (m.in. Dream Drummers, Natura Mystic) oraz występu przygotowanego przez uczestników projektu Eurizons. Kolejną imprezą zorganizowaną przez Krakowskie Biuro PAH był pokaz filmów dokumentalnych z krajów Południa, który odbył się w Klubie Re (26.08.2006 r.) połączony ze spotkaniem dla osób zainteresowanych tematyką rozwojową. 27 sierpnia, w ramach Dnia Edukacji Rozwojowej, w Willi Decjusza zorganizowane zostały debata i warsztaty. Głównym celem spotkania było dostarczenie osobom zainteresowanym edukacją globalną konkretnych narzędzi, służących do prowadzenia zajęć z zakresu problemów krajów Południa.

Rezultaty:

W krakowskim pikniku wzięło udział około 1000 osób, pokazie filmów uczestniczyło około 50 widzów. Debata przyciągnęła około 60 – 70 dyskutantów, głównie uczestników projektu Eurizons (autostopowiczów) oraz nauczycieli i przedstawicieli organizacji pozarządowych. Uczestnikom projektu debata stworzyła możliwość zapoznania się ze stopniem realizacji Milenijnych Celów Rozwoju w Polsce, z kształtem polskiej polityki rozwojowej oraz możliwościami współpracy z polskimi organizacjami. Pozostałym uczestnikom debata oraz warsztaty pozwoliły zagłębić się w tematykę edukacji rozwojowej oraz zdobyć podstawowe narzędzia do prowadzenia zajęć z tego zakresu.

5) Źródła finansowania

- wpłaty i darowizny prywatne
- organizacje EU

6) Partnerzy

- Polscy
- UNDP
- Salezjański Wolontariat Misyjny
- Polska Misja Medyczna
- Polska Zielona Sieć
- Stowarzyszenie "Lekarze Nadziei"
- Stowarzyszenie Mozaika

- Amnesty International
- Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Medycyna IFMSA
- Forum Polsko Kenijskie
- Instytut Studiów Strategicznych

Zagraniczni:

- ASA Programm/InWEnt, Germany
- BUND-Jugend, Germany
- INEX - Association for Voluntary Activities (INEX-SDA), Czech Republic
- GLEN Latvia
- Tabita, Slovakia
- Estonian Roundtable for Development Cooperation (AKÜ)
- Hungarian - International Development Assistance Nonprofit Company (HUN-IDA)
- Lithuanian Kolping Society
- Enseignement agricole français

7) Wolontariusze

- 2 wolontariuszy – koordynatorów projektu
- 10 wolontariuszy – pomoc przy organizacji projektu.

2. GLEN – Global Educational Network of Young Europeans**Czas realizacji projektu:**

Styczeń 2006 - grudzień 2006

Kontynuacja od 2003 roku.

Glen jest stałym projektem programu Edukacji Humanitarnej PAH.

Tło realizacji projektu:

Niewiele osób w Polsce miało okazję osobiście poznać realia życia codziennego w krajach Południa. Większość wyobrażeń o krajach rozwijających kształtowanych jest przez przekaz medialny, pokazujący Globalne Południe w sposób jednostronny i uproszczony. Skutkiem tego zjawiska jest funkcjonowanie wśród polskiego społeczeństwa wielu błędnych stereotypów na temat jego mieszkańców oraz brak zrozumienia przyczyn nierównomiernego rozwoju, sensu pracy rozwojowej i wzajemnych współzależności między Północą a Południem. Uczestnicy projektu realizowanego między innymi przez PAH, po powrocie do Polski, mogą konfrontować fałszywe wyobrażenia z własnymi doświadczeniami. Celem projektu jest wzbogacenie potencjału Programu Edukacji Humanitarnej i Rozwojowej PAH o osobiste doświadczenia i oryginalne materiały edukacyjne dotyczące krajów Południa. Polscy wolontariusze wyjeżdżają w parach albo trójkach wraz z wolontariuszami z organizacji partnerskich GLEN z 11 krajów Unii Europejskiej. Sprzyja to integracji między nowymi i starymi krajami członkowskimi Unii Europejskiej.

Opis podjętych działań:

Projekt skierowany jest do osób w wieku 21-30 lat, z bardzo dobrą znajomością języka angielskiego lub francuskiego. Podczas rekrutacji brane jest pod uwagę dotychczasowe doświadczenie i zaangażowanie w edukację rozwojową, globalną lub humanitarną, a także chęć kontynuowania tej pracy. Program daje możliwość wyjazdu młodym ludziom na trzymiesięczne staże wolontariackie, w trakcie których pracują na rzecz lokalnych społeczności w jednym z krajów rozwijających się. Na przełomie stycznia i lutego wybrani zostali uczestnicy projektu. W marcu odbyło się spotkanie szkoleniowe mające na celu zapoznanie ich z pracą PAH i edukacją rozwojową oraz seminarium ewaluacyjne dotyczące realizacji poprzedniej edycji projektu. 6 stażystów przez 3 miesiące pracowało na rzecz lokalnych społeczności w Beninie, Tanzanii, Kamerunie, Ghanie i na Madagaskarze. W listopadzie – po powrocie do kraju - wzięli udział w szkoleniu dotyczącym tworzenia projektów edukacyjnych

Rezultaty:

Uczestnikami szkoleń i staży na Południu było sześciu wolontariuszy. Zostali odpowiednio przygotowani i przeszkoleni w tematyce rozwojowej. Żyjąc i pracując w krajach Południa zdobyli praktyczne doświadczenie, zwiększając potencjał merytoryczny zespołu Edukacji Humanitarnej i

Rozwojowej PAH. Wolontariusze biorący udział w projektach na Południu współpracują obecnie z Fundacją i uczestniczą w jej projektach – między innymi prowadzą warsztaty i publikują artykuły w Nowoczesnym Piśmie Wolontariuszy „Pomagamy”.

Źródła finansowania

- ASA Programm InWEnt
- Polska Akcja Humanitarna

Partnerzy

- ASA Programm InWEnt, Niemcy
- INEX-SDA, Czechy
- Tabita, Słowacja
- NGO Strategy, Łotwa
- Development organisation GLEN Latvia, Łotwa
- Apicentras, Litwa
- Kolping, Litwa
- AKU, Estonia
- BECI, Francja
- Third World Group, Malta
- Horizont3000, Austria
- Slovene Philanthropy, Słowenia
- Hunida, Węgry
- Hungarian Volunteer Sending Foundation, Hungary

Wolontariusze

Projekt opiera się na pracy wolontariuszy. Koordynatorką projektu jest wolontariuszka programu Edukacji Humanitarnej i uczestniczka projektu Glen w roku 2005.

Beneficjentami projektu są wolontariusze, którzy odbywają staże a następnie współpracują z PAH. W roku 2006 współpracowało w ramach projektu 10 wolontariuszy.

3. „Mazowiecka Sieć Współpracy Nauczycieli Konsultantów i Doradców Metodycznych”

Czas realizacji projektu:

maj 2006 r. – grudzień 2006 r.

Tło realizacji projektu:

Głównym celem projektu było zwiększenie zasięgu edukacji globalnej poprzez zintensyfikowanie szkoleń dla nauczycieli oraz umieszczenie tematyki w głównym nurcie edukacji społecznej w województwie mazowieckim. Istotne było ułatwienie pedagogom wychowywania młodzieży w duchu humanitaryzmu i odpowiedzialności za wspólny świat oraz dostarczenie im długookresowego wsparcia w tej działalności. Przedsięwzięcie miało przyczynić do tego, aby edukacja globalna na Mazowszu rozwinęła się z jednostkowych inicjatyw podejmowanych przez Polską Akcję Humanitarną (PAH) i placówki oświatowe w ruch ludzi przygotowanych metodycznie i merytorycznie.

Opis podjętych działań:

W ramach projektu zorganizowane zostały dwa trzydniowe szkolenia dla nauczycieli-konsultantów i doradców metodycznych z województwa mazowieckiego. Stworzone zostały materiały edukacyjne dotyczące zależności pomiędzy Krajami Północy i globalnego Południa, problemów Krajów Południa, sprawiedliwego handlu i zrównoważonego rozwoju. Wśród uczestników szkoleń zostały również rozdystrybuowane scenariusze zajęć dotyczące biedy strukturalnej, głodu w Afryce, zrównoważonego rozwoju. Otrzymali również materiały dotyczące idei mądrego pomagania, mówiące o tym, jak pomagać, aby nie naruszyć godności beneficjenta.

Rezultaty:

W szkoleniach wzięło udział 9 osób - nauczycieli konsultantów i doradców metodycznych - z województwa mazowieckiego. Wolontariusze Polskiej Akcji Humanitarnej zorganizowali w listopadzie 2006 r. w Mińsku Mazowieckim Dzień Tematyczny „Milenijne Cele Rozwoju – zależność między

globalnym Południem i globalną Północą". Wzięło w nim udział 30 uczestników. Projekt zaowocował zaplanowaniem szeregu akcji edukacyjnych w ramach współpracy PAH z uczestnikami projektu (m.in. konferencja dla nauczycieli na temat organizacji pozarządowych na terenie województwa mazowieckiego, szkolenia dla wszystkich pedagogów z Warszawy z zakresu edukacji globalnej, Akcja związana z Milenijnymi Celami Rozwoju)

Źródła finansowania

- Departament Edukacji Publicznej i Sportu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Mazowieckiego
- Wkład własny PAH

Partnerzy

Brak

Wolontariusze

W realizację projektu zaangażowana była jedna wolontariuszka.

4. „Normalność w cieniu konfliktów”

Czas realizacji projektu:

październik 2006 – listopad 2006

Tło realizacji projektu:

Przekazywany przez media obraz odległych krajów, takich jak Afganistan czy Liban, koncentruje się przede wszystkim na konfliktach i zagrożeniach. W efekcie dochodzi do wzmacniania negatywnych stereotypów, których konsekwencją jest wzrost poczucia strachu i wrogości wobec tych miejsc. Taki niepełny i wybiórczy obraz jest niesprawiedliwy i nie odzwierciedla prawdy o bogatej kulturze tych państw oraz zwykłych ludziach, chcących żyć godnie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa. Rozumiejąc, że nietolerancja i strach przed Innymi bardzo często rodzi się z niewiedzy, koordynatorzy projektu starali się przyczynić się do wzrostu świadomości społeczeństwa na temat skomplikowanej sytuacji w krajach Południa. Organizując akcję starali się opowiedzieć o życiu codziennym ich mieszkańców, zwyczajów, modeli postrzegania świata, historii i kultury.

Opis podjętych działań:

W piątek, 20 października, w krakowskim Klubie RE odbyło się spotkanie z Janiną Ochojską dotyczące pomocy humanitarnej PAH na terytoriach Palestyny, Izraela i Libanu. Licznie przybyli studenci wysłuchali relacji o problemach i nadziejach mieszkańców regionów objętych konfliktem. Spotkaniu towarzyszył pokaz zdjęć dokumentujących misje rekonesansowe, w których uczestniczyła Janina Ochojska. W niedzielę, 23 października miało miejsce spotkanie "Wyprawa do Afganistanu". Zaproszeni goście - Janina Ochojska, afganolog prof. UJ Jadwiga Pstrusińska, podróżnik Adam Brzozowski i wolontariusz Polskiej Misji Medycznej Michał Matusiewicz opowiedzieli publiczności o swoich doświadczeniach z pracy w Afganistanie. Słuchacze mogli porównać sytuację w Afganistanie w latach 70-tych z obecną. Bardzo duże zainteresowanie wzbudziły informacje o misji humanitarnej PAH w Kabulu i pracy wolontariackiej w Afganistanie. Pokazano również zdjęcia prymitywnego szpitala wspieranego merytorycznie i finansowo przez Polską Misję Medyczną. Po prezentacjach miała miejsce dyskusja na temat sytuacji politycznej i warunków życia w Afganistanie. Od 23 do 30 października na Rynku Głównym w Krakowie obejrzeć można było wystawę "Ex Oriente lux", autorstwa Zofii Zaporowskiej i Michała Matusiewicza. Na wystawę składało się 26 zdjęć wielkoformatowych, prezentujących portrety Afgańczyków a także zdjęcia reportażowe obrazujące życie codzienne mieszkańców kraju. W sobotę 21 października wolontariusze PAH kwestowali na rzecz programów wodnych w Afganistanie w supermarkecie Alma przy ul. Pilotów oraz w Galerii Kazimierz.

Rezultaty:

W imprezach w klubie Re wzięło udział 200 osób. 8 000 osób obejrzało wystawę "Ex Oriente lux", w ciągu 8 godzin kwesty zebrano 2791,25 zł.

Źródła finansowania

- Wpłaty i darowizny
- firma Reporter

Partnerzy

- Stowarzyszenie Kulturalno- Edukacyjne „MOZAIKA
- Klub Re
- Uniwersytet Jagielloński
- Polska Misja Medyczna

Wolontariusze

- 2 wolontariuszy – koordynatorzy projektu
- 6 wolontariuszy – pomoc przy koordynacji projektu
- 30 wolontariuszy - kwesta

5. PeaceXchange - dialog dla pokoju

Czas trwania projektu:

marzec 2006 – grudzień 2006 (projekt trzyletni – będzie realizowany do grudnia 2008 r.)

Tło realizacji projektu:

Główne cele międzynarodowego projektu „PeaceXchange - dialog dla pokoju” to prezentacja technik i metod pokojowego rozwiązywania konfliktów wypracowanych w krajach Południa, przybliżenie rzeczywistości krajów Afryki, Ameryki Łacińskiej i Bliskiego Wschodu oraz wychowanie dla pokoju poprzez spotkanie z drugim człowiekiem. Prezentowane w ramach projektu strategie rozwiązywania konfliktów stają się jednocześnie bezpośrednim i silnym doświadczeniem uczestników warsztatów teatralnych, muzycznych oraz sportowych. Poprzez realizację projektu PAH pragnie nauczyć młodych ludzi pokojowego współistnienia oraz promować edukację przez dialog, edukację rozwojową.

Opis podjętych działań:

W październiku 2006 r odbyły się pięciodniowe warsztaty teatralne prowadzone przez Flavia Sanctum (Centrum Teatru Uciśnionych w Rio de Janeiro w Brazylii) oraz Awino Okech (Amani Peoples Theatre w Nairobi w Kenii), w czasie których zaprezentowana została metody tzw. teatru uciśnionych. Teatr uciśnionych to system ćwiczeń, gier i technik opierających się na założeniu, że każdy z nas nosi w sobie teatr, a pojawiające się konflikty można rozwiązać za pomocą dialogu. W warsztatach brała udział młodzież ze szkół w Sanoku i Sosnowcu. Powstała strona internetowa projektu: www.peacexchange.eu oraz przygotowane zostały materiały informacyjno-edukacyjne.

Rezultaty:

W Domu Kultury w Sanoku wystawiony został spektakl przygotowany przez młodzież z Sanoka i Sosnowca - uczestników warsztatów - oparty na aktywnej współpracy aktorów z publicznością pojawiającą się na scenie, w celu wspólnego rozwiązywania przedstawianych problemów. Spektakl obejrzało około 400 osób, wśród których znaleźli się przedstawiciele władz lokalnych (Starosta Sanoka, Naczelnik Wydziału Oświaty Starostwa Powiatowego, Burmistrz Miasta, Naczelnik Wydziału Edukacji Urzędu Miasta), media (telewizja SANOK, Telewizja Polska SA, Radio BIESZCZADY, Tygodnik Sanoki) oraz nauczyciele i uczniowie szkół średnich w Sanoku. Dzięki projektowi uczestnicy warsztatów rozwinęli umiejętności komunikacyjne oraz wiedzę na temat pokojowego rozwiązywania konfliktów

Źródła finansowania

- Komisja Europejska (refundacja kosztów: Weltfriedensdienst e.V., Niemcy)

Partnerzy:

- Weltfriedensdienst e.V., Niemcy (www.wfd.de)
- Austrian Study Centra for Peace and Conflict Resolution, Austria (www.aspr.ac.at)
- People In Need, Czechy (www.clovekvitisni.cz)

Wolontariusze

Agata Osmulka – koordynatorka projektu

6. „Pomagamy” – nowoczesne pismo wolontariuszy

Czas realizacji projektu: styczeń 2006 – grudzień 2006 (kontynuacja realizacji projektu; „Pomagamy” ukazuje się od 1999 r. w wersji drukowanej, a od 2002 r. jest także dostępne on-line na www.pomagamy.pl.)

Tło realizacji projektu:

„Pomagamy” wypełnia lukę na rynku polskich pism poświęconych tematyce humanitarnej, podchodząc do tej tematyki w sposób kompleksowy i systematyczny, oferując swoim czytelnikom różnorodność tematów i sposobów ich przedstawienia. Do współpracy zaproszeni są wszyscy zainteresowani problematyką humanitarną – zarówno ci, którzy mieli okazję zweryfikować swoje wyobrażenia o krajach Południa podczas podróży, misji, realizacji projektów, jak również ci, którzy tworzą swój obraz Południa na podstawie lektur, obejrzaných filmów, wiadomości przekazywanych przez media.

Opis podjętych działań:

Działania podjęte w 2006 roku miały przede wszystkim na celu propagowanie wiedzy na temat krajów rozwijających się; pokazanie, że na obraz Południa składają się także pozytywne elementy, kontrastujące z wszechobecnymi informacjami na temat wojen, klęsk żywiołowych, głodu. Na łamach zarówno drukowanego, jak i internetowego wydania pisma znalazły się opisy wybranych działań PAH ilustrujących tematykę humanitarną. Ponadto celem było także dotarcie do jak największej liczby czytelników, zarówno w wersji drukowanej, jak i internetowej, jak również stworzenie stabilnej Redakcji oraz ustalenie rytmu pracy wolontariuszy, zagwarantowanie regularności pojawiania się pisma.

Rezultaty:

Dział Edukacji Humanitarnej i Rozwojowej PAH wydał i rozesłał do prenumeratorów dwa numery drukowanego „Pomagamy”. Na stronie internetowej opublikowane zostało 306 artykułów. Promowania innego spojrzenia na kraje Południa podjęły się – skutecznie - trzy uczestniczki projektu GLEN, dostarczając do Redakcji swoje relacje z pobytu w Afryce. Na łamach gazety i na stronie internetowej opisane zostały działania podejmowane w ramach Mazowieckiego Pomostu dla Rozwoju – inicjatywy wolontariackiej (MPR). Informacje na temat projektu i towarzyszących mu warsztatów, a także szczegółowe opisy wybranych przedsięwzięć pojawiły się w obu wersjach pisma. W ramach współpracy z innymi NGOs, PAH nawiązała stały kontakt z portalami www.ngo.pl czy www.amnesty.org.pl w kwestii wymiany informacji. Trenerzy PAH rozprawiali „Pomagamy” podczas szkoleń i warsztatów, w tym podczas MPR. Stronę internetową odwiedziło 896.842 unikalnych użytkowników, zanotowano 2.204.165 odsłon (dane wg statystyk Stat.pl). W 2006 roku udało się pozyskać 10 nowych wolontariuszy. Większość z nich zadeklarowała kilkumiesięczną współpracę z PAH. Dzięki zaangażowaniu wolontariuszy, w ostatnim kwartale 2006 r. Redakcja wypracowała stały rytm pracy, dzięki któremu udało się zebrać materiały do kolejnych trzech numerów pisma. Stworzenie bazy artykułów do druku gwarantuje regularność ukazywania się pisma w 2007 r., a także pozwala na większą selekcję tego, co ma się ukazać w „Pomagamy”.

Źródła finansowania:

- Środki własne PAH

Partnerzy

Brak

Wolontariusze

projekt jest w całości prowadzony przez wolontariuszy

7. Mazowiecki Pomost dla Rozwoju

Czas realizacji projektu:

czerwiec 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Celem projektu było zwiększenie wśród mieszkańców Mazowsza świadomości na temat związków i zależności łączących nas z krajami globalnego Południa. Istotne było również zwrócenie uwagi na problematykę rozwojową, wpłynięcie na kształtowanie postaw zrozumienia, tolerancji i odpowiedzialności. Ponieważ wielu ludzi w Polsce ma ograniczony dostęp do wiadomości o krajach Południa ważną ideą projektu było przekazanie unikalnych doświadczeń z pracy i życia wolontariuszy programu GLEN.

Opis podjętych działań:

Projekt zakładał zaangażowanie 3 grup: wolontariuszy PAH (jako realizatorów działań edukacyjnych), uczniów oraz nauczycieli z województwa mazowieckiego. PAH przeszkoliła pod względem merytorycznym oraz warsztatowym wolontariuszy z Mazowsza. Pierwsze szkolenie kładło nacisk na zagadnienia międzykulturowe. Drugie szkolenie dotyczyło zagadnieniach rozwojowych, polityki, programów, celów oraz wyników. Oba szkolenia zostały zaprojektowane tak, aby zachowana została równowaga między teorią a praktyką realizacji działań edukacji rozwojowej. Wolontariusze wzmocnili swoje kompetencje w zakresie edukacji rozwojowej, zostali wyposażeni w narzędzia i umiejętności niezbędne do skutecznego realizowania działań edukacyjnych. Po odbyciu szkoleń uczestnicy realizowali zadania zgodnie z harmonogramem przedstawionym w projekcie tj. zajęcia z edukacji globalnej i europejskiej polityki rozwojowej dla uczniów szkół oraz nauczycieli. Najbardziej popularnymi tematami zajęć były: rzeczywistość w krajach Afryki, stereotypy w postrzeganiu mieszkańców Afryki, doświadczenia z wolontariatu w krajach Południa. Młodzież i dzieci jak również obecni w niektórych przypadkach nauczyciele mogli również dowiedzieć się: czym jest pomoc rozwojowa, co oznacza pomaganie i wolontariat. Współzależności między krajami globalnej Północy i Południa były przybliżane na przykładzie Milenijnych Celów Rozwoju, zjawiska uchodźstwa, idei sprawiedliwego handlu, problemów z zasobami wody na ziemi, pracą dzieci, czynnikami ekonomicznymi. Dni tematyczne stanowiły kolejną okazję do wspólnej pracy z tematem współzależności i spraw rozwojowych. Dzięki obecności wolontariuszy w szkołach wiele osób zainteresowało się tematem globalnych współzależności, wolontariatu oraz działalnością PAH. Seminaria dla nauczycieli pt. Globalna Edukacja Rozwojowa były prowadzone przez wolontariuszy i pracowniczki Działu Edukacji Humanitarnej. Dzięki zaprojektowaniu seminarium jako warsztatów, gdzie teoria ma natychmiastowe przełożenie na praktykę, możliwe było nie tylko uświadomienie wagi tematów globalnego rozwoju i współzależności, ale również aktywne włączenie nauczycieli i zmotywowanie do używania w pracy metod aktywizujących. Nauczyciele otrzymali pakiet materiałów do prowadzenia zajęć.

Rezultaty:

W wyniku prowadzonych działań edukacyjnych z projektu skorzystało ponad 1500 uczniów i nauczycieli. W realizację Mazowieckiego Pomostu dla Rozwoju aktywnie zaangażowana była kilkunastoosobowa grupa wolontariuszy PAH, jak również pracownicy Działu Edukacji Humanitarnej PAH oraz przedstawiciele innych organizacji i stowarzyszeń związanych z działalnością wolontariatu, edukacją oraz tematyką rozwojową w województwie mazowieckim. Dla 15 wolontariuszy biorących udział w projekcie zorganizowano dwa szkolenia. Szkolenia nieodpłatnie prowadzili wolontariusze i pracownicy Działu Edukacji Humanitarnej PAH, EMIClab oraz stowarzyszenia eFTe. W 9 szkołach województwa mazowieckiego przeprowadzono 20 półtoragodzinnych warsztatów. Uczestniczyło w nich 470 uczniów. Odbyły się także 3 dni tematyczne: w Radomiu, Mińsku Mazowieckim oraz w Płocku, w których uczestniczyło 1000 uczniów i nauczycieli. W warsztatach prowadzonych w ramach dni tematycznych aktywnie uczestniczyło 335 uczniów. Ponadto odbyły się dwa jednodniowe seminaria dla nauczycieli, w których wzięło udział 8 osób. Dzięki podjętym przez wolontariuszy działaniom na terenie województwa wzrosła liczba akcji edukacyjnych i warsztatów prowadzonych metodami aktywizującymi. Proponowane warsztaty dla uczniów cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem zwłaszcza na terenie Warszawy, projektowi udało się jednak także dotrzeć poza stolicę. Jak wynika z ewaluacji zbieranych przez prowadzących na różnych etapach trwania projektu uczniowie wykazywali dużą ciekawość i otwarcie jeśli chodzi o wiadomości o krajach Południa. Z tego względu projekt można uważać za udany, gdyż spowodował nie tylko zwiększenie świadomości uczestników działań, ale rozbudzenie chęci poznawania, zadawania pytań, wyciągania wniosków.

Źródła finansowania

- Departament Edukacji Publicznej i Sportu Województwa Mazowieckiego
- Środki własne PAH

Partnerzy

- EMIC lab - szkolenia psychologia międzykulturowa
- EFTE stowarzyszenie na rzecz sprawiedliwego handlu

Wolontariusze

uczestnicy projektu – 15 osób

8. „Sieć trenerów – wolontariuszy”**Czas realizacji projektu:**

styczeń 2006 – grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Od marca 1999 roku Polska Akcja Humanitarna prowadzi ogólnopolską sieć trenerów-wolontariuszy, którzy w kilkunastu miastach realizują zajęcia z młodzieżą dotyczące tolerancji, praw człowieka, pomocy uchodźcom, pomocy humanitarnej i pracy wolontarystycznej. Pomysł stworzenia sieci zrodził się z potrzeby dotarcia do większej i bardziej różnorodnej grupy odbiorców oraz potrzeby wypracowania systemu wsparcia dla młodzieży z całej Polski, która coraz liczniej zgłaszała się do Fundacji z prośbą o przeprowadzenie zajęć z zakresu edukacji humanitarnej i pomoc w akcjach użytecznych społecznie.

Opis podjętych działań:

W 2006 r. nawiązywano i odnawiano kontakty ze szkołami, które były zainteresowane uczestnictwem w zajęciach o tematyce humanitarnej. W szkołach na terenie całej Polski odbywały się zajęcia prowadzone przez trenerów – wolontariuszy. Najczęstsze tematy zajęć prowadzonych w 2006 r to: prawa człowieka, wielokulturowość, tolerancja, uchodźcy, wolontariat oraz Romowie. W Krakowie i Toruniu odbywały się regularne spotkania trenerów - wolontariuszy i stażystów. Część trenerów brała także udział w tworzeniu strategii Programu Edukacji Humanitarnej na lata 2006 - 2008. W 2006 r. trenerzy – wolontariusze prowadzili także szkolenia lub prezentacje dla studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu, Szkoły Wyższej Collegium Balticum w Szczecinie. Odbywały się także zajęcia dla innych zorganizowanych grup, m.in. warsztaty dla grupy młodzieży z Młodzieżowej Rady Polskiego Stowarzyszenia Wychowania Pozaszkolnego w ramach spotkania "Nowe wyzwania dla edukacji nieformalnej w integrującej się Europie", warsztaty dla uczestników konferencji „Muzułmanie w polskiej kulturze”, gra symulacyjna dla polsko-włosko-hispańskiej grupy młodzieży.

Rezultaty:

Dzięki przeprowadzonym zajęciom Polska Akcja Humanitarna wprowadziła uczestników warsztatów w tematykę humanitarną, jak również zaktywizowała do prowadzenia samodzielnych działań (wolontariat). Popularność zajęć wśród uczniów zwróciła uwagę nauczycieli na ten obszar zainteresowań młodzieży, skutkując m.in. pomysłami założenia Koła Praw Człowieka i chęcią dalszej współpracy z Polską Akcją Humanitarną. Ponadto efektem szkoleń dla studentów jest ich zaangażowanie w działania programu Edukacji Humanitarnej, np. prowadzenie warsztatów.

Źródła finansowania

- Firma Reporter
- Środki własne PAH

Partnerzy

- szkoły, instytucje i organizacje goszczące wolontariuszy Polskiej Akcji Humanitarnej

Wolontariusze

kilkudziesięciu wolontariuszy z całej Polski

9. Nazwa projektu: Szkoła Globalna

Czas realizacji projektu:

marzec 2006 – grudzień 2006 (projekt w trakcie realizacji, planowane zakończenie marzec 2009)

Tło realizacji projektu:

Celem projektu jest stworzenie w 6 krajach europejskich aktywnej sieci szkół działających na rzecz zmniejszenia globalnego ubóstwa. Zamierzeniem projektu jest zwiększenie liczby nauczycieli, którzy doceniają wagę spraw rozwojowych i włączają je do prowadzonych przez siebie zajęć, jak również zwiększenie świadomości uczniów z zakresie współzależności łączących mieszkańców Europy z krajami Globalnego Południa. Dotyczy to zarówno wpływu, jaki uczniowie mają na świat, ale także wpływu, jaki ludzie na świecie mają na mieszkańców Europy. Głównymi problemami, na które stara się odpowiedzieć projekt są: zmiany klimatyczne, prawa człowieka oraz zagadnienie sprawiedliwego handlu. Dążeniem projektu jest zwiększenie liczby szkół, które dzięki swojemu działaniu przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju. Zmiany, które zachodzą dzięki projektowi realizowanemu w polskich szkołach będą mieć wpływ na funkcjonowanie świata

Opis podjętych działań:

W 2006 r. – pilotażowym roku realizacji projektu – wybrano 10 szkół, które mają możliwość testowania metodologii oraz narzędzi z zakresu nauczania o sprawach rozwojowych. Powstał Przewodnik po Projekcie oraz strona internetowa projektu. Ponadto opracowanych zostało 8 tematów, których dotyczyć będą lekcje, działania i akcje prowadzone w szkołach. Odbyła się seria szkoleń wprowadzających dla nauczycieli – zespół Szkoły Globalnej odwiedził każdą ze szkół (omówiono ideę projektu oraz zasady współpracy, każda szkoła otrzymała Przewodnik po Projekcie oraz pakiet materiałów edukacyjnych). Ponadto w listopadzie 2006 r. odbyło się w Warszawie szkolenie dla przedstawicieli wszystkich szkół, w czasie którego dopracowane zostały zasady współpracy, nawiązana została ściślejsza współpraca między szkołami, poszerzona została wiedza i kompetencje nauczycieli oraz przeprowadzone zostało szkolenie z obsługi strony internetowej projektu. W ramach projektu nawiązana została także współpraca z doradcą metodycznym, który obecny był na szkoleniu w Warszawie. Zespół projektu „Szkoła Globalna” na bieżąco wspiera szkoły w realizacji działań (przygotowuje i wysyła materiały edukacyjne, udziela porad oraz wskazówek, monitoruje działania w szkołach). W 2006 r. szkoły rozpoczęły realizację działań, lekcji oraz przeprowadziły badanie szkoły.

Rezultaty:

8 z 10 początkowo wybranych szkół kontynuuje działania w ramach projektu. Przeszkolonych zostało 196 nauczycieli z ośmiu szkół

Źródła finansowania

- organizacje EU Komisja Europejska (linia budżetowa 21- 02- 03)
- Środki własne PAH

Partnerzy:

- Actionaid, Wielka Brytania
- People in Need, Republika Czeska
- Sudwind, Austria
- WeltHaus, Austria
- Kopin, Malta
- People in Peril, Słowacja
- Actionaid, Tajlandia

8. Szkoła Humanitarna

Czas realizacji projektu:

styczeń 2006 – grudzień 2006 (kontynuacja projektu realizowanego od 2004 r)

Tło realizacji projektu:

Projekt odpowiada na potrzebę prowadzenia systematycznej edukacji w kwestiach humanitarnych, stworzenia młodym ludziom możliwości aktywnego uczestnictwa w kształtowaniu swojego społeczeństwa. Poprzez realizację szeregu zadań uczniowie dostają szansę zrozumienia kluczowych

pojęć z zakresu praw człowieka oraz roli, jaką one odgrywają w życiu każdego z nich. Ponadto młodzież dowiaduje się jak pomagać ludziom w potrzebie, jednocześnie szanując ich godność oraz okazując empatię i solidarność z tymi, którzy potrzebują wsparcia oraz których prawa są łamane.

Opis podjętych działań:

W 2006 roku kontynuowano kontakt ze szkołami, które w 2005 r. uzyskały tytuły „Szkoły Humanitarnej”. Uczniowie tych szkół angażowali się w akcje charytatywne ("Podziel się posiłkiem", "Góra Grosza", "Pola Nadziei") i edukacyjne. W szkołach działają kluby wolontariusza. Uczniowie angażowali się w akcje charytatywne oraz edukacyjne, będące wynikiem projektów realizowanych w ramach Edukacji Humanitarnej, np. Szkoły Humanitarne z Bierunia, Turku, Łodzi i Chobieni biorą udział w projekcie „Szkoła Globalna”. Ponadto czyniono starania o zdobycie dofinansowania pozwalającego na zaangażowanie do projektu dalszych szkół. Złożono aplikację do konkursu „Pro Publico Bono”.

Rezultaty:

Za realizację programu Polska Akcja Humanitarna otrzymała nagrodę Pro Publico Bono w wysokości 40 000 zł. Środki te przeznaczone zostały na kontynuację projektu. W projekcie „Szkoła Globalna” biorą udział 4 Szkoły Humanitarne.

Źródła finansowania

- Firma Reporter
- Środki własne PAH

Partnerzy

Brak

Wolontariusze

8 wolontariuszy – wspieranie szkół w realizacji projektów

9. Szkolenia dla nauczycieli w ramach Programu Edukacji Humanitarnej

Czas realizacji projektu: styczeń 2006 – grudzień 2006 r (stały projekt od 2000 r)

Tło realizacji projektu:

Projekt odpowiada na potrzebę uzupełnienia istniejącego w Polsce systemu nauczania młodzieży o elementy edukacji na rzecz społeczeństwa otwartego. W wyniku tego projektu nauczyciele zdobywają wiedzę i umiejętności z zakresu praw człowieka, tematyki uchodźczej, tolerancji, wielokulturowości, edukacji globalnej oraz uczą się, jak podejmować skuteczne akcje edukacyjne.

Opis podjętych działań:

W roku 2006 przeprowadzono 3 szkolenia dla nauczycieli. Wzięło w nich udział 46 osób. Tematyka szkoleń dotyczyła możliwości współpracy szkół z organizacjami pozarządowymi (w tym z Polską Akcją Humanitarną) oraz zagadnień bardziej szczegółowych z zakresu nauczania o prawach człowieka, uchodźcach, repatriacji, tolerancji oraz edukacji globalnej.

W wyniku przeprowadzonych warsztatów nauczyciele zorganizowali w swoich placówkach akcje edukacyjne angażujące całą społeczność szkolną.

Rezultaty:

- przekazanie 46 osobom wiedzy z zakresu edukacji humanitarnej i edukacji globalnej
- organizacja 4 akcji edukacyjnych przez nauczycieli jako wynik przeprowadzonych szkoleń
- zwiększenie liczby uczniów biorących udział w zajęciach z edukacji humanitarnej i edukacji globalnej
- zwiększenie liczby szkół współpracujących z Polską Akcją Humanitarną (w tym prenumerujących Pomagamy oraz włączających się w inne akcje np. Szkoła Globalna)

5) Źródła finansowania

- Koszty ponosili organizatorzy szkoleń.

Partnerzy

- Gimnazjum w Strzelnie – współorganizacja szkolenia
- Zespół Szkół Agrobiznesu z Człuchowa – współorganizacja szkolenia
- Ośrodek Doskonalenia Nauczycieli w Pile – współorganizacja szkolenia

Wolontariusze

Nie dotyczy

V. Public Relations i Fundraising

1. Kampania „Jeden Procent”

Termin realizacji projektu:

Marzec 2006 – kwiecień 2006

Tło realizacji projektu:

PAH otrzymała status organizacji pożytku publicznego 19 marca 2004 r. Umożliwiło to osobom fizycznym przekazywanie na rzecz Fundacji równowartości jednego procenta swojego podatku. Taka forma wsparcia wprowadzona została przez ustawodawcę rok wcześniej. Celem kampanii było dotarcie do maksymalnej liczby podatników z informacją o posiadaniu przez PAH statusu organizacji pożytku publicznego i możliwości z tego wynikającej jak również przez zachęcenie ich do wsparcia działań Fundacji.

Realizacja projektu:

PAH nawiązała współpracę z agencją TBWA/Warszawa, która przygotowała kreację kampanii. Złożyły się na nią projekty layoutów prasowych wykorzystujące hasło „Raz w roku pomożemy ci zrobić dobry uczynek” oraz reklamy imitujące ogłoszenia o pracę (nawiązujące do projektów realizowanych przez trzy stałe misje zagranicznych PAH). Agencja zaprojektowała także bezpłatne kartki pocztowe. Ich koncepcja opierała się na podziękowaniach w ojczystych językach Iraku, Afganistanu, Czeczenii i Sri Lanki. W projekcie wykorzystano charakterystyczne dla tych regionów motywy graficzne. Kartki dystrybuowane były w okresie od 10 do 30 kwietnia. Agencja Tequilla przygotowała baner internetowy. PAH nawiązała współpracę z mediami zamieszczając informacje o możliwości przekazania na rzecz PAH jednego procenta Fundacji w kilkudziesięciu tytułach prasowych. Całkowity koszt publikacji wyniósł 28616,06 zł, ogólny koszt darowizn redakcji sięgnął 271 731,80 zł. List informujący o możliwości przekazania 1% został rozesłany do firm współpracujących z PAH, do darczyńców indywidualnych, pracowników Fundacji oraz uczestników imprezy Ecco Walkathon. PAH przez cały czas kampanii informowała o 1% na stronie internetowej www.pah.org.pl. W TVP wyemitowany został spot informujący o możliwości wsparcia programu Pajacyk - także poprzez przekazanie 1%

Rezultaty projektu:

W ramach przygotowań do kampanii powstały reklamy prasowe informujące o możliwości przekazania jednego procenta na rzecz programów Polskiej Akcji Humanitarnej. Ukazała się ona w 6 tytułach prasy codziennej ogólnopolskiej, 3 tytułach prasy lokalnej, 5 tygodnikach opinii, 1 dwutygodniku oraz 7 miesięcznikach. Ponadto informacja o kampanii emitowana była w telewizji i radiu. Dzięki sieci ARBOMEDIA baner promujący przekazywanie jednego procenta PAH ukazał się na kilku tysiącach stron internetowych. 300 000 kartek dystrybuowane było za pośrednictwem sieci Pizza Hut, Tatuuum, salonów Empik oraz w Salonie Traffic. Od lutego reklama była także obecna w wagonach warszawskiego metra i pociągach Inter City. Dzięki kampanii zebrano 1 030 161,19. PLN.

Partnerzy:

- TBWA/WARSZAWA
- ARBOMEDIA
- Tytuły prasowe, które przekazały powierzchnię reklamową

Źródła finansowania:

- Środki pozyskane podczas Kampanii Jednoprocentowej 2005

Wolontariusze:

- 1 wolontariuszka

2. Kampania „Pajacyk”

Termin realizacji projektu:

kwiecień 2006 – maj 2006

Tło realizacji projektu:

Co dziesiąty uczeń w polskiej szkole nie otrzymuje ciepłego posiłku, mimo że jest to konieczne dla jego właściwego rozwoju i efektywnej nauki. Z różnych powodów dzieci te nie są objęte pomocą gmin, społeczności lokalnej, ani organizacji pozarządowych. Polska Akcja Humanitarna stara się wypełnić tę lukę finansując ich dożywianie w szkołach i świetlicach środowiskowych. Program dożywiania Pajacyk jest najbardziej znanym programem Fundacji, jednak dla utrwalenia i zwiększenia tej popularności co roku PAH organizuje kampanię społeczną. Jej celami są utrwalenie w świadomości społecznej funkcjonowania Programu Pajacyk, budowanie lojalności wśród darczyńców i zachęcenia do regularnego finansowego wspierania akcji.

Realizacja projektu:

We współpracy z agencją reklamową Saatchi & Saatchi wprowadzono zmiany w layoutcie prasowym oraz spocie telewizyjnym emitowanym w roku 2005 (został on wyprodukowany przez agencję Saatchi&Saatchi i firmę Odeon). Promowane było hasło „Nie zapomnij – dzieci muszą jeść codziennie”. Agencja Saatch&Saatchi podjęła się także wyprodukowania spotu radiowego na potrzeby kampanii. W komunikacie zawarto również informację o możliwości przekazywania na działania PAH 1% podatku. Z kampanią powiązana była zbiórka publiczna przeprowadzona na terenie całej Polski na mocy zezwolenia MSWiA, trwała ona od 23.01.2006 do 31.12.2006. Dzięki współpracy z domem mediowym Zenithmedia reklamy Programu Pajacyk pojawiły się w 13 dziennikach, dwutygodnikach i miesięcznikach. Patronat nad akcją objęła TVP oraz Gazeta Wyborcza. Spoty telewizyjne ukazały się w TVP 1, TVP 2, TVP 3 oraz TV4, Discovery i AT Media. Spoty radiowe emitowane były przez 25 stacji radiowych ogólnopolskich i regionalnych. Po raz drugi kampanię wsparła także akcja sms-owa przeprowadzona przez wszystkich operatorów: PTK Centertel, Polkomtel S.A. oraz Era GSM.

Rezultaty projektu:

Na konto zbiórkowe 1% z przeznaczeniem na Program Pajacyk wpłynęło 131 522,28 zł. W okresie od września do grudnia 2005 darczyńcy indywidualni wsparli program Pajacyk kwotą około 900 tys. PLN, wielu z nich dokonuje wpłat systematycznie. Kampania spełniła swoją rolę utrwalając w świadomości społeczeństwa istnienie problemu niedożywienia, a także wskazując proponowaną przez PAH drogę jego rozwiązywania.

Partnerzy:

- Agencja Saatch&Saatchi
- ARBOMEDIA
- Zenithmedia
- PTK Centertel
- Polkomtel S.A.
- Era GSM
- Odeon

Źródła finansowania:

- Darowizny usług partnerów

Wolontariusze:

Nie dotyczy

3. Kampania Wodna

Czas realizacji projektu:

lipiec 2006– wrzesień 2006

Tło realizacji projektu:

Ponad miliard ludzi na świecie nie ma dostępu do wody pitnej. Problem ten szczególnie dotyczy krajów Afryki Subsaharyjskiej. Świadomość tej sytuacji w polskim społeczeństwie jest znikoma. Brakuje informacji zarówno na temat samego problemu jak i możliwości zapobiegania kryzysowi przez osoby indywidualne.

Opis podjętych działań:

W 2006 roku Polska Akcja Humanitarna zorganizowała III edycję Kampanii Wodnej powiązaną ze zbiórką publiczną. Została ona poświęcona zagadnieniu braku wody na kontynencie Afrykańskim. Agencja Saatchi&Saatchi przygotowała nowe materiały promujące coroczną akcję Fundacji – plakaty, layouty prasowe, spoty radiowe i telewizyjne. Dzięki Agencji Cookie powstała nowa strona internetowa poświęcona dostępowi do wody na świecie – www.wodapitna.pl. Za pośrednictwem sieci Pizza Hut, salonów Empik oraz sklepu Opaska.pl SPPAH dystrybuowało drugi rok z rzędu opaski na rękę „Zbieram wodę”.

Rezultaty:

Kampania umożliwiła dotarcie z informacją o problemie braku dostępu do wody pitnej w Afryce do polskiego społeczeństwa. W polskich mediach (prasa, telewizja, radio, Internet) ukazały się spoty i layouty poświęcone zagadnieniu wody. Kampania wspomogła sprzedaż opasek „Zbieram wodę”, z których dochód został przekazany przez SPPAH na rzecz programów wodnych PAH. Fundacja pozyskała również 37.307,75 tys zł w ramach zbiórki publicznej na realizację programów wodnych.

Źródła finansowania:

Darowizny usług Partnerów:

- ZenithMedia – pozyskanie powierzchni reklamowej
- Saatchi&Saatchi – kreacja,
- SPPAH
- TVP Polonia
- Inne media
- The Chimney Pot – taśmy filmowe
- WFDiF – taśmy filmowe i udźwiękowanie
- Dolby
- Metromedia – powierzchnia reklamowa w metrze i pociągach IC
- SNN Poligrafia – produkcja plakatów
- Stora Enso – papier
- Winkowski sp – druk plakatów
- ARBOmedia – reklama w Internecie
- PTK Centertel – usługa SMS

Partnerzy

- Empik
- Pizza Hut
- Opaska.pl

Wolontariusze

Nie dotyczy

4. ECCO Walkathon 2006

Termin Realizacji Projektu:

Tło realizacji Projektu:

Rok rocznie tysiące Duńczyków maszeruje w dobroczynnej imprezie organizowanej w Kopenhadze przez firmę ECCO. 24 września 2005 r. po raz pierwszy ECCO Walkathon zawitał również do Polski – swój debiut miał na warszawskiej Agrykoli. 23 września 2006 roku po raz kolejny odbyła się warszawska edycja ECCO Walkathon. Uczestnicy mieli okazję pokonać malownicze trasy o długości 6 i 10 km. Historia ECCO Walkathon sięga 1999 roku, kiedy to po raz pierwszy zorganizowano tą imprezę w Kopenhadze. Od tego czasu, wydarzenie to urosło do rangi jednej z najpopularniejszych akcji charytatywnych w Danii. W kolejnych latach, przedsięwzięcie nabrało charakteru międzynarodowego i zaistniało również w Sztokholmie, Oslo, Berlinie, San Francisco, Yokohamie i Kyoto. Przez ostatnich 6 lat, ponad 125.000 osób chodziło w ECCO Walkathonie wspierając szczytne cele. Przez te lata organizatorzy zebrali ponad 3.5 mln zł, a uczestnicy przebyli dystans 30 okrążeń kuli ziemskiej.

Realizacja Projektu:

23 września 2006 roku ponad 14 500 osób wyruszyło na spacer po Warszawie, aby wesprzeć trzy organizacje – między innymi Polską Akcję Humanitarną. Podczas drugiej edycji imprezy PAH zbierała środki na realizację projektu wodnego w afgańskiej wsi Malaspa. W 2007 roku powstanie tam rurociąg doprowadzający wodę ze źródła w górach do wsi oraz system jej dystrybucji (długość instalacji 2-3 km). Na warszawskich Polach Mokotowskich stanął namiot Fundacji, w którym uczestnicy imprezy mogli zapoznać się ze szczegółami projektu. W charytatywnym przedsięwzięciu wzięła udział obsada serialu „M jak miłość” - podczas imprezy nakręcony został jeden z odcinków popularnego serialu. Kasia Cichopek i Ania Mucha, czyli serialowe Kinga Zduńska i Madzia Marszałek, maszerowały z pracownikami PAH aby wesprzeć realizację projektu w Afganistanie. Wątek Misji Afgańskiej PAH pojawił się w „M jak miłość” w styczniu 2007 roku. Na ekranie o średnicy kilku metrów i w namiocie PAH prezentowane były spoty filmowe dotyczące projektów zrealizowanych dzięki poprzedniej edycji imprezy oraz założenia nowego projektu. Podczas Finału imprezy przedstawicielom trzech organizacji wręczony został symboliczny czek zawierający zobowiązanie firmy ECCO do przekazania im 507 048 zł.

Rezultaty Projektu:

Dzięki środkom zebranych podczas ECCO Walkathon 2006 możliwe było rozpoczęcie realizacji projektu mającego na celu zapewnienie dostępu do wody 3 tysiącom mieszkańców afgańskiej Wioski Malaspa. Polska Akcja Humanitarna miała także okazję zaprezentować swoją działalność szerszej widowni – wśród uczestników marszu dystrybuowane były ulotki zawierające informację o Fundacji i jej działalności w Afganistanie.

Partnerzy:

- ECCO

Źródła Finansowanie:

- ECCO
- Środki Własne PAH

Wolontariusze:

20 wolontariuszy

5. Dzień ECHO – Wioska Humanitarna

Termin realizacji projektu:

2-3 czerwca 2006

Tło realizacji projektu:

6 listopada 2003 r., jeszcze przed przystąpieniem Polski do UE, podpisana została umowa o współpracy pomiędzy Biurem Pomocy Humanitarnej (ECHO) a Fundacją Polska Akcja Humanitarna. Dzięki rozpoczętej współpracy PAH zyskała możliwość finansowania pomocy humanitarnej udzielanej poza granicami Unii Europejskiej. Ze środków przekazanych przez ECHO realizowane są projekty w Czeczenii.

Realizacja projektu:

W dniach 2 i 3 czerwca 2006 roku warszawska ulica Nowy Świat zamieniła się w „Wioskę Humanitarną”. Departament Pomocy Humanitarnej Komisji Europejskiej (ECHO) we współpracy z przedstawicielami ministerstw i polskich organizacji pozarządowych zaprezentował szereg projektów bezpośrednio związanych z misją niesienia pomocy ofiarom klęsk żywiołowych oraz katastrof wywołanych przez człowieka. Celem kampanii informacyjnej ECHO, której element stanowiła „wioska humanitarna”, było uświadomienie polskim obywatelom roli, jaką odgrywają w międzynarodowej debacie dotyczącej polityki współpracy rozwojowej i pomocy humanitarnej. PAH podczas imprezy prezentowała projekty wodne i sanitarne realizowane w Czeczenii ze środków pochodzących z ECHO. Wśród uczestników imprezy dystrybuowane były ulotki oraz gadżety promujące wspólne inicjatywy Fundacji i Komisji Europejskiej. Wolontariusze PAH przygotowali krótkie zajęcia warsztatowe na następujące tematy: "Pomoc humanitarna - na przykładzie tsunami na Sri Lance", "Rola zewnętrznej pomocy humanitarnej" i "Dzieci jako ofiary konfliktów zbrojnych". Imprezie towarzyszyły koncerty muzyczne oraz prezentacje działalności partnerów ECHO.

Rezultaty projektu:

Dzięki imprezie mieszkańcy Warszawy mieli okazję zapoznać się z projektami, które Departament Pomocy Humanitarnej Komisji Europejskiej realizuje we współpracy z innymi organizacjami. „Wioska Humanitarna” była jedną z niewielu imprez masowych poświęconych w całości problemowi pomocy humanitarnej i rozwojowej.

Partnerzy:

- Biuro Pomocy Humanitarnej (ECHO)

Źródła finansowania:

- Biuro Pomocy Humanitarnej (ECHO)

Wolontariusze:

20 wolontariuszy

6. Pomóż Pomagać

Termin Realizacji Projektu:

grudzień 2006

Tło realizacji projektu:

Z każdej złotówki, którą PAH przeznacza na pomoc humanitarną w sytuacji konfliktów i katastrof oraz realizację programów rozwojowych, aż 32 grosze pochodzi od przedsiębiorców. 14 lat temu Polska Akcja Humanitarna była nieznaną nikomu organizacją - bez zaplecza i bez wypracowanych mechanizmów organizacyjnych. Dziś działalność Fundacji stała się ważnym elementem życia społecznego w Polsce.

Realizacja projektu:

Za pośrednictwem poczty do działów Marketingu i Public Relations największych polskich firm dotarła ulotka przygotowana przez pracowników Fundacji. Zawierała ona propozycję finansowania projektów pomocowych. W „ofercie” zostały one podzielone na trzy kategorie: projekty związane z zapewnianiem dostępu do wody pitnej, projekty związane z pomocą dzieciom, projekty wspierające aktywność zawodową beneficjentów oraz projekty budujące potencjał fundacji. Materiały dotarły do firm także za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Rezultaty projektu:

2000 pakietów z propozycją wsparcia projektów PAH dotarła do największych oraz najlepiej prosperujących firm. Do końca 2006 roku na konto fundacji wpłynęły pierwsze wpłaty. Bilans akcji zostanie przedstawiony w raporcie za rok 2007.

Źródła finansowania:

Środki własne PAH

Partnerzy:

Brak

Wolontariusze:

Nie dotyczy

7. Strony Internetowe Fundacji, wystawy fotograficzne

Czas realizacji:

Działania o charakterze stałym

Tło realizacji projektu

Od 2006 roku Fundacja Polska Akcja Humanitarna rozpoczęła proces modernizacji stron internetowych promujących jej projekty. Do grudnia udało się uruchomić dwa unowocześnione serwisy – stronę Kampanii Wodnej (www.pah.org.pl) oraz stronę www.pajacyk.pl. Do połowy 2007 roku powstanie nowa edycja strony www.pah.org.pl, we wrześniu 2006 roku rozpoczęły się także rozmowy w sprawie uruchomienia nowej strony Programu Pajacyk.

Realizacja Projektu

www.pah.org.pl - W 2006 roku strona internetowa Fundacji uległa gruntownej przebudowie - rozszerzony został między innymi dział poświęcony misjom zagranicznym, dodana została także podstrona dotycząca problematyki rozwojowej. Od połowy 2006 roku trwały prace nad nową edycją serwisu PAH - przygotowania jej podjęła się agencja 4n. W 2006 roku informacje o projektach Fundacji pojawiały się na stronach Reuters Alertnet i ReliefWeb. Każdego miesiąca średnio 39387 osób odwiedzało stronę www.pah.org.pl.

www.wodapitna.pl - W 2006 roku, dzięki wsparciu Agencji Kreatywnej Cookie, powstała nowa strona Kampanii Wodnej Polskiej Akcji Humanitarnej. Jej głównym celem jest informowanie społeczeństwa o zjawiskach kryjących się pod pojęciem „kryzys wodny”. Strona jest także medium, dzięki któremu internauci mogą się dowiedzieć, w jaki sposób mogą wesprzeć projekty wodne realizowane na całym świecie przez Polską Akcję Humanitarną.

www.pajacyk.pl (strona typu click-to-donate) - Witryna www.pajacyk.pl powstała 19 lutego 2001 roku, jej celem jest zbieranie środków finansowych oraz informowanie społeczeństwa i beneficjentów o działaniach podejmowanych w ramach programu Pajacyk. W połowie 2006 roku pojawiła się nowa, usprawniona technicznie edycja witryny. Każdego dnia na stronę Pajacyka wchodzi ok. 50 tys. osób. Od pierwszego kliknięcia w lutym 2001 do 31.12.2006 r. w brzuszek Pajacyka kliknięto 80 374 254 razy, w ciągu samego roku 2006 - 17902346 razy.

Wystawy fotograficzne – w 2006 roku PAH organizowała szereg wystaw prezentujących projekty realizowane przez pracowników Fundacji. Od 20 do 28 kwietnia w warszawskim kinie Luna (w ramach przeglądu Afrykamera) można było obejrzeć wystawę zorganizowaną przez Polską Akcję Humanitarną i Agencję Fotograficzną PAP. Prezentowała pomoc dla mieszkańców Sudanu. Ta sama ekspozycja zaprezentowana została w czerwcu uczestnikom imprez towarzyszących obchodom Dnia Uchodźcy. Wystawa obrazująca pomoc dla mieszkańców Sri Lanki udostępniona została mieszkańcom Katowic i Krakowa w marcu i kwietniu, zdjęcia z Iranu w tych samych miesiącach obejrzeli mieszkańcy Krakowa i Warszawy (dzięki uprzejmości Klubu Traffic). Wystawy fotograficzne towarzyszyły także innym imprezom z których uczestniczyła Fundacja. Podczas ECCO Walkathon 2006 uczestnicy marszu podziwiali zdjęcia prezentujące projekty realizowane w Afganistanie. Podczas dwóch dni poświęconym działalności ECHO (2 i 3 czerwca) w Warszawie prezentowane były zdjęcia pochodzące z Czeczenii.

Rezultaty projektu:

Dzięki stronom internetowym Polska Akcja Humanitarna miała możliwość informowania o swoich działaniach szerokiej grupy internautów. Strona www.pajacyk.pl nadal jest najlepiej rozpoznawalną witryną o tematyce społecznej. Wprowadzanie zmian rozpoczęte w 2006 roku kontynuowane będzie w kolejnym roku. Wszystkie serwisy Polskiej Akcji Humanitarnej zostaną gruntownie przebudowane, powstanie także system rozsyłania informacji na temat projektów fundacji oparty o formułę newslettera. W ciągu 2006 roku Fundacja zorganizowała kilkanaście wystaw prezentujących działalność poza granicami kraju.

Partnerzy:

- Artnet
- Magprojekt
- Cookie
- OS3

- IDMnet
- Traffic Club

8. Pozostałe działania fundraisingowe

Współpraca z firmami – Polska Akcja Humanitarna stwarza firmom następujące możliwości wspierania działań Fundacji :

- Przekazanie darowizny rzeczowej, w formie usług lub pieniężnej (wpłata jednorazowa, regularne wpłaty miesięczne/kwartalne, procent od sprzedaży lub obrotu, sprzedaż specjalnego gadżetu, itp.) na cele jednego z wybranych programów PAH. Takie darowizny podlegają odpisowi podatkowemu w maksymalnej wysokości 10% podstawy opodatkowania.
- Payroll - deklaracja pracowników firmy o przekazywaniu na rzecz PAH w regularny sposób (na przykład co miesiąc) części ich przychodów (np. "końcówki" pensji, stałej kwoty, stałego procentu). Zainteresowani pracownicy pisemnie deklarują gotowość przekazywania co miesiąc dowolnej części swojej pensji na konto PAH. Dział księgowości/kadr firmy uwzględnia tę decyzję pracowników przy sporządzaniu listy płac, odliczając zadeklarowaną sumę od poborów i przekazując ją bezpośrednio PAH w formie dotacji celowej. W każdym momencie można deklarację odwołać, zmienić wysokość darowizny lub jej przeznaczenie. Darowizny prywatne (osób fizycznych) na rzecz PAH podlegają odpisom od podstawy opodatkowania do maksymalnej wysokości 6% przychodów.
- Wspieranie Programu Pajacyk poprzez www.pajacyk.pl - wsparcie programu Pajacyk, poprzez zakup reklamy na stronie programu (ogląda ją codziennie około 30 000 osób). Zaletą zamieszczenia reklamy na stronie Pajacyka jest możliwość rozliczenia jej w ramach kosztów ponoszonych na prowadzenie działalności gospodarczej. Od lipca 2002 roku Fundację od strony handlowej reprezentuje Stowarzyszenie Przyjaciół Polskiej Akcji Humanitarnej. Dzięki temu możliwe jest zamieszczanie banerów reklamowych na zasadach komercyjnych i wystawienie faktury VAT za wykonaną usługę (Fundacja nie prowadzi działalności gospodarczej).
- Program lojalnościowy - to forma współpracy polegająca na angażowaniu w pomoc potrzebującym nie tylko firmy, ale również jej klientów, dając im możliwość przekazywania zbieranych punktów lub kwot związanych z zakupem dóbr i usług na wybrany program PAH. Przykładem takiego programu jest BP partnerclub i akcja Pajacyk, w którym każdy uczestnik programu BP partnerclub dostaje specjalną kartę i katalog. Za każdym razem za skorzystanie z oferty BP klient otrzymuje punkty, które następnie można wymienić na wybrany prezent z katalogu lub akcją Pajacyk. Program firmy PRYZMAT "Oddaj pusty Pajacykowi", stwarza możliwość przekazywania pustych, zużytych tonerów i głowic na rzecz programu "Pajacyk". Centrala Grupy Pryzmat przekazuje ich równowartość na konto bankowe PAH. Innym przykładem współpracy jest emitowana przez Bank Zachodni WBK Karta Kredytowa Pajacyk. Część opłat pobranych za wydanie karty oraz prowizji za transakcje dokonywane kartą Bank Zachodni WBK przekazuje na rzecz programu Pajacyk.

Osoby fizyczne mogą wesprzeć projekty PAH następującymi drogami:

- Darowizna pieniężna – wsparcie działalności statutowej poprzez wpłatę na konto.
- Wpłaty kartą płatniczą/kredytową przez stronę internetową www.pah.ngo.pl
- Przelew24 - klienci Banku Zachodniego WBK mogą w prosty i bezpieczny sposób wpłacać pieniądze na konto programu Pajacyk.
- Udział w programie lojalnościowym.
- Zamówienie Karty Kredytowej „Pajacyk” emitowanej przez Bank Zachodni WBK, dedykowanej programowi Pajacyk
- Wpłaty przez SMS –w ramach zbiórek publicznych
- 1% - każda osoba fizyczna może zdecydować o przekazaniu 1% swojego podatku dochodowego na wsparcie działań PAH (PAH otrzymała status organizacji pożytku publicznego postanowieniem Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy z dnia 19 marca 2004 roku)

Partnerzy strategiczni Fundacji:

- AKM S.C.
- Auchan Polska Sp. z o.o.
- Bank BPH S.A.

- Bank Zachodni WBK S.A.
- BP Polska Sp. z o.o.
- Deloitte Audyt Sp. z o.o.
- DHL Express (Poland) Sp. z o.o.
- Dzi-Dzi "Dzieci Dzieciom"
- Gemius S.A.
- Instytut Monitorowania Mediów
- KONTEKST s.c.
- PLL LOT SA
- Pryzmat Sp. z o.o.
- PTK Centertel Sp. Z o.o.
- Stowarzyszenie Przyjaciół Polskiej Akcji Humanitarnej
- Synovate Sp. z o.o.
- "Technika Okienna" Jarosław MarcinowskiVOLKSWAGEN BANK POLSKA S.A.

9. PAH w mediach

Fundacja wykorzystuje następujące narzędzia:

- Komunikat prasowy – PAH wydała w 2005 r. 19 komunikatów do prasy dotyczących działań podejmowanych przez PAH w Białymostku, w Czeczenii, na Sri Lance, programów pomocy uchodźcom, zapewnienie dostępu do wody pitnej w krajach Globalnego Południa, dożywiania dzieci w ramach akcji Pajacyk oraz podejmowanych akcji.
- Konferencja prasowa – PAH zwołała 3 konferencję prasowe w sprawach dożywiania dzieci, Kampanii Wodnej oraz rocznicy tsunami.
- Materiały informacyjne – przygotowano materiały informacyjne o PAH i wszystkich programach w języku polskim i angielskim.

Rezultaty:

W efekcie zwołanych konferencji w mediach ukazały się materiały:

- Konferencja dotycząca dożywiania – prasa (25), radio (7), TV (7)
- Konferencja dotycząca Kampanii Wodnej – prasa (39), radio (16), TV (14)
- Konferencja dotycząca rocznicy tsunami – prasa (32), radio (28), TV (21).
- Wsparcie medialne otrzymały m.in. programy pomocy kryzysowej (Tsunami, Białymostk,), program Misji w Czeczenii (artykuły poświęcone działaniu Misji w Czeczenii ukazały się m.in. w Wysokich Obcasach i Rzeczpospolitej), Misji w Afganistanie (informacje o misji ukazały się w prasie, telewizji i radio głównie przy okazji imprezy ECHO Walkathon) Centrum Pomocy Uchodźcom (informacje w prasie, telewizji, radio w kontekście obchodów Międzynarodowego Dnia Uchodźcy).

W efekcie PAH przyczyniła się i wsparła informacyjnie ukazanie się 1005 materiałów prasowych, 299 w radio i 182 w telewizji. Miedzy innymi na temat:

- Afganistanu – prasa 46; TV 5; radio 3
- Białymostku – prasa 10, radio 1
- Czeczenii – prasa 7; radio 5, TV 2
- Pajacyka – prasa 198, radio 22. TV 13
- Międzynarodowego Dnia Uchodźcy – prasa 16, radio 2, TV 3

Partnerzy:

Instytut Monitorowania Mediów – codzienny monitoring mediów

10. *Wolontariat w PAH

Fundacja Polska Akcja Humanitarna współpracowała w 2006 r. z prawie 250 wolontariuszami. W Warszawie pracowało 209 wolontariuszy, w Toruniu – 10, w Krakowie – 29, we Wrocławiu – 4.

Wolontariusze wykonują zróżnicowane prace – od kwestowania, drobnych prac biurowych i pomocy w pakowaniu przesyłek, poprzez prowadzenie sekretariatu, uczenie uchodźców jęz. polskiego do samodzielnego prowadzenia programów (takich jak np. koordynacja programu GLEN, czy

prowadzenie redakcji pisma „Pomagamy”), a także zarządzania Fundacją (wszyscy członkowie zarządu są wolontariuszami w ramach obowiązków członków zarządu, 2 z nich to wolontariusze stali, nie wykonujący żadnej pracy odpłatnej dla Fundacji).

Najczęściej wolontariuszami są studenci. Wśród wolontariuszy PAH są także wysoko wykwalifikowani pracownicy zatrudnieni w innych miejscach, a pomagający PAH w czasie wolnym od pracy. Do nich należą graficy komputerowi, programiści i informatycy, tłumacze, prawnicy, nauczyciele, pracownicy naukowi, PR-owcy.